

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ա. ԲԱՌԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ

Նախորդ դասարանում անցածի կրկնություն...

Բ. ԶԱՄԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Խոսքի մասեր
Գոյական անուն
Ածական անուն
Թվական անուն
Դերանուն
Բայ
Մակրայ

Գ. ԿԱՊԱԿՑՎԱԾ ԽՈՍՔ

1. Տեքստ

Տեղեկատվական տեքստ
Գովազդ
Հայտարարություն

2. Ոճագիտություն

Գեղարվեստական ոճ
Մակդիր
Պաշտոնական ոճ

3. Գործնական գրություններ

Անձնական և պաշտոնական նամակներ
Դիմում

Տարեվերջյան կրկնություն

Հավելված

Պայմանական նշաններ

Հեղինակային մեջքերում

Հարցեր և առաջադրանքներ

Տեքստային աշխատանք

Բառային շտեմարան

Հարց

*

Բարդ վարժություն կամ առաջադրանք

Թեստային առաջադրանք

Առաջադրանք

Վարժություն

ԲԱՌԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱԽՈՐԴ ԴԱՍԱՐԱՆԻՄ ԱՆՑԱԾ
ՆՅՈՒԹԻ ԿՐԿՆՈՒԹՅՈՒՆ

Ու եթե պիտի գիր ու տառ հիշվի,
Ապա նա ինքն է այն մեծատառը,
Որով հասարակ ու պարզուկ բառը
Աճում է, հասնում խորհրդանիշի,
Եվ...մարդը ձգվում ու դառնում է Մարդ,
Անցողիկ մարտը՝ հավերժական Մարտ,
Խեղճ տքնությունը՝ զորեղ Տքնություն,
Ինքնությունն անուժ՝ զորեղ ինքնություն,
Պաշտողը՝ Պաշտող,
Իսկ հայը՝ Մաշտոց:

Պարույր Սևակ

- Բառ և բառիմաստ
- Հոմանիշներ, հականիշներ, համանուններ
- Դարձվածքներ
- Բառի բաղադրիչները
- Պարզ և բաղադրյալ բառեր

ՀԱՅԵՐԵՆ ԱՅԲՈՒՐԵՆԸ ԵՎ ՏԱՌԵՐԻ ԹՎԱՅԻՆ ԱՐԺԵՔԸ

Աս - 1	Ժժ - 10	Ճճ - 100	Ոռ - 1000
Բբ - 2	Իի - 20	Մմ - 200	Սս - 2000
Գգ - 3	Լլ - 30	Յյ - 300	Վվ - 3000
Դդ - 4	Խխ - 40	Նն - 400	Տտ - 4000
Եե - 5	Ծծ - 50	Շշ - 500	Բբ - 5000
Զզ - 6	Կկ - 60	Ոո - 600	Ցց - 6000
Էէ - 7	Հհ - 70	Չչ - 700	Ու ու - 7000
Ըը - 8	Ձձ - 80	Պպ - 800	Փփ - 8000
Թթ - 9	Ղղ - 90	Ջջ - 900	Քք - 9000

ԵՎ և

Օօ Ֆֆ

**Արևելահայերենի այբուրենի և գրանշաների
համապարփակ հավաքածուի մասին¹
(հատված)**

«Հայաստանի Հանրապետության Կառավարության առընթեր լեզվի պետական տեսչության հայերենի բարձրագույն խորհուրդը որոշում է.

1. «Ո»(Վյուն)տառը չի կարող վերականգնվել արևելահայերենի այբուրենում, քանի որ դարեր առաջ այն դադարել է ինքնուրույն տառի արժեք ունենալուց նրա արտահայտած հնչյունի՝ լեզվից պատմականորեն վերացած լինելու պատճառով:
2. Վերահաստատել «ու» տառը այբուրենում որպես հայերենի հնչյունական համակարգի պատմական զարգացման օրինաչափ իրական արդյունք, դարեր առաջ ձևավորված «ու» պարզ ձայնավորը նշանակող ինքնուրույն տառ՝ մերժելով «ու»-ն այբուրենից հանելու առաջարկը...

Պահպանել «ու» տառի տեղը արևելահայերենի այբուրենում ավանդական այբուրենի «ու» տառի տեղում՝ վերջինիս թվային արժեքով (7000):

3. Կցագիր «և»-ը այբուրենից տանել հավելյալ տառերի շարքը, քանի որ չունի հնչյունական և այբուրենական միանշանակ արժեք...

Այսպիսով՝ հաստատել արևելահայերենի այբուրենը և գրանշաների համապարփակ հավաքածուն հետևյալ տեսքով.

ԱՐԵՎԵԼԱՐԱՅԵՐԵՆԻ ԱՅԲՈՒՐԵՆԸ

Ա/ ա, բ, գ, դ, ե, զ, է, ը, թ, ի, լ, խ, ծ, կ, հ, ճ, ռ, մ, յ, ն, շ, ռ, ն, չ, պ, ջ, ռ, ո, ս, վ, տ, բ, ց, ու, փ, ք, օ, ֆ

Բ/ Հավելյալ «և» կցագիրը »

Երևան-2000ր.

¹ Նախագիծը կազմել է Ս. Արրահամյանը, Խմբագրել՝ Յովի. Բարսեղյանը

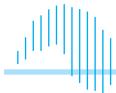
 Մեծն Մովսեսն էլ այնպես ուրախ չէր Սինա լեռնից իջնելու ժամանակ. չենք ասում, թե ավելի ուրախ էր, այլ նույնիսկ շատ պակաս ուրախ էր: Որովհետև աստվածատես մարդն, աստվածադիր հրամանն աստծուց առած և իր բազուկների վրա բռնած, իջնում էր լեռից, բայց նա տիսուր էր չարագործ ժողովրդի պատճառով, որ... ձուլածո կուռքին էին երկրպագում... իսկ այս երանելին, որի մասին են հորինվում իմ այս ճառերը, չեղափ այնպես, ինչպես այնտեղ կատարվեց. այլ նա ինքն իր հոգեոր միսիթարությամբ լցված՝ գիտեր ընդունողների հոժարությունը, և ընդունողների ուրախության հույսով լցված լինելուց ճանապարհների կայաններն ավետաբեր էին նրա համար:

Կորյուն

 Մեր հազարամեայ անցեալի այն երկար ճանապարհին, որի վրա փոփած են մեր անհուն տառապանքները, ոչ բանակներ ունէինք մեր պահպանութեան համար, ո՛չ ոյժ, ո՛չ հնարաւորութիւն, ո՛չ էլ դրսի օգնութիւն, այլ մի հատիկ բան միայն - Մեսրոպեան գիրը... Նոյն իսկ եթէ Տիգրանները աւելի սովորական երևոյթներ լինէին մեր պատմութեան մէջ, դարձեալ նրանց յաղթութիւնները չէին կարող համեմատվել այս համեստ վարդապետի գործի հետ... Տիգրանների յաղթութիւններից մեզ ոչինչ ժառանգութիւն չմնաց, մինչդեռ ամբողջ 15 դար է, ինչ հայը ունի հաստատ ու անկողոպտելի մնացած մի ժառանգութիւն, և դա Մեսրոպի այդ աննման յաղթութիւնից է մնացել:

(դասական ուղղագրությամբ)

Լեռ

ՀԱՐՏԵՐ ԵՎ ՍՈՍԱԿԱԴՐԱՆՁԵՐ

- ս** Կարդա՛ և փորձի՛ր բացատրել քեզ ներկայացված հեղինակների՝ Պ. Սևակի, Կորյունի և Լեոյի մտքերը: Ո՞ր միտքը քեզ առավել հետաքրքրեց: Կարելի՞ է դրանք տեքստեր համարել և ինչո՞ւ:
- թ** Նկարի՛ր հայոց այրութենք և Մեսրոպ Մաշտոցին քո պատկերացմամբ:
- գ** Հավաքի՛ր նյութեր հայ գրերի, Մ. Մաշտոցի մասին (երգ, բանաստեղծություն, խոսքեր Մաշտոցի մասին, նկարներ):
- դ** Ի՞նչ զիտես Տառերի պուրակի մասին:

S Ե Չ Ս Ա Յ Ի Ն Ա Ծ Խ Ա Տ Ա Ն Չ

Լավությո՛ւն արա ու ջո՛ւրը նետիր,
Լավությո՛ւն արա ու մի՛ երկմտիր
Թաքուն մի՛ հուսա հատուցում ու վարձ,
Նետի՛ր գետերը ու նետի՛ր անդարձ,
Գետը կտանի, կխառնի ծովին,
Քո նետած լավը՝ աշխարհի լավին,
Որ ծովը մի քիչ ավե՛լ քաղցրանա,
Որ ծովից լավի շոգին քարձրանա,
Որ լավով լցվի ամպը երկնքում,
Ու բարությունը՝ հողին ու հոգուն
Անձրւի փոխված՝ տեղա անխտիր:

Լավությո՛ւն արա ու ջո՛ւրը նետիր...

(Ս. Կապուտիկյան)

Լ ա վ Վ ե ր ա բ Ե ր Վ ե ն ը Բ ա ր բ ա ռ ն Ե ր ի ն

Լոռեցիներն ընկույզին կակալ են ասում, զանգեզուրցիները՝ ճողոպոր, աշտարակցիները՝ պոպոր: Կարելի՞ է կամ պե՞տք է, որ այդ բառերը մտնեն գրական հայերենի մեջ: Ո՞չ կարելի է, ո՞չ էլ պետք է: Ինչո՞ւ: Թեկուզն այն պատճառով, որ դրանցից մեկը հասկանալի է միայն Լոռիում, մյուսը՝ Զանգեզուրում, երրորդը՝ Աշտարակում: Ուրեմն դրանք անելիք չունեն համաժողովրդական գրական հայերենում:

Այդպես էլ շատ ու շատ ուրիշ բարբառային բառեր ու դարձվածքներ, որոնք հասկանալի են միայն իրենց ծննդավայրում, տեղ չեն գտնում գրական լեզվում:

Բայց կան շատ և շատ ուրիշ բարբառային բառեր ու դարձվածքներ, որ առող-փառոք տեղ են գտել գրական հայերենում նույնիսկ այն դեպքում, երբ ունեն իրենց գրական համարժեքները: Ինչո՞ւ, որովհետև նախ մատչելի են ամենքին և ապա՝ ունեն երանգային տարբերություններ:

Համոզվենք օրինակներով:

Բանաստեղծ Համո Սահյանն իր գրքերից մեկը կոչել է «Իրիկնահաց»: Իր ոտանակորներից մեկում նա գրել է. «*Oրը մքնեց, ժամն է արդեմ իրիկնահացի»: **Իրիկնահաց**-ն այլ բան չէ, բան **ընթիթ-ը**, բայց բարբառային բառը ունի մի երանգ, մի այնպիսի հարազատություն ժողովրդական կենցաղին, որից **ընթիթ-ը** գորկ է: Հիշած տողի մեջ բավական է **իրիկնահաց** բառը փոխարինել **ընթիթ** բառով, որ տարբերությունը զգացվի: Այն խորք կհնչի այնպես, ինչպես եթե «Զմեռվա իրիկունը» (Պուշկինի հայտնի բանաստեղծության վերնագիրը) ասելու փոխարեն ասենք «Զմեռվա երեկոն»:*

Հովհաննես Թումանյանը շատ ջանք է բափել «մաքուր գրական լեզվի» ան-խնիւմ պաշտպաներին իրենց տեղը նստեցնելու համար: Երբ նրանք բանը հասցրել են ծայրահեղության՝ ասելով, թե **ջան** բառն օտար է ու մերժելի, բանաս-տեղծն այսպես է պատասխանել. «...այսուհետև փոխանակ **ախայեր ջան** կամ **Գրիգոր ջան** ասելո՞՝ մաքուր հայերենով կատենք **հոգյակ եղբայր** կամ **հոգյակ Գրիգոր**, կամ թե չէ քեֆ անելիս, ներողություն, մաքուր հայերենով ասենք, խրախ-ճանը անելիս կամ առհասարակ ուրախանալիս, փոխանակ «ջան» բացականչե-լու, կկանչենք «հոգյակ»... Եվ մի՞՞նք դուք չեք տեսնում ու չեք զգում, թե ինչքան է սա անմիտ ու անճաշակ: Մի՞՞նք չեք տեսնում, որ հոնքը շինելու տեղ աչքն էլ եք հանում»:

Թե որքան էր իրավացի բանաստեղծը նաև այս դեպքում, կարելի է ցույց տալ բազմարիվ օրինակներով:

Զննենք ժողովրդական կամ բարբառային մի դարձվածք՝ «ձեռ առնել»: Գրա-կան լեզվում ունե՞նք «ձեռ առնելու» համարժեքը: Ունենք, ինչո՞ւ չէ: Հոմանիշնե-րի բառարանում կամ՝ **ծաղրել**, **հեգնել**, **ծանակել**, **ծաղը ու ծանակի ենթարկել** և այլն: Մի՞՞նք նույնը չեն: Կարծես թե՝ այս՝ Բայց ինչո՞ւ մենք կենդանի խոսքի մեջ զերադասում ենք ասել ժողովրդական ակունքից եկածը՝ «Ո՞ւմ ես ձեռ առնում, ի՞նձ», «Ձեռ առնողի՞ս տես»:

Պատճառն այն է, որ ժողովրդական դարձվածքն ավելի վառ է, կենդանի ու տպագորիչ, բան իր համարժեքները գրական լեզվում:

Հիմա տեսեք **ձեռը**-ի հետ կապված ինչքան վառ ու կենդանի արտահայտու-թյուններ ունի հայերենը, որոնք զալիս են բարբառներից, ժողովրդական ակունք-

ներից: Ուշադի՛ր եղեք, բարձրածայն կարդալով՝ ականջ դրեք, թե դրանք երանց գայլին ինչ տարբերություններ ունեն իրենց գրական համարժեքների համեմատ.

Ճեռք դաստարկ – չունեղի, դաստարկածեղն

Ճեռք քաց – առատածեղն

Ճեռք փակ – ժամ

Ճեռք բերել – հայրայթել

Ճեռք քաշել – հրաժարվել

Ճեռքերը լվանալ – հրաժարվել, մի կողմ քաշվել

Ճեռուոս լճկնել – շուտափույթ ամեն միջոցի դիմել

Ճեռքերը ծալել – պարապ նստել

Ճեռքին նայել – մեկից օգնություն հայցել

Ճեռքից գալ – կարողանալ

Հավանորեն նկատեցիք, որ զուգահեռների այս շարքում առաջինները ոչ պակաս, գուցեն ավելի վառ են, ավելի տպավորիչ, քան երկրորդները: Եթե այդպես է, իրոք, ապա ինչո՞ւ մենք առաջիններն ավելի քիչ ու անհամարձակ ենք գործի դնում, քան երկրորդները:

Եթե նույնիսկ ժամանակին այդ արտահայտությունները եղել են բարբառային կամ ժողովրդական խոսվածքի սեփականությունը, ապա վաղուց ի վեր մտել են մեր գրական լեզվի մեջ, տեղ գրավել ժամանակակից հայոց լեզվի բոլոր բառարաններում:

Բարբառը պետք է սիրել ու գուրգուրել ոչ միայն այն պատճառով, որ նա գրական լեզվի հզոր ակունքներից մեկն է: Բարբառը հրապուրիչ է հենց իբրև ժողովրդական ստեղծագործություն: Ամեն բարբառ ունի իր գույնը, հրապուրը, իր երաժշտությունը: Ես հաճույքով եմ լսում Դարարադի բարբառը, որ ինձ գրավում է ուրույն երաժշտությամբ, իբրև մեղեղի: Հապա ինչքա՞ն գեղեցիկ է թիֆլիսահայ բարբառի մեղեղին: Ամեն բարբառ մի մեղեղի է հայոց լեզվի վիրխսարի համակարգում:

Բարբառները մեր լեզվի հարստությունն են, ուստի և պետք է լավ վերաբերվել նրանց՝ առանց բույլ տալու, որ նրանք հախուտն ու անկոչ միջամտություններով խաբարեն գրական հայերենը:

(Ըստ Լ. Հախվերդյանի)

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ՍՈՍԱԿԱՆ ՐԱՆԵՐ

Ա.

- 1 Կարդա՛ և վերաբարդի՛ր այս երկու ստեղծագործությունները թե՛քոն, թե՛ տեքստին բնորոշ բառերով:
- 2 Ի՞նչ են սովորեցնում քեզ այս երկու տեքստերը:

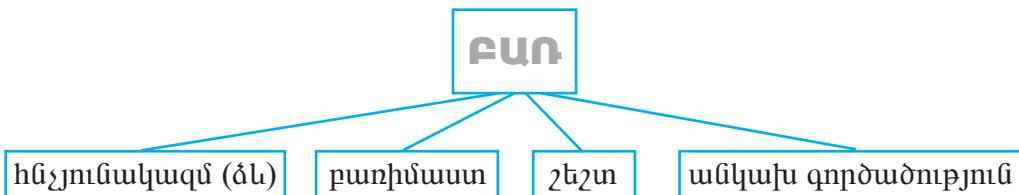
3 Երկու տեքստերի ո՞ր նախադասություններում է ամփոփված հեղինակների հիմնական ասելիքը: Առանձնացրո՛ւ դրանք քո տետրում:

Բ.

- 1 Ի՞նչ բարբառային բառեր և դարձվածքներ ես օգտագործում դու, քո ընկերները, ձեր ընտանիքը:
- 2 Դուքս գրիր դրանք քո տետրում և նշի՛ր դրանց գրական համարժեքները:
- 3 Բառ բաղադրիչով ի՞նչ կազմություններ կան արձակ տեքստում. դուքս գրիր քո տետրում և վերլուծի՛ր ըստ բաղադրիչների, ավելացրո՛ւ դրանց քո իմացած բառերը:

1

Բառի բնորոշումը

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

- ա Օգտվելով գծապատկերից՝ բնութագրի՛ր բառի հիմնական հատկանիշները:
- բ Տրված արձակ և չափած տեքստերից դուքս գրիր հիմնական կարծ և երկար բառեր. քանի՞ հնչյունից են կազմված դրանք:
- գ Ո՞ր բառերն են հաճախակի կիրառվում՝ կարճե՞ր, քե՞ երկարները:

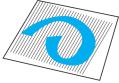
2

Բառի բազմիմասությունը

Դիշի՛ր

Մենիմաստ բառերը ավելի շատ են:

Ինչո՞ւ: Փորձիր հիմնավորել օրինակներով:

ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՁԵՐ

- Տրված արձակ և շափածող տեքստերից դուքս գրիր մենիմաստ և բազմիմաստ բառեր. բացատրիր բազմիմաստ բառերի մյուս իմաստները:
- ▶ Քո մարմնի մասերի անվանումներից որո՞նք են ցույց տալիս մեկից ավելի իմաստներ. թվարկիր:

3

Բառի ուղիղ և փոխաբերական իմաստ

ԲԱՐԻ ԻՄԱՍՏՆԵՐԸ

ուղիղ

փոխաբերական

Դու չես սովորում գերազանց, տղա՛ս,
Գովասանագրեր դու տուն չես բերում,
Եվ ծնողական ձեր ժողովներում
Բարի նախանձով չեն նայում վրաս:

.....
Տեսնում եմ, տղա՛ս, տեսնում եմ խորքից,
Որ այդ խորդուբորդ քո կեղեի տակ
Կան հանքեր հարուստ ու ոսկու երակ,
Բխում է խորքում մի զուլալ հոգի:

Գուցե չես փայլի դիրքով ու ձիրքով,
Աստղ չես դառնա ոչ մի երկնքում,
Բայց բացվի՛ր, զտվի՛ր ու փայլի՛ր հոգով,
Մարդուն ջերմացրու՛ լույսով քո մաքուր...

(Ս. Կապուտիկյան)

ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՁԵՐ

- Բանաստեղծությունից բաց է բողնված երեք քառատող. տրված բառերով ու բառակապակցություններով փորձիր վերականգնել բաց բողած քառատողերի բովանդակությունը և պատասխանիր, թե ինչո՞ւ է զոհ մայրը իր որդուց:

Տատ, նեղել, հարևանի կիմ, ուշադրություն, գնդակ խաղալ, սրտնեղել, հոգու հետ խաղալ, աղմուկ, զանգատվել, խնամքով ծածկել, քախս, ննջել, միրգ, բաժին հանել, դրմապամ, փոքրիկ տղա, պաշտպան կանգնել, ուժեղ, տկար:

- ▶ Տրված հատվածում առանձնացրո՞ւ ուղիղ և փոխարերական իմաստով գործածված բառերը:

Վ Ա Ր Ժ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն Ե Ր

Ա Հետևյալ բառակապակցություններում ի՞նչ իմաստով են գործածվել ընդգծված բառերը: Նման օրինակներ բեր ինքոյ:

քաշը պակաս | ծանր հանցանք | գեղեցիկ արարք | կոկոն վարդ
խելքը պակաս | ծանր պայտասակ | գեղեցիկ աչքեր | վարդ այտեր

- ▶ Տրված բառերը նույն շարքի ո՞ր բառի հետ կգործածվեն ուղիղ, ո՞ր բառի հետ փոխարերական իմաստով/նախադաս կամ հետադաս/:
ծով- մեծ, խելք, աչքեր, խոր, վիշտ, համբերություն, անհատակ բարդ- խնդիր, հարց, բնավորություն, հարաբերություն, միտք գիրք- կյանքի, կարմիր, հետաքրքիր, սուրբ, Սուրբ բացել- դրույզ, զաղտնիք, սիրտը, կտակը,
լիքը/- հոգով, մրգով, հույզով, կատակով, աշուն բաղդր- աչք, կոնֆետ, խոսք, վերաբերմունք, խմորեղեն

4

Բառի տեսակներն ըստ իմաստի և ձևի

ԲԱՌԻ ՏԵՍԱԿՆԵՐՆ ԸՍՏ ԻՄԱՍՏԻ ԵՎ ՁԵՎԻ

հոմանիշ

հականիշ

համանուն

ա Սահմանիք հոմանիշ, հականիշ և համանուն բառերը:

- ▶ Գտիք հետևյալ բառերի հոմանիշները՝ առկախ, ստենպ, ապիրատ, ապիկար, հոգարածու, ձաղկել. դժվարանալու դիմքում դիմքիք բառարանի օգնությանը:

- ▶ Տրված բառերից յուրաքանչյուրի համար գրիք երկու հոմանիշ լրացում:

Աղբյուր, մարդ, զաղափար, հոգի, շարժում, երգ, խնդիր:

Օրինակ՝ նուրբ, քննուշ շարժում:

Ա Դո՛րս գրիր ընդգծված բառերը և յուրաքանչյուրի դիմաց ավելացրո՛ւ մեկ հոմանիշ:

Զորպգետակը մեղմ մրմնջում է ու չի կարողանում կանչել աստղերին: Հոսող ջուրը աստղ չի պահում: Ավիհն ընկույզներ կան, որ լցվել են խավարով: Կամուրջը քանդված չէ, և լեռը իր ստորոտը խարսխել է գետի մյուս ավիհն:

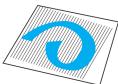
(Ստ. Ալաջաջյան)

Բ Ընդգծված բառերի ուղիղ և փոխարերական իմաստներով ինքը կազմի՛ր նախադասություններ:

Գ Գրի՛ր տրված բառերին իմաստով մոտ (հոմանիշ) և հակառակ (հականիշ) մեկական բառ:

Քերկրանք, կարծր, ողորկ, հակիրճ, գեղանի, իրազեկ, ապերախտ, զովել, հնազանդ, դեռատի:

Օրինակ՝ կարծր- պիտի, փափուկ:

Ի՞նչ օրինաչափություն ես նկատում հետևյալ հականիշ բառացույցերում.

գիտուն-տգետ

երջանիկ-ապերջանիկ

խելացի-անխելք

բախտավոր-ապարախտ

կիրք-անկիրք

գեղեցիկ-տգեղ

Դ Հետևյալ նախադասություններից դո՛րս գրիր համանուն ունեցող բառերը և դրանցով կազմի՛ր այլ նախադասություններ:

Հրացանի փողը ուղիղ պահեց եղջերուի վրա: Մի ալիք հսկա շառաչյունով բախսվեց մակույլին: Կատուն կերել էր կարի սերը: Նա զայրալից մի ակնարկ արեց ինձ: Ավից լսվեցին ցնծագին բացակաչություններ: Արքայական ծիրանի հազար բազավորին ամրդիսը ողջունեց բացականչություններով:

5

Բառ և դարձվածք

ԴԱՐՁՎԱԾՔ

նվազագույնը երկու բառ

փոխարերական իմաստ

ՎԱՐԺՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Կազմի՞ր նախադասություններ հետևյալ դարձվածքներով. դժվարանալու դեպքում դիմի՞ր դարձվածաբանական բառարանի օգնությանը:

Առաջին զուրակ, մատի փաթաթան, բարի պտուղ, այծը ոչխարից չօղկել, բառի համար ձեռքերը գրպանը չտանել, լեզուն գրպանը դնել, դառը պտուղներ ճաշակել, սատանայի ձին նստել:

ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՁԵՐ

ա Արտահայտի՞ր հետևյալ դարձվածքների իմաստը մեկ բառով՝

ձեռք մեկնել	աստծոյ կրակ	խելքը կտրել
վերջակետ դնել	ծաղիկ հասակ	սիրտ առնել
քևարափ լինել	խելքից պակաս	կրակի զին

բ Բառարանի օգնությամբ գրի՞ր աչք, արյուն, երակ, զլուխ, մեջք, ոտք, ականջ, քիր, քև բառերով դարձվածքներ:

գ * Գտի՞ր տրված դարձվածքների հականիշ կամ հոմանիշ դարձվածքները բառարանի օգնությամբ:

Աչքը դրանը, աչքը կուշտ, խոսքը բազավորեցնել, խիղճը կորցնել կամ ծախել, խողի ձայն, խոսքը կտրել, կաշվից դուրս գալ, կաշին փրկել, կարասն ընկած մուկ, ձեռք ձեռքի տալ, ձեռքը ծանր, մի խմորից հունցած մի կողմ քաշվել:

Օրինակ՝ հոմանիշ՝ խողի ձայն՝ հոզու թելադրանքով

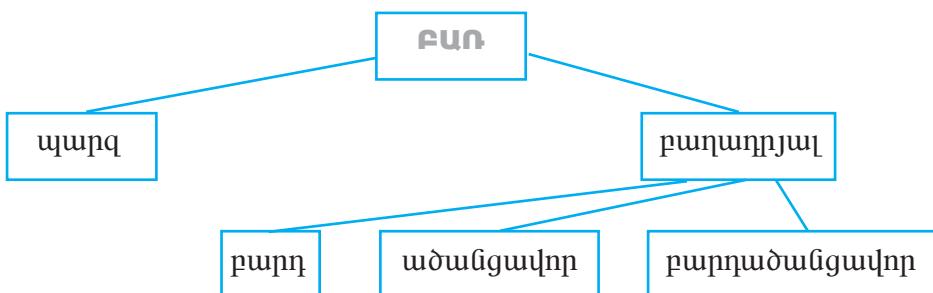

ԽՍԲԱՅԻՆ ԱԾԽԱՏԱՆՔ - ՄՐՑՈՒՅԹ

Ո՞վ ավելի շատ դարձվածք կարող է ասել:

6

Բառերի տեսակներն ըստ կազմության

ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՉԵՐ

- ա** Վերիշիր արմատի վերաբերյալ սահմանումները (արմատ, անհնչյունափոխ և հնչյունափոխ արմատներ):
- բ** Վերիշիր ածանցի սահմանումը և ածանցների տեսակները:

ՎԱՐԺՈՒԹՅՈՒՆ

«Լավ վերաբերվենք բարբառներին» տեքստից դո՞ւրս գրիր պարզ, բարդ, ածանցավոր, բարդածանցավոր բառերն առանձին սյունակներում:

Սովորի՛ր և հիշի՛ր

- Արմատ և արմատի տարբերակներ**
- անց- անցավոր, անանց, միջանցք, զանցանք
անուն/անվան- կեղծանուն, անվանաբերք
արգ- անարգ, հարգել, մեծարգոն
արժ- արժեք, արժույթ, անարժան, արժելորում, թանկարժեք
բույր / բուր - անուշաբույր, բուրավետ
գետ / գիտ - ամենագետ, գիտափորձ
դեպ / դիպ- դիպված, նախադեպ
դետ / դիտ - ակնդետ, դիտանցք
երև - ակներև, երևութական, երևոյթ
ուն - ունակ, ունելի, չունելոր
լի / լիր / լից / լեց - խնձալի, հարզալիր, հարզալից, առլեցուն
կա / կայ / կաց- կայուն, կացույցուն, հեռակա, ենթակա, ներկա,
հանդիպակաց
կեն / կենդ / կենս / կեց / կյաց- կենարար, կենդանի, կենսաբեր,
կեցույցուն, նատակյաց
կիր / կուր / կը - կովկիր, կրել, հավկիր, ձկնկիր, այգեկուր
կտոր / կտր - աղեկտոր, կտրել
ձեռ / ձեռն / ձերք - ձեռուտոտ, առատաձեռն, ձեռնտու, ձերքազատվել
մեջ / միջ - միջին, միջնադար, սնամեջ, միջուկ
մնա / մնայ / մնաց- ենթամնա, մնայուն, հետամնաց
վրեալ / վրիպ- անվրեալ, վրիպել
չորս / չոր - տասնչորս, չորրորդ, չորեքքար

ԱՌԱՋԱՆՐԱՆՔՆԵՐ

ա Տրված *Արմատ և արմատի տարրերակ* ցանկում գտիր հնչյունափոխած արմատները. հնչյունափոխական ի՞նչ օրինաչափություն ես նկատում:

բ Այրութենի տառերի հաջորդականությամբ կազմիր բարդ բառեր:

Օրինակ՝ արևագալ, բարեկամ, գրառատ, դալկաղեմ...

գ Տրված ածանցներով կազմիր բառեր:

ապ-	-ական
ենք-	-ային
գեր-	-արար
առ-	-եղեն
հակ-	-ք

Բառերի տեսմարան

Ի մ ա ց հ ՚ ր

գիր- բնիկ հայկական բառ՝ *քերել, քերթել, փորագրել, գրել* բայերի արմատների ձևից. ունի մի քանի իմաստ՝ 1.տառ, 2.գրվածք, 3.նամակ, 4.Աստվածաշունչ, 5.որևէ գիրը:

մազաղաք- նշանակում է կաշվից պատրաստված թուղթ. բառն ունի սեմանտիկան ծագում, թիսում է երրայերենից, որտեղ նշանակել է զալարված մատյան, թուղթ, արաբերենում նշանակում է ճոխ կազմ ունեցող գիրք:

մատյան - բառն ունի պարսկական ծագում և նշանակում է մազաղաք, գիրք, գրվածք, որից էլ կազմվել է՝

մատենադարան - գրադարան

Չ ի ծ հ ՚ ր

Երևանի Մատենադարան

Մաշտոց - ծագումն անհայտ անուն

Մերոպ - անվան ծագումն անհայտ է, ստուգաբանվում է սերովորե բառով:

(ըստ Հր. Աճառյանի)

ԹԵՍՏԱՅԻՆ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

- ◇ **Ո՞ր նախադասության մեջ փոխաբերական իմաստով գործածված բառ չկա.**
- 1) Ինչ-որ տեղ կուչ եկած առուներ ու գետակներ պիտի լինեին, ափերին՝ հևացող հոտեր:
 - 2) Գյուղի մի տան կտորին հալված ծուխ պետք է լիներ, պատի տակ՝ պառկած պառավ մի շուն:
 - 3) Եվ Կոմիտասի աչքերի դիմաց քարերը զնզում էին:
 - 4) Ամռան կեսօր էր, տիվատապ, երկնքում ամպերն էին, երկրում՝ շշուկներն ու ստվերները:
- ◇ **Ո՞ր դեպքում է դարձվածքի իմաստը սխալ բացատրված.**
- 1) սիրտը փորում ձիավոր դառնալ - խիստ երկյուղել
 - 2) ուորերի փոշին բորափել - մաքուր ապրել
 - 3) սունը արլորին բարձել - թշվառության հասցնել
 - 4) մոլի մորթել - ծլատություն անել
- ◇ **Ո՞ր շարքի բոլոր բառերն են կազմությամբ համապատասխանում բառակազմական հետևյալ կաղապարին.**
- նախածանց - արմատ - հոդակապ - արմատ - վերջածանց
- 1) առաջարկություն, անգիտակցորեն, փոխհամաձայնություն
 - 2) փոխայցելություն, համերգաշրջան, հակահեղափոխական
 - 3) ներկայացուցիչ, անբարեկեցիկ, առողջապահական
 - 4) անբարեսրտություն, փոխսկապակցում, անջրանցիկ

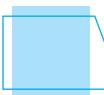
Ընդհանուր գիտելիք

Քառերի ձևավոխությունների կանոնների ամրողությունը կոչվում է ձևաբանություն:

Ձևաբանությունն ուսումնասիրում և ուսուցանում է քառերի այն բոլոր ձևավոխությունները, որոնցով քառերը կապակցվում են միմյանց հետ ու կազմում նախադասություններ: Իսկ շարահյուսությունն ուսումնասիրում է նախադասությունը, նրա տեսակներն ու կառուցվածքը: Այս երկու քաժինները միասին կազմում են հայոց լեզվի քերականությունը:

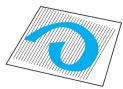
Ի մ ա ց հ՝ ր

Քերականություն քառը ծագում է հունարեն **գρամատիկե** քառի նույնական քարզմանությունից՝ **քերական**, իսկ **քերել** նախապես նշանակել է **գրել, փորագրել**, ուստի **քեր** արմատից էլ ունենք **քերական, քերականություն, քերել, քերթել, քերթահայր** և այլ քառեր:

ԽՈՍՉԻ ՄԱՍՆԻՑԻ

Լեզվի բոլոր քառերը, իրենց արտահայտած լնդիանուր իմաստների համաձայն, բաժանվում են տարբեր խմբերի կամ տեսակների, որոնք կոչվում են խոսքի մասեր:

Ո՞րն է սոորեն տրված յուրաքանչյուր քառախմբի արտահայտած լնդիանուր իմաստը:

- ◆ 1. երկինք, ուսուցիչ, երաժշտություն, միտք, բաճկոն, համակարգիչ, մեքենա...
- 2. քննուչ, վայելուչ, լուսավոր, ժլատ, դառը, ազնվագույն, անթերի, բարեբեր...
- 3. մեկ, տասը, հիսուն, վաթուներորդ, տասական, մեկ երրորդ, իններորդ...

4. ներկել, սայթաքել, արհամարիել, վտանգել, ընդառաջել, նվիրել, հուզել...

Բոլոր այս բառերը արտահայտում են **նյութական, անվանողական իմաստ**՝ առարկա, հատկանիշ, գործողություն:

- ◇ 1. որովհետև, որ, եթե, քանի որ, որպեսզի, ոչ թե...այլ, թեև, թեկուց...
2. հետ, մասին, համար, բացի, առ, ի, ըստ, վրա, տակ, փոխանակ...

Այս բառերը նյութական իմաստից գուրկ են. դրանք արտահայտում են **քերականական իմաստ**, այսինքն՝ այս կարգի բառերը նախադասության մեջ իրար են կապում կան բառեր, կան նախադասություններ՝ այսպիսով դառնալով **սպասարկություն**:

- ◇ 1. անշուշտ, գուցե, ավաղ, գեթ, արդյոք, միթե, անկասկած, իրոք...
2. վահ, ահ, էջ, օխայ, այ, հաֆ...հաֆ, ջան, հեջ, ուխայ...

Այս բառերը սովոր եղանակավորում են խոսքը, **դատողական կամ զգացական վերաբերմունք** արտահայտում:

Հայերենն ունի տասը խոսքի մաս՝ **գոյական անուն, ածական անուն, թվական անուն, դերանուն, բայ, մակրայ, կապ, շաղկապ, վերաբերական, ձայնարկություն**:

Այս խոսքի մասերը, ըստ իրենց արտահայտած ընդհանուր իմաստի, բաժանվում են երեք խմբի՝

ԽՈՍՔԻ ՄԱՍԵՐ

1. Նյութական իմաստ արտահայտող

գոյական	ածական	թվական	դերանուն	բայ	մակրայ
---------	--------	--------	----------	-----	--------

2. քերականական իմաստ արտահայտող

կապ	շաղկապ
-----	--------

3. Վերաբերմունքային իմաստ արտահայտող

վերաբերական	ձայնարկություն
-------------	----------------

Նյութական իմաստ արտահայտող խոսքի մասերից գոյականը, բայլ, դերանունների մի մասը ենթարկվում են ձևափոխությունների. գոյականը և դերանունների մի մասը հոլովվում են, բայլ խոնարհվում է, ածականը և թվականը չեն հոլովվում իրենց խոսքիմասային արժեքով, բայց հոլովվում են փոխանվանաբար գործածվելիս, մակրայլ չի հոլովվում:

Ըստ այդմ խոսքի մասերը բաժանվում են երկու խմբի՝ թերքող և չթերքող. թերքող են համարվում գոյականը, բայլ, մասամբ՝ դերանունը, չթերքող՝ ածականը, թվականը, այն դերանունները, որոնք ցույց են տալիս առարկայի և գործողության հատկանիշ: Բուն չթերքող խոսքի մաս է մակրայլ:

Կ Ա Ր Ժ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն Ն Ե Ր

Որոշիր առարկա, հատկանիշ, գործողություն ցույց տվող բառերը և գրիր առանձին սյունակներում:

Աղբյուր, բար, սև, դժգույն, բարձր, գիրք, զնալ, փայլել, գրիչ, երկար, չորրորդ, գործել, փորել, կավիճ, ազնիվ, թուղթ, գրատախտակ, փոքր, լայն, շրեղ, կտրել, ամուր, կաղկանձ, տասնինը, ապակի, կարծր, համարել, պայուսակ, քաղցր, արտասանել, վերցնել, զայխոն, մածկալ, մրուր, քանքար, շարական, հուշարձան, արևարույր, լեռնային, մարմարին, ակուր, վայրկենական, քսաներորդ, այծենակաճ, տիսրադալուկ, բողոքել, վարդարույր, սահմուկել, կցկոտուր, կծկել, քամահրել, տարրալուծել, վաղորդայն, արփի:

Տրված տեքստից դո՛րս գրիր առարկա, հատկանիշ, գործողություն ցույց տվող վեցական բառ:

Արարատը Հայկական լեռնաշխարհի ամենաբարձր լեռն է՝ կազմված երկու կոնաձև գագաթներից, որոնցից մեծը կոչվում է Մասիս, փոքրը՝ Սիս: Արարատի գագաթը ծածկված է հավերժական ձյունով: Լեռան անունը Աստվածաշնչում հիշատակվում է իբրև համաշխարհային ջրհեղեղից փրկված Նոյ նահապետի առաջին հանգրվան: Ըստ ավանդության՝ Արարատի վրա են գտնվում հայ թագավորների շիրիմները:

ՀԻՄ ԵՎ ՎԵՐՋԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ

Բառերի ձևափոխությունները կատարվում են սովորաբար վերջից ավելացող հնչյունի կամ հնչյունների օգնությամբ. օ թ ի ն ա կ՝ աշակերտ, աշակերտ-ի, աշակերտ-ից, աշակերտ-ներ, զնաց-ինք, զնաց-իք, զնաց-ին:

Բառերի ձևափոխության ժամանակ վերջից ավելացվող մասնիկները կոչվում են վերջավորություններ:

Վերջավորությունները չպետք է շփորել ածանցների հետ: Ածանցները, ավելանալով բառին, փոխում են նրա իմաստը և նոր բառ են կազմում, իսկ վերջավորությունները չեն փոխում բառի իմաստը, այլ միևնույն բառի տարրեր ձևերն են կազմում: Հիվանդանոց, հիվանդանոցի, հիվանդանոցում, հիվանդանոցներ ձևերը հիվանդանոց բառի տարրեր ձևերն են, այլ կերպ ասած՝ բառաձևեր:

Բառերի վերջավորություններից առաջ ընկած մասը կոչվում է հիմք: Հիվանդանոց, հիվանդանոցի, հիվանդանոցում, հիվանդանոցներ ձևերի հիմքն է հիվանդանոց-ը, զնացինք, զնացին ձևերի հիմքն է զնաց-ը:

Եթե բառը ունի մեկից ավելի վերջավորություն, ապա հիմք է համարվում վերջին վերջավորությունից առաջ ընկած մասը, ինչպես՝ միտք բառի հիմքն է միտք-ը, իսկ մտքում- ի դեպքում՝ մտքում-ը:

Որոշ բառեր հնչյունափոխության հետևանքով կարող են ունենալ երկու տեսակ հիմք՝ անհնչյունափոխ և հնչյունափոխաված:

Աշակերտ բառը, վերջավորություններ ստանալով, հնչյունափոխության շի ենթարկվում և բոլոր ձևերում ունի միատեսակ հիմք: Գլուխ բառի գլուխներ, գլուխների, գլուխներով, գլուխներում ձևերի մեջ ունենք գլուխ և գլուխներ անհնչյունափոխ հիմքները, իսկ գլխի, գլխից, գլխով, գլխում ձևերի մեջ՝ գլխ հնչյունափոխաված հիմքը. ուրեմն՝ գլուխ բառն ունի միևնույն հիմքի երկու ձև՝ գլուխ և գլխ:

Հիմքը լինում է պարզ և բաղադրյալ:

Օրինակ՝ սրտ-ից, դափիր-ը՝ պարզ, իսկ սրտաբան-ից, դաբրոց-ից՝ բաղադրյալ:

Կ Ա Ր Ժ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն Ե Ր

Ա Սրտագրի՛ր հետևյալ բառաձևերը՝ վերջավորությունները գծիկով անցատելով հիմքից:

Քաղաքի, քաղաքից, քաղաքով, քաղաքում, քաղաքներով. մակույկի, մակույկից, մակույկներ. սենյակում, սենյակներ. պարտեզով,

պարտեզում, պարտեզներ. մարդու, մարդուց, մարդիկ. բերքահավաքի, բերքահավաքից. սեղանի, սեղանից, սեղաններ. օրվա, օրում, օրեր. պահարանի, պահարանով, պահարաններ. ընկերոջ, ընկերով, ընկերներ. գյուղի, գյուղում, գյուղով:

Օրինակ՝ քաղաք-ի, քաղաք-ից, քաղաք-ում:

Արտազրի՛ ընդգծված քառերը և փակագծում գրի՛՝ ավելացած վերջին մասնիկը ածա՞նց է, թե՞ վերջավորություն:

Անտառում վայրի կենդանիներ կան: Հրամանատարը հանեց այդ վայրի քարտեզը: Աշխենը շատ է սիրում ձվի դեղնուց: Հինգ հոգուց մեկն է վերադարձել: Թշնամու կայազորը գլխովին ջարդվեց: Նստել ենք ծառի հովին: Հատու սրով նա կտրեց վայրի վարազի գլուխը: Անկողնու վրա չեն նստի: Սևանա լճում ջրային կենդանիներ կան: Նա իր տղային շատ է սիրում: Ընկերս երևանցի է: Վահրամն աշխատում է էլեկտրացանցի կենտրոնական գրասենյակում: Գևորգը գնաց տնային կառավարչություն: Մեր տունը մոտ է դպրոցին: Հիվանդը խմում է ձկան յուղ: Դարակից մի տեսր վերցրեց:

Օրինակ՝ ջր-ային (ած.):

Քառերի տեմարան

**Երկուշաբթի, Երեքշաբթի, չորեքշաբթի,
հինգշաբթի, ուրբաթ, շաբաթ, կիրակի**

Չարաբվա օրերի անունները տարբեր լեզուներում կազմված են կամ երկնային մարմինների անուններից, կամ թվականներից, այսպես՝ եվրոպական լեզուներում երկնային մարմինների անուններից՝ *Sonntag*-Արկի օր, մեզ համար՝ կիրակի-առաջին օր, *Montag*-Լուսնի օր, մեզ համար՝ երկուշաբթի՝ շաբարվա երկրորդ օրը, երեքշաբթի ..., չորեքշաբթի ..., հինգշաբթի:

Ուրբաթ բառն ունի ասորական ծագում և նշանակում է պատրաստություն, ճախապատրաստություն, որովհետև այդ օրն էին անում այն բոլոր գործերը, որ չեր կարելի անել շաբաթ օրը՝ այն սուրբ՝ մաքուր պահելու համար: Մեկ այլ կարծիքով ուրբաթ նշանակում է սուզ, բոք, քանի որ այդ օրը Աղամն ու Եղան վտարվեցին դրախտից:

Ըստ **Աստվածաշնչի Ծննդոց** գրքի՝ աշխարհի վեցօրյա արարչազործությունից հետո Աստված յոթերորդ՝ շաբաթ օրը հանգիստ առավ. ահա թե ինչո՞ւ շաբաթ բարի բուն նշանակությունն է հանգիստ, դադար, խաղաղություն, որը ծագում է երրայերենից: Բառը փոխառությամբ անցել է բազմաթիվ լեզուների՝ **ցննոտա-** ուստերենին, **samedi**- ֆրանսերենին, **sabato**-իտալերենին, **sabbatum**-լատիներենին:

ԳՈՅԱԿԱՆ

ԱՆՈՒՆ

Գոյականը որպես խոսքի մաս

1. Ընդհանուր իմաստը՝ առարկա
2. Զևաբանական առանձնահատկությունը՝ քեզվող
3. Տեսակները՝ հատուկ, հասարակ, անձնանիշ, իրանիշ
4. Շարահյուսական դերը՝ ենթակա, կոչական, ստորոգյալի մաս, գոյականական և բայական անդամի լրացում

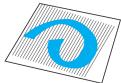
Մեր պատմությունն է այս գրերի մեջ,

Դրանք մեր ոգու գանձերն են անշեշ.

Հնձվորի նման ննջում են հոգնած,

Մաշտոցն է հսկում անդորրը նրանց...

(Ս. Մուրադյան)

Ի՞նչ գրերի մասին է խոսքը:

ՔԱՐՅԵՐ ԶՈ ԱՆՏԱԾԻՑ

- ✓ Ի՞նչ է ցույց տալիս գոյականը և ի՞նչ հարցերի է պատասխանում:
- ✓ Ի՞նչ են ցույց տալիս քառատողում ընդգծված բառերը:
- ✓ Ի՞նչ կազմություն ունեն այդ բառերը. առանձնացրո՞ւ արմատն ու ածանցը:

**Առարկա ցույց տվող բառերը կոչվում են գոյական անուն
կամ գոյական:**

Ոերականության մեջ առարկա ասելով հասկանում ենք ոչ միայն նյութական իրերը, այլև անձեր, կենդանիներ, բնության երևոյթներ, զգացմունքներ, եղելություններ, գաղափարներ: Օրինակ՝ պահարան, մարդ, խնդրություն, կատու, հերոսություն, փորձանք, որոտ:

Եթե բառը ցույց է տալիս առարկա, պատասխանում է **ո՞վ կամ ի՞նչ հարցին:** Օրինակ՝ **ո՞վ-** աշակերտ, քարտուղար, քույր, Արուսյակ. **ի՞նչ-** կատու, պահարան, խնդրություն, որոտ, փորձանք:

Տրված գոյականները համալրի՛ր հոմանիշներով:

տաղտուկ	արոտ
ծփանք	ցնորք
քողովիկ	քամի
բույր	քարափ

Հատուկ և հասարակ գոյականներ

Մազադարձներ՝ սուրբ, խնկաբույր, Բյուր դարերի փոշով օծված, Դուք մեր նախնյաց ոգին եք հուր՝ Խմաստությամբ, խոհով լցված: Ձեր թերթերին ոսկեջրած՝ Հազար լեզենդ ու առապել, Հաղթանակած Հայկ ու Արա, Ծունկի եկած Շամիրամ, Բել: Ավարայրի ճակատամարտ, Ոգեղեն ճառ քաջ Վարդանի, Խորենացի, Դավիթ Անհաղթ Ու Տրդատի երկնած Անի: Դուք Քուչակի սիրտ սիրահար Ու Ֆրիկի անզուսաց ցասում,

Շիրակացու ջինջ աստղաշար Եվ Այգեկցու խայթող լեզու: Դուք Հերացու դեղամատյան, Գոշի օրենք, եղեգան փող, Ակնա կռունկ ու երգ Գողթան, Նարեկացու հանձարեղ տող: Սասնա Դավթի լուս օրորոց, Տիգրան Մեծի քաջամարտիկ, Դուք Ռոսլինի ոսկե շարոց՝ Որդան կարմիր, նոնահատիկ: Գրեթ ծաղկող Սարգիս Պիծակ, Վիշապաքաղ Վահագնի հուր, Արշակին ուժ տվող հենակ՝ Հայրենական սուրբ հոռ ու ջուր:

(Ս. Մուրադյան)

Գոյական անունները լինում են հասարակ և հատուկ:

Միևնույն տեսակի բոլոր առարկաներին տրվող ընդհանուր անունը կոչվում է հասարակ անուն:

Օրինակ՝ գիրք, հայր, դպրոց, ծաղիկ, քաղաք, մարդ:

Միևնույն տեսակի առարկաներից յուրաքանչյուրին տրված առանձին անունը կոչվում է հատուկ անուն:

Օրինակ՝ Արաքսյա, Անանիա, Էջմիածին, Օգսեն, Վախթանգ:

Հասուկ անուններ են աշխարհագրական (գետեր, ծովեր, երկրներ, լեռներ) անունները, մարդկանց անուններն ու ազգանունները, հիմնարկների, կազմակերպությունների անվանումները, գրական, գիտական և այլ ստեղծագործությունների անունները, կենդանիներին տրվող անունները և այլն:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ՍՈՍԱԿԱԴՐԱՆՁԵՐ

- ա** Տրված բանաստեղծության մեջ ի՞նչ հասուկ անուններ կան. արտաքրի՞ր առանձին այունակներով՝ անձնանուն, ազգանուն, տեղանուն, մականուն:
- բ** Թվարկի՞ր տասը արական և իգական անձնանուն, որոնք, ըստ քեզ, հայկական են:
- գ** Փորձի՞ր նշել Հովհաննես, Սարգիս, Գրիգոր անունների նաև որիշ տարրերակներ. քե՛ր նման որիշ անունների քո օրինակները:
- դ** * Քո տետրում գրի՞ր հինգական՝
 - պետության անվանում,
 - լեռնանուն,
 - սրբավայր տեղանուն,
 - գրական մականուն:

Դիշի՛ր

Եթե արև, երկիր, լուսին հասարակ անունները դիտվում են որպես աստղային համակարգության առանձին մարմինների անուններ, դառնում են հասուկ՝ **Արև, Երկիր, Լուսին**:

Հասուկ անունները լինում են երկու տեսակ՝ պարզ և բաղադրյալ:

Մեկ բառից կազմված հասուկ անունը պարզ է, ինչպես՝ **Բջնի, Տիգրան**:

Մեկից ավելի բառերից կազմված հասուկ անունը բաղադրյալ է, ինչպես՝ **Տավրոսյան լեռնաշղթա, Արարատյան դաշտ, Մեծ Հայք**:

ՍՈՍԱԿԱԴՐԱՆՁ

Սովորի՞ր բաղադրյալ հասուկ անունների գրության կանոնները **Հավելվածից**:

ՎԱՐԺՈՒԹՅՈՒՆ

Արտագրի՞ր՝ մեծատառերը նշելով քո սերտած կանոնների համաձայն:

Ուսասատանի դաշնություն, արարական միացյալ Էմիրություններ, նոր արեշ, փոքր մասիս, արագածոտնի մարզ, սահակ պարքե, այլն:

տրդատ երրորդ, հյուսիսային սառուցյալ օվկիանոս, մեծ եղեռն, հաղթանակի պողոտա, հանրապետության հրապարակ, արտաշեն քարեաշտ, գողքան երգեր, թեքեյան մշակության կենտրոն, խաղաղության համաշխարհային խորհուրդ, մարտի ութ, ձենով օհան, սասունցի դավիթ, մխիթարյան միաբանություն:

ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՁԵՐ

- Գրիք տասը անուն, որոնք կարող են լինել թե՛ հատուկ, թե՛ հասարակ:
- Տրված բառերը գործածի՛ր և պարզ, և բաղադրյալ հատուկ անուններում՝ որպես բաղադրիչ, և դրանցով կազմի՛ր նախադասություններ:
- Բարձր, զով, հովիտ, քաջ, գետ, մութ, հայ:**
Օրինակ՝ զով- Չովունի, Չովք, Չովաշեն
- Չովունի գյուղը մոտ է մայրաքաղաքին:
- Ծննդներիդ օգնությամբ կազմի՛ր Զեր լրնտանիքի տոհմածառը՝ անունները ծառի ճյուղերի վրա գրելով ըստ սերնդի, իսկ ծառի տակ՝ այբբենական հերթականությամբ:

2 Գոյականի թիվը

ՅԱՐՑԵՐ ԶՈ ԱՆՑԱԾԻՑ

- ✓ Ի՞նչ գիտես գոյականի թվի մասին:
- ✓ Ի՞նչ է ցույց տալիս եզակի թիվը:
- ✓ Ի՞նչ է ցույց տալիս հոգնակի թիվը, և ինչպե՞ս է այն կազմվում:

Կան գոյականներ, որոնց հոգնակի կազմությունը շեղվում է քո նշած կանոնից: Դրանք հետևյալներն են.

-) **Մարդ և կին** գոյականների հոգնակին լինում է՝ **մարդիկ, կանայք:**
-) Այն բարդ բառերը, որոնց վերջին բաղադրիչը միավանկ բառ է, կառող են ստանալ **-եր** կամ **-ներ** վերջավորությունը:

Եթե վերջին միավանկ բաղադրիչը գոյական է և իր իմաստը պահում է անփոփոխ, բառն ստանում է - **եր** վերջավորությունը:

Օրինակ՝ արոտավայր (արոտի վայր) - արոտավայրեր

ոտնաձայն (ոտի ձայն) - ոտնաձայներ

վերնատուն (վերին տուն) - վերնատներ

նստացույց (նստած ցույց) - նստացույցեր

Եթե վերջին միավանկ բաղադրիչը բայի արմատ է կամ բայի իմաստ ստացած գոյական, բարդությունն ստանում է -ներ վերջավորությունը:

- Օրինակ՝** վիպագիր (վեա գրող) - վիպագիրներ
ժամացույց (ժամ ցույց տվող) - ժամացույցներ
մեծատուն (մեծ տուն ունեցող=հարուստ) - մեծատուններ

Դիշի՛ր

-պես և -նիշ բաղադրիչներով ավարտվող բառերի հոգնակին նախընտրելի է կազմել -ներ վերջավորությամբ:

- Օրինակ՝** քաղաքետներ, հարյուրապետներ, մարզպետներ, դրոշմանիշներ, խորհրդանիշներ, նամականիշներ և այլն:

զ) Հետևյալ միավանկ բառերն ստանում են -ներ վերջավորությունը՝ քեռ, զառ, դոռ, եզ, թռ, լեռ, ծոռ, ծունկ, ձեռ, ձուկ, նուկ, նուռ, մատ, ոտ, կոտ, հարս, ող, ոռոս, սպա, սպի:

- Օրինակ՝** զառներ, դոռներ, լեռներ, ոռուներ և այլն:

Իմացի՛ր

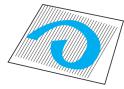
Այդ միավանկ բառերը, բացի ոռոս, սպա և սպի բառերից, ինչ հայերենում՝ գրաբարում, վերջացել են ն-ով (քեռն, զառն, մատն և այլն), որը եզակի ուղղականում ընկել է, իսկ հոգնակիում պահպանվել է և միացել -եր վերջավորությանը:

Արդի գրական լեզվին ավելի հարազատ են ոտ և ձեռ բառերի՝ ոտք, ձեռք ձևերը, որոնց հոգնակին կանոնավոր կերպով լինում է ոտքներ, ձեռքներ:

դ) Եթե մեկուկեավանկանի բառերում/մեկ լիարժեք վանկ + զաղտնավանկ/ զաղտնավանկը առաջին վանկն է, բառը ստանում է -ներ, իսկ եթե վերջինն է, բառն ստանում է -եր վերջավորությունը:

1)	կայսրեր	դուստրեր	աճգեներ	սանրեր
	վագրեր	ուստրեր	զամփուեր	եզրեր
	աստղեր	արկուեր	տեստրեր	ազդուեր
2)	բրիչներ	զնդակներ	զնորդներ	գրիչներ
	գլխարկներ	գրողներ	թրթուրներ	խրատներ
	հրթիռներ	սխալներ	սլաքներ	ցնցուղներ

ե) Յի ածանցով կազմված գոյականները երբեմն հոգնակիում ստանում են գրաբարյան **ք** վերջավորությունը, ինչպես՝ **գյուղացիք**, **երևանցիք**, **վրացիք** և այլն: Արդի գրական լեզվի համար այդ ձևերը ընդունելի չեն, քանի որ դրանք ժողովրդախոսակցական ձևեր են. ճիշտ են **գյուղացիներ**, **երևանցիներ**, **վրացիներ** ձևերը:

Հոգնակիի կազմության դեպքում հնչյունափոխության ի՞նչ օրինաշափություն ես նկատում միավանկ վերջնաբաղադրիչ ունեցող հետևյալ քարդ բառերում:

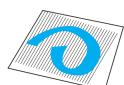
- ◇ Լրագիր-լրագրեր, ծրագիր-ծրագրեր, դասագիրք-դասագրքեր, մրգացուր-մրգաջրեր, ծառարուն-ծառարներ:
- ◇ Վիպագիր-վիպագիրներ, զինակիր-զինակիրներ, փափկասուն-փափկասուններ, մեծատուն-մեծատուններ:

Սուվորի՛ր և հիշի՛ր

Որոշ բառերում հոգնակիի կազմությունը միօրինակացված չէ:

Դրանց նախընտրելի հոգնակի ձևերն են՝

այծենակաճ-ներ	ջերմաչափ-ներ
արշալույս- ներ	սառցահատ-ներ
արտագաղթ-եր	սիրամարգ-եր
գաղթավայր-եր	ստորաքարշ-ներ
դինոզավր -եր	սևամորթ-ներ
երկրաշարժ-եր	վայրէջք-ներ
խաչագող -ներ	վերջալույս-եր
խաչբառ-ներ/-եր	տարեղարձ-եր
ծխախոտ-ներ	տարելից-ներ
ծխամորճ-ներ	տողադարձ-եր
հոգեառ-ներ	տոննածառ-եր
հրաբուխ-ներ	ցանկապատ-եր
միջադեպ -եր	ուղերեռ-ներ
միջնորմ -եր	քարայծ-եր
ներքնաձիգ-ներ	քարափ-ներ
շոգեքարշ-ներ	քարաքոս-ներ

Համաձա՞յն ես. փորձի՛ր գտնել հոգնակիի նման կազմության պատճառաբանությունը:

ԹԵՍՏԱՅԻՆ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔ

- ◇ Ո՞ր նախադասության մեջ կա հոգնակիի կազմության սխալ ձև:

 - 1) Հեռուստացույցով պարբերաբար տեղեկանում ենք
ավտովթարների և վարորդների կողմից վրաերթերի մասին:
 - 2) Աղմուկը, որ բարձրացրել էին ամրոցի գավթապահերը, մեծ իրարանցում առաջացրեց:

- 3) Հիվանդի դրությունը փոքր-ինչ լավացնելու համար նա, զանազան դեղատոմսեր ձեռքին, տարբեր դեղատներ էր այցելում:
- 4) Վանքի պատերի զարդանախշերն ու զարդատառերը առաջին իսկ հայացքից այցելուի ուշադրությունն էին գրավում:

Կ Ա Ր Ժ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն Ե Ր

ա Դուքս գրիր հոգնակի թվով գործածված գոյականները և փակագծում նշիր, թե որը հոգնակի ինչ վերջավորություն է ստացել:

Երևանի ու շրջակայքի զարունը կարճատև է: Չնայած մայիսը դեռ վախճանին չեր հասել, բայց արևի ճառագայթներն արդեն բոցկլտուն նետերի նման այրում էին շրջապատը:

Արարատյան դաշտում հասունացող բույսերը հետու էին շնչահեղձի նման: Պապակում էին և բույսերը, և միջատները, և այզիների ծառերին թառած թռչունները, ու եթե այդ պահին նրանք մարդկային լեզու առնեին, նրանց առաջին խոսքը պետք է լիներ «ջուր»:

Հեռումներում նիրիում էին բարձրաբերձ լեռները. նրանց շարքում միայն Մասիսի վերամբարձ կատարն էր, որ անհաղորդակից էր տապին. Նրա սպիտակ գագաթը պեծպեծին էր տալիս արևի ճառագայթների ներքո:

Ցերեկվա այն պահն էր, երբ դաշտի բոլոր աշխատողները քաշվել էին նոր քաղած խոտերի լեզերի ստվերների տակ՝ միջօրեի հանգիստը վայելու: Սիայն մոժակներն էին, որոնք խմբերով դժվարում էին այս ու այն կողմ և իրենց սուր խայթոցներով անհանգստացնում վաստակած աշխատավորներին/Հ.Սիրաս/:

ա Կազմի՛ր հետևյալ բառերի հոգնակին: Բացատրի՛ր, թե ինչո՞ւ -եր և ինչո՞ւ -ներ վերջավորությունն են ստացել:

Ուղերեռ, ցուրտ, փունջ, անձրևորդ, գամփո, ոռումբ, սպա, ակումբ, արձակուրդ, կաթնասուն, հողագործ, հարյուրապետ, կիրճ, ձյուն, ձեռագիր, միրզ, սրտանոք, լիցք, ֆիլմ, մոլուֆիլմ, պատճեն, հակինք, թի, այգի, դարուփոս, արկդ, վիպասան, երգարան, նուռ, թռչուն, անձրև, մարգարտաշար, հարս, պատշար, հնչյուն, երկինչյուն, գյուղացի, իտալացի, եղնիկ, տարի, ֆիդայի:

Ա Յ Ե Գ Ա Կ Ա Խ Գ Ա Ծ Ե Ր

◇ Կան գոյականներ, որոնք չունեն եղակի թիվ, նրանք միշտ հանդես են զալիս հոգնակի թվով:

Ալպեր	Անդեր	Գրիգորենք
Հիմալայներ	Կարպատներ	Վարդանանք
Կորդիլերներ	Նիղեռլանդներ	Վանդունք
Ֆիլիպիններ	Ապենիններ	Սահակենք

ԱՇԽՈՂՋԱԿԱՆ ԳՐՅԱԿԱՆԵՐ

◇ Կան գոյականներ, որոնք չունեն հոգմակի և միշտ հանդես են գալիս եզակի թվով:

խմոր	թախիծ	անձրև	ուրախություն	մրգեղեն
զինի	վիշտ	փոքրորիկ	գյուղացիություն	ամանեղեն
անելիք	սեր	քամի	աշակերտություն	ոսկեղեն
կաթ	հազմելիք	մածուն	քրիստոնեություն	զարդեղեն
բենզին	արհամարհանք	մրրիկ	հպարտություն	կանաչեղեն
ածուխ	երդում	ֆիզիկա	բուսաբանություն	ձավարեղեն
ռեալիզմ	շոգ	քիմիա	լեզվաբանություն	հանրահաշիվ
ուստեղիք	ուսանողություն	կոմունիզմ	արևելագիտություն	դարվինիզմ
խմելիք	մաքեմատիկա	սոցիալիզմ	սրտաբանություն	դարքնություն

Հիշե՛ր

Ոչ հաշվարկելի/ անհոգնական/ հասարակ գոյականները գործածվում են հոգմակի թվով, եթե՝

ա/ նշանակում են նյութի տարրեր տեսակներ, ինչպես՝

Հայաստանի զինիները մեծ պահանջարկ ունեն:

թ/երևույթը տևական է, կրկնվում է, ինչպես՝

Ծոգերի պատճառով փախչում եմ քաղաքից:

Առաջադրանք

Կազմի՞ր տրված հատուկ անունների հոգմակին և հետևիքի ուղղագրությանը:

Արշակունի	Կամսարական	Արամյան	Աքեմենյան
Երվանդունի	Բագրատունի	Արքահամյան	Սելևյան
Ոռորինյան	Արտաշիսյան	Գալստյան	
Վասակ	«Վոլգա»		
Վարդան	«Ժիգուլի»		
Մերուժան	«Կամազ»		

ՎԱՐԺՈՒԹՅՈՒՆ

Առանձնացրո՞ւ հոգմակիների հնչյունափոխված և անհնչյունափոխ ձևեր՝ փակագծերում գրելով եզակին:

Տուֆեր, փուր, քուրքեր, ոռուսներ, տուրքեր, կժեր, կառքեր, կուրսեր, հոսքեր, թիեր, բրդեր, բներ, ոռունգեր, լուրեր, գնդեր, հունդեր, մուրճեր, շներ, շնչեր, շուրբեր, գներ, ճիշեր, մրգեր, թվեր, կամուրջներ, հիմքեր, թվեր, խուրեր, խրձեր, նոներ, տներ, զուգսեր, թթեր, կրծքեր, ձկներ:

Առաջադրանք

Կազմիր հոգմակի բարդ բառեր՝ տրված բառերը գործածելով իբրև վերջնաբաղադրիչ.

ծառ, քույր, հարս, մատ, ազդ, կետ, ցույց, անցք, շար, երթ, ոսկը, աստղ, եզր, արկղ:

Օրինակ՝ շար- հարցաշարեր, ճաղաշարեր, մրցաշարեր, պատշարներ

Բառերի շտեմարան

Մեր ամսանունները

Իմացի՛ր

Ամսանունները անհոգմական գոյականներ են:

սեպտեմբեր- բառն ունի լատինական ծագում, ստուգաբանորեն նշանակում է **յոթերորդ** ամիս (սեպտեմ): Մինչև Հովհաննես Կեսարը հոռմեացիները տարվա առաջին ամիսը համարում էին մարտը: Եթե մինչ սեպտեմբերը հոռմեացիները ամիսները կոչում էին աստված-աստվածուհիների կամ կայսրերի անուններով, ապա սեպտեմբերից սկսած մինչև վերջ ամիսները մնացին անանուն: Դրանք ընդամենը համարակալվեցին՝

հոկտեմբեր- ութերորդ ամիս

նոյեմբեր- իններորդ ամիս

դեկտեմբեր- տասներորդ ամիս

Այս ամսանունները գրեթե նույնությամբ անցել են եվրոպական լեզուներին:

(Ըստ Պ. Բեղիրյանի)

Առաջադրանք

Համեմատիր այս ամսանունները քո իմացած օտար լեզուների նույն ամսանունների հետ. հնչյունական և իմաստային փոփոխություններ նկատո՞ւմ ես:

3. ԱՆՁՆԱԾԻՑ և ԻՐԱԾԻՑ ԳՈՅԱԿԱՆԱԵՐ

Գոյականը ցույց է տալիս անձ կամ իր:

Անձնածիշ գոյականներն են մարդկանց հասուկ և հասարակ անունները, որոնք պատասխանում են ո՞վ հարցին:

Իրանիշ են մյուս բոլոր գոյականները, որոնք պատասխանում են ի՞նչ հարցին:

Վ Ա Ր Ժ Ո Ւ Թ Ե Յ Ո Ւ Ծ

Որոշիք անձ և իր ցույց տվող գոյականները և արտագրիք տարբեր սյունակներում:

Իմ հորբարած ընկեր Արամը անակնկալ հիվանդացավ: Վրանում, մի հին վերմակի տակ պառկած, զառանցում էր, իսկ քամին վզզում էր վրանի եղեգնյա պատերի արանքից: Մենք՝ նրա հորբարած ընկերները՝ Գրիգորը, Արտուշն ու ես, մտել էինք վրանը ու փայտե թախտի մոտ լուս կանգնած՝ նայում էինք նրան:

-Տասիի, ջո՞ւր,- զոչեց նա հևալով:

-Քերեմ, աչքերիդ մատաղ,- ասաց պառավ Մարանը՝ կավե կուլան անկյունից վերցնելով:

(Վ. Անանյան)

Ա ռ ա ջ ա դ ր ա ն ֆ

Կազմիք վեց նախադասություն՝ տարբեր պաշտոններում գործածելով անձ և իր ցույց տվող գոյականներ:

Ս Ո Վ Ո Ր Ի Ռ և Ի Հ Ծ Հ Ռ

ԻՐԱԾԻՑ ԳՈՅԱԿԱՆԱԵՐ

ԲՊՈՒՏԵՐԻ ԽՄԲԵՐ	ԲՊՉՈՒՆՆԵՐ	ԿԵՆԴԱՆԻՆԵՐ
այծատերևազգիներ	արոր	ինձ
գորտակնյունազգիներ	հավալուսն	քարք
ձարխոտազգիներ	խորդ	հեպարդ
նեխուրազգիներ	շահեն	կողուակ
ցորենազգիներ	փասիան	մուֆլոն
վարդազգիներ	կեռնեխ	քարայծ
կաթնախոտազգիներ	մրտիմ	ոսիկար

Ս ո ա ջ ա դ ր ա ն ֆ Ա ն

- ս** Բացատրական բառարանի օգնությամբ բացատրի՛ր ցանկում տրված քեզ անհասկանալի բառերը և գրի՛ր քո բացատրական բառատեսրում:
- Փ** Ուրիշ հ՞նչ թռչունների և կենդանիների անուններ կարող են թվարկել, որոնք քիչ գործածական են:

Բառերի շտեմարան

Հավ- հավագգինների ընտանիքին պատկանող թռչունի այս անվանումը մեր հին լեզվում՝ գրաբարում, նշանակում էր ընդհանրապես թռչուն. ահա թե ինչու հավ բառով բաղադրված թռչունների անուններ մեր լեզվում շատ կան՝ **ծովահավ**, **միքահավ**, **հնդկահավ**, **մրրկահավ**, **մոշահավ**, **մորահավ**, **հավալուսն**, իսկ **հավը**-ը պահել է միայն այդ նշանակությունը ժամանակակից լեզվում՝ **թռչուն**, ինչպես՝

Գարունը եկավ, հավերը եկան:

հավալուսն, հավալուսան, հավալուսնիկ - կույր հավ, փորահավ

4. Գոյականի որոշյալ և անորոշ առումները

Խոսքի մեջ գոյականը կարող է գործածվել որոշյալ կամ անորոշ առումնով:

Օրոշյալ առումը ցույց է տալիս, որ առարկան արդեն հայտնի, ծանոթ է խոսողին կամ լսողին: Օրոշյալ առումով գործածվող գոյականներն ստանում են **որոշիչ հոդք**՝ ը կամ **ն**:

Ընդհանրապես ը ստանում են բաղաձայնով վերջացող բառերը, ինչպես՝ **Աշակերտը** կարդում է այդ գիրքը, իսկ **ն**՝ ձայնավորով վերջացողները. ինչպես՝ **Առուն**, այզին նրա կյանքն էին:

Դիշի՛ր

Ճիշտ

Արամը գնաց:

Արամն ասաց:

Արամը ասաց

Սխալ

Արամն գնաց:

Արամն եկավ:

Արամն որոշեց:

Գոյականի **անորոշ առումը** ցույց է տալիս խոսողին կամ լսողին անծանոթ առարկա կամ առարկա ընդհանրապես: Անորոշ առումով գործածվող գոյականները հոդք չեն ստանում: Օրինակ՝ **Աշակերտը գիրք** է կարդում նախադասության մեջ գիրք գոյականը գործածված է անորոշ առումով և հոդք չի ստացել: Անորոշ առումով գործածվելիս գոյականի հետ կարող են դրվել

Մի, ինչ-ոք, որևէ և նման բառեր, որոնք շեշտում են գոյականի անորոշ լինելը: Օրինակ՝ **Երեխաները** նստել էին մի ծառի ստվերում նախադասությամ մեջ **ծառի** գոյականը գործածվել է անորոշ առումով՝ մի բառի հետ:

Հ Ո Ղ Ե Ր

Ի Մ Ա Գ Ի՛ Ր

Ս, Դ, Ա, Բ մասնիկները, որոնք, դրվելով գոյականի կամ գոյականի դեր կատարող բառերի վրա, ցույց են տալիս ստացականություն, ցուցականություն, դիմորոշություն, որոշյալություն, կոչում են հոդեր:

Հոդ ստանում են գոյականներն ու գոյականի փոխարեն գործածվող որոշ դերանուններ. օրինակ՝ **սիրոս, միտք, առուն, ինքը, ինքս, ոչ մեկը, բոլորը** և այլն:

Մյուս խոսքի մասերը հոդ են ստանում միայն գոյականաբար գործածվելիս. օրինակ՝ **կարմիրը, երեսը, վրադ, մոտս, քնածք, զնալուդ** և այլն:

Հստ իրենց դերանվանական նշանակության՝ հոդերը լինում են՝ **ստացական, դիմորշ, որոշիչ և ցուցական**:

**Գարունդ հայերեն է գալիս,
Զյոներդ հայերեն են լալիս,
Հայերեն են երգում ջրերդ:
Արևդ հայերեն է ծագում,
Ծառերդ հայերեն են ծաղկում,
Հայերեն են պայթում բառերդ:**

(Հ.Սահյան)

1. **Ստացական հոդերը ս, դ, Ա կամ Բ հոդերն են, որոնք, դրվելով մի առարկայի կամ անձի անվան վրա, ցույց են տալիս, թե այն ում է պատկանում կամ վերաբերում՝ խոսողի՞ն, խոսակցի՞ն, թե՞ մի երրորդի:**

Իրենց այդ նշանակությամբ ստացական հոդերը փոխարինում են **իմ, քո, իր կամ նրա (մեր, ձեր, իրենց կամ նրանց)** դերանուններին:

Օրինակ՝

Եվ եքեւ ավելի երկարեր բացակայությունդ, սրտիս տխրությունից պիտի ընկճվեի:

Բացակայությունդ նշանակում է **քո բացակայությունը**, սրտիս տխրությունից նշանակում է **իմ սրտի տխրությունից**:

Մտքին որ դրեց, կանի: **Մտքին** այստեղ նշանակում է **իր մտքին**: Ուրախությունից գլուխները կորցրել էին: **Գլուխները** նշանակում է **իրենց գլուխը** կամ **իրենց գլուխները**:

Հոգնակի **մեր**, **ձեր**, **իրենց** կամ **նրանց** դերանունների նշանակությամբ գործածելիս ստացական հողերից առաջ միավանկ բառերին նույնպես ավելացվում է -**ներ** մասնիկ. օրինակ՝ **սրտներս նեղվում է**, այսինքն՝ **մեր սրտը նեղվում է**, կամ **մեր սրտերը նեղվում են**, աչքներդ լույս, այսինքն՝ **ձեր աչքը լույս**:

Սենք բոլորս, բոլորս մանուկներ ենք որք...

(Ե.Չարենց)

2. **Դիմորոշ** են **ս** և **դ** հողերը, որոնք, դրվելով որևէ առարկայի կամ անձի անվան վրա, նրան տալիս են առաջին կամ երկրորդ դեմքի նշանակություն:

Օրինակ՝ Զինվորս ե՞րք չեմ հնազանդվել հայրենիքի հրամանին:

Այստեղ **ս** հողը ցույց է տալիս, որ **զինվորը** ինքը խոսողն է՝ առաջին դեմքը:

Զաջիդ զմղակը զետնին չի ընկնում:

Այս նախաղասության մեջ **դ** հողը ցույց է տալիս, որ **քաջը** խոսակիցն է՝ երկրորդ դեմքը:

Հաճախ դիմորոշ հող ստացող բառի հետ գործածվում է նաև համապատասխան դեմքի անձնական դերանունը, որը մեկ անգամ ևս ընդգծում է դեմքի գաղափարը:

Օրինակ՝ Ես՝ զինվորս, պատրաստ եմ: **Դուք՝ վեցերորդ դասարանցիներք**, աշխատանքի անցեք: **Քո՝ հերոսիդ** փառքը ոգևորում է մեզ:

3. **Որոշիչ** ն կամ **ը** հողը, դրվելով առարկայի կամ անձի անվան վրա, ցույց է տալիս այդ առարկայի՝ խոսողին ծանոթ, հայտնի լինելը:

Այրութեան չէ սա...

Էռոթոնինն է մեր,

Ընթացքն ու ուղին,

Թագ ու զորավար.

Զինարքին այգու,

Պարիսպը մեր տան,

Զրադացն արդար:

(Գ.Էմին)

Որոշիչ հողը ընդիանուր, անորոշ առարկան դարձնում է որոշակի, կոնկրետ:

Օրինակ՝ Հայկուհին գլխարկ գնեց – Հայկուհին իմ հավանած գլխարկը գնեց: Նա լոր քերեց – նրա քերած լորն ինձ շատ հուզեց:

Չուզահեռ քերված նախադասություններում ըև ն հողերը գլխարկ, լոր գոյականները դարձնում են որոշակի, ծանոք:

4. Ցուցական է ս-ն, որը գործածվում է **այս** ցուցական դերանվան նշանակությամբ:

Օրինակներ՝

Վերջերս նա ինձ մոտ եկավ:

Վերջերս նշանակում է **այս վերջերը:**

Մենք այստեղ մնալ չենք կարող. գիշերս այնտեղ պիտի հասնենք:

(Վ. Անանյան)

Գիշերս նշանակում է **այս գիշեր:**

Վ Ա Ր Ժ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն Ն Ե Ր

Ա Արտագրի՛ր գոյական անունները և յուրաքանչյուրի դիմաց գրի՛ր՝ ինչ առումնվ է գործածվել և ինչ հող է ստացել:

Սրբաթաց պախրա՞”, թե՞ զայլ գիշատիչ
Ծեշտակի անցավ փարախի մոտով,
Այծյա՞նը հանկարծ մոտակա ժայռից
Անդունդ մի քար գլորեց ոտով,
Գիշերվան հովից տերևն էր լողում,

Երկուս մուկի՞ղը վազեց պուճախում,
Թե՞ ոչխարների քոյլ մնչոցն էր այն.
Սարոյին թվաց, թե մի ոտնաձայն
Եկավ ու կանգնեց փարախի վրա,
Կանգնեց ու լոեց...
Ականջ դրավ նա...

(Հովհ. Թումանյան)

Սրով եկամ քեզ վրա,
Դու զիրք ու զիր խնկեցիր,
Կյանքիդ, կայքիդ փոխարեն՝
Մազաղարդ փրկեցիր.

Սարդ ու աշխարհ քո առջև
Ոտքից զլոյիս մեղքի մեջ,
Նարեկացուդ շուրբերով
Դու բողոքյուն խնդրեցիր...

(Ս. Կապուտիկյան)

Բ Արտագրի՛ր՝ փակագծերի մեջ առնված բառերը գործածելով որոշյալ կամ անորոշ առումնվ:

Խողնելով գետի (ափ), նախ դիմեցինք դեախ (արևմուտք) և շուտով հասնք մի փոքր գետակի, որ հոսում էր ճահճային տեղով: Այստեղ մենք դարձանք դեախ (հյուսիս)՝ պտույտ անելով ճահճի (շուրջ), և մի քանի օրից հետո հասանք մի լճի... Մի անգամ անտառում թափառելիս հաղիպեցինք

ծառերի մարդկանց: Այդ (Էակներ) պարզապես վայրենի (կապիկներ) էին: Բայց և այնպէս նրանք այնքան էլ շատ չէին տարրերվում մեզնից... Նրանց (ոտներ) ավելի ծուռ էին, (աչքեր) քիչ ավելի փոքր, (պարանոցներ) քիչ ավելի հաստ և ավելի կարճ, իսկ (քանցքներ) լայն, որ սկզբ էին տալիս տափակ երեսի վրա: (Առաջին) ես էի, որ գտա նրան. նա մի փոքրիկ, չորացած ծերուկ էր... (Ծերունի) ծառերի մարդկանցից էր:

Առաջադրանք

Էդ. Աղայանի «Արդի հայերենի բացատրական բառարանից» դրիս գրիր մի բառի բոլոր իմաստները և այդ իմաստներից յուրաքանչյուրով կազմի՛ր նախադասություն:

Բառերի շտեմարան

Մեր ամսանունները

Հունվար- ամսանունը բխում է հին հռոմեացիների **Յանուս** աստծու անունից: Յանուսը արևի ընթացքի, մուտքի և ելքի, սկզբի և վախճանի, տարվա և ժամանակի աստվածն էր: Պատկերվում էր երկու երեսով՝ ծեր և երիտասարդ, որոնցից մեկն ուղղված էր անցյալին՝ անցնող տարվան, մյուսը՝ ներկային եկող տարվան: Ահա այս աստծուն են նվիրել նաև հունվար ամիսը, որ կոչվում էր **Յանուսի ամիս** (յանուարիուս մենսիս), որն էլ գրեթե նույն հնչումով փոխանցվել է ժամանակակից եվրոպական լեզուներին՝ անգլերենին՝ **January** (Չենուրի), ֆրանսերենին՝ **janvier** (ժանվիե), գերմաներենին՝ **Januar** (յանուար), ռուսերենին՝ **յանվարъ**:

Փետրվար- ամսանունը ծագում է լատիներեն **februarius** բառից, որ բառացի նշանակում է **քավության, մաքրման**: Անունը կապվում է էտրուսկների **Ֆեբրուս** աստծու անվան հետ: Հեթանոսական այս աստվածը ստորերկրյա թագավորության տիրակալն էր, որին փետրվարի 15-ին նվիրվում էին զանազան հանդիսություններ՝ իրքև մարդկանց **մաքրման** և մեռածների հոգիների **քավության** համար: Անունը նույն ձևով անցել է եվրոպական լեզուներին:

Մարտ-Sարվա երրորդ ամիսը իր անունն ստացել է հռոմեացիների **Մարտ** աստծու անունից: Պատերազմի աստվածը լինելուց դեռ շատ ավելի վաղ Մարտը եղել է դաշտերի ու նախիրների աստվածը, որոնք անպայմանորեն կապ ունեն զարնան հետ: Լատիներենի սեռականում Մարտը դառնում է **մարտին** (martius)` **մարտյան**, որտեղից էլ մարտ ձևը փոխանցվում է մյուս լեզուներին:

(Ըստ Պ. Բեղիրյանի)

Առաջադրանք

Համեմատիք այս ամսանունները քո իմացած օտար լեզուների նույն ամսանունների հետ. հնչյունական ի՞նչ փոփոխություններ են նկատում:

5. ԳՈՅԱԿԱՆԻ ՀՈԼՈՎԵՐԸ

Դողանջը արևի գոյան ուներ, մաղմղում էր ճամփին, անապատ հորիզոնում, լեռների վրա, և օքք պոնկեպունկ լցված էր դեղին զբնգոցով:

(Մ.Գ.ալշոյան)

Ընդգծված գոյականներն ունեն տարրեր ձևեր և կատարում են տարրեր պաշտոններ:

Նախադասության մեջ գոյականի գործածության ձևերից ամեն մեկը կոչվում է հոլով, իսկ նրա բոլոր ձևափոխությունները միասին՝ հոլովում:

Հիշե՛ր

Հայերենն ունի յոր հոլով՝ ուղղական, սեռական, տրական, հայցական, բացառական, գործիական, ներգոյական:

Ցուրաքանչյուր հոլով ունի իր ձևը, կազմվում է գոյականի որոշ ձևափոխությամբ:

Հոլովումը կատարվում է բառին վերջավորություններ ավելացնելով, բառի մեջ որոշ հնչյուններ փոփոխելով և կամ՝ երկուսն էլ միաժամանակ: Օրինակ՝ **լուս-ով** ձևի մեջ **լուս** բառին ավելացել է՝ **-ով** վերջավորությունը, **հորից** ձևում և՝ **այ** երկինչյունն է դարձել **ո**, և՝ ավելացել է՝ **-ից** վերջավորությունը:

Գոյականները կարող են նաև ունենալ միևնույն ձևը, բայց կատարել տարրեր պաշտոններ:

Օրինակ՝ Խնձորի ծառը ծաղկել է: Չորացած ծառը կտրեցին: Այս նախադասությունների մեջ **ծառը** բառը գործածվել է միևնույն ձևով, բայց առաջին դեպքում նա ենթակա է և ուղղական հոլովով է գործածվել, իսկ երկրորդում բայական անդամի լրացում է և դրված է հայցական հոլովով:

Ա) ՈՒՂՂԱԿԱՆ ՀՈԼՈՎ

Երկնքում փայլում են աստղերը:

Վարսինեն վիրավորվել էր ընկերութու վերաբերմունքից:

Այս նախադասությունների մեջ **աստղերը** և **Վարսինեն** ենթականեր են. առաջինի մեջ **աստղերը** ցույց են տալիս թե ինչերն են փայլում, իսկ երկրորդում **Վարսինեն** ենթական ցույց է տալիս, թե ով էր վիրավորվել: Երկու դեպքում էլ ենթակաները դրվել են ուղղական հոլովով:

Ուղղական հոլովը ցույց է տալիս մի բան անող կամ լինող առարկան:

Ուղղական հոլովը բառի ուղիղ, անփոփոխ ձևն է և կոչվում է նաև **ուղիղ հոլով**՝ ի տարրերություն մյուս հոլովների, որոնք կազմվում են զանազան փոփոխություններով և կոչվում են **թեք հոլովներ**:

Հայերենում ուղղական հոլովը սովորաբար որևէ վերջավորություն չունի:

Ուղղական հոլովով դրվում են՝

- ա) Նախադասության ենթական օրինակ՝ **Ցավն սկսվեց** աջ ուսից: Աև գիշերն իջավ իր անհայտ գահից:
- բ) Ստորոգյալ կազմող գոյականները. օրինակ՝ **Գավթում մութ** էր: Մայրենին քնած արծիվ էր:
- գ) Գոյականական անդամի լրացումները. օրինակ՝ **Բժիշկ Զաքարյանը քննում է հիվանդին**: Սիրում ենք մեր **մայրաքաղաք** Երևանը: Մեր հարևանը՝ **Հունանը**, հայտնի որսորդ է:
- դ) Կոչականը. օրինակ՝ **Երեխանե՞ր**, սիրեցե՛ք բնությունը: Օգնի՛ր ինձ, **եղբա՛յր**:

Ուղղական հոլովը պատասխանում է **ո՞վ, ովքե՞ր** կամ **ի՞նչ(ը), ինչե՞ր(ը)** հարցերին:

Իբրև ենթակա կամ ստորոգյալի մաս գործածվելիս գոյականի ուղղական հոլովը կարող է անորոշ կամ որոշյալ առումով գործածվել և համապատասխանաբար ստանալ կամ չստանալ հոդ:

Օրինակ՝ Դպրոցի բակում **պարտեզ** կա: **Պարտեզը** մեծ է ու գեղեցիկ: **Արամը** աշակերտ է: **Արամը** մեր դասարանի լավագույն աշակերտն է:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն ս ե ր

ս Գտի՛ր այն բոլոր գոյականները, որոնք ուղղական հոլովով են դրված. որոշի՛ր, թե նախադասության ի՞նչ անդամ են:

Գնացքը ժայռերի ստորոտներով Արաքսին զուգահեռ շարունակում է գնալ: Ահա Կարճևանը՝ Սեղլու շրջանի այդ բարեբեր գյուղը, ուր աճում են նաև նարինջ ու կիտրոն, նուշ և թուզ: Սիմյանց հաջորդող Կարճևան, Սեղրի, Ալիդարա, Նյուվաղի կայարանները մեր հանրապետության հարավային եզրագիծն են: Այդ կայարանների շուրջը դու տեսնում ես շատ այզիներ՝ խաղողի, դեղձի, բզի, նուշի ծառերով, թթենու անվերջ շարքեր, խնձորուտներ ու տանձուտներ:

Այդ վայրերում դու տեսնում ես ժայռերին բարձրացված այգիներ, զար-

մանում, թե իայ շինականն ինչպես է մեջքով հող կրել, ժայռի ծերպերին դարավանդ սարբել, որթատունկ, թզենի աճեցրել և այժմ վայելում է քաղցրածոր խաղողն ու շաքարից էլ անուշ բուզը/Գ.Արևյան/:

Պ Գտիր կոչական բառերը:

Ծիծեռնակ, ծիծեռնակ,

Դու գարնան սիրուն թոշնակ,

Դեպի ո՞ր, ինձ ասա՛,

Թոշում ես այդպես արագ:

(Գ. Դոդոխյան)

Դու Արագածն ես, մայր իմ ալևոր,

Քո ծաղիկները երգերս են բոլոր:

(Հովհ. Շիրազ)

Արի՛, գութա՞ն, վարի՛, գութա՞ն, Օրն եկել է, ճաշ դառել...

(Հովհ. Թումանյան)

Հայո՞ց աշխարհ, հայո՞ց երկիր, հայո՞ց հող

Լայն աշխարհում քո գրկի մեջ ապրեմ քող:

(Ս. Կապուտիկյան)

Առաջադրանք

Կազմիր նախադասություններ՝ հետևյալ բառերը գործածելով որպես ենթակա, ստորոգյալի մաս, գոյականի լրացումներ.

բանաստեղծ, հուշ, հարազատ, ոսկերիչ, հերիաք, Արագած, դերասան, հոգի:

Բառերի տեմարան

Համալրիր քո բառապաշարը

Վարդապետ-վարժապետ-վարպետ

Վարդապետ- Ժամանակակից հայերենում այս բառի առաջին իմաստն է **կուսակրոն քահանա, որն ապրում է վանքում**, երկրորդ իմաստը՝ **հոգևորականին տրվող գիտական աստիճան՝ օրինությամբ և վարդապետական գավազանով**, երրորդ իմաստը մեր օրերի համար հնացած է՝ **ուսուցիչ**, մինչդեռ Հայկացյան բառարանում **ուսուցիչ** իմաստը տրվում է որպես առաջին և հիմնական իմաստ:

Հետաքրքիրն այն է, որ Պ.Սևակը «Անլոելի զանգակատուն» պոեմում իինզ տասնյակից ավելի անգամ գործածում է այս բառը, և եթե վարդապետ է համարում Կոմիտասին, ապա անպայման բառը գրում է մեծատառով և գործածում է **ուսուցիչ** իմաստով, իսկ **հոգևորական նշանակությամբ վարդապետը** գրում է փոքրատառով, ինչպես՝

Դուրս Վարդապետ:

Դու Ամենայն Հայոց Երգի Վեհափառն ես,

Դու մեր Երգի Սնարդու Մաշտոց,

Գիրն ու տառն ես Հայոց Երգի:

Ըստ Հր.Աճառյանի ստուգաբանական բառարանի՝ **Վարդապետ-** «**ուսուցիչ, վարժապետ, առաջնորդ ուսման**», ապա նաև՝ **վարդ-ա-պետ**, որտեղ Վարդ-ը ստուգաբանվում է որպես **խոսք** (հմմտ.word), որից էլ՝ **խոսքի պետ, ուսուցիչ, վարդ-** նաև **գործ, աշխատանք**, իսկ դիմումով՝ **վարպետ-«հին ոճի տնային վարժապետ, արհեստապետ»:**

Բ) ՍԵՌԱԿԱՆ ՀՈԼՈՎԸ

Ուսուցչի վերարկուն կախված է պատից:

Աշակերտը վերցրեց **Թումանյանի նկարը**:

Այս նախադասությունների մեջ **ուսուցչի, Թումանյանի** բառերը գոյականական անդամնի լրացումներ են. առաջինը ցույց է տալիս, թե ում է պատկանում վերարկուն, իսկ երկրորդը՝ թե ում է վերաբերում նկարը, և երկուսն էլ դրված են սեռական հոլովով:

Սեռական հոլովը ցույց է տալիս այն առարկան, որին պատկանում կամ վերաբերում է որևէ բան:

Սեռական հոլովը պատասխանում է **ո՞ւմ կամ ինչի՞ հարցերին**:

Սեռական հոլովը կազմվում է բառի ուղիղ ձևի փոփոխությամբ: Ըստ իր կազմության՝ սեռական հոլովը լինում է երկու տեսակ՝ **վերջավոր կամ անվերջավոր**:

Վերջավոր է կոչվում սեռականի այն ձևը, որը կազմվում է բառի ուղիղ ձևին (ուղղական) ավելացնելով վերջավորություն և կամ ուղղականի վերջնահնչյունը փոխելով սեռականի վերջավորությամբ:

Օրինակ՝ աշակերտ-ի, օր-վա, գառ-ան, ընկեր-ոց, ամուսն-ու սեռականի հոլովածները կազմվել են ուղղականի աշակերտ, օր, գառ, ընկեր, ամուսն ձևերին ավելացնելով **-ի, -վա, -ան, -ոց, -ու** վերջավորությունները, իսկ այգու, **ուսկ-ու, Խաչիկեն-ց** հոլովածները կազմվել են ուղղականի **-ի, -ք** վերջավորությունները փոխելով **-ու-ի, -ց-ի:**

Սեռականի վերջավոր ձևերը կազմվում են **-ի, -վա, -ան, -ոց, -ու, -ց** վերջավորություններով:

Անվերջավոր է կոչվում սեռականի այն ձևը, որը կազմվում է բառի ներսում որևէ ձայնավորի կամ երկինչյունի փոփոխությամբ, առանց վերջավորության:

Օրինակ՝ **եղբայր-եղբոր, տուն-տան, քաջություն-քաջության** բառերի սեռականը կազմվել է՝ առաջինում **այ** երկինչյունը փոխելով **ո-ի**, իսկ երկ-

բորդում և երրորդում **ու** ձայնավորը՝ **ա-ի**:

Սեռականի վերջավոր ձևի կազմությունը կոչվում է **արտաքին հոլովում**, իսկ անվերջավոր ձևի կազմությունը՝ **ներքին հոլովում**:

Ժամանակակից հայերենում կա վեց արտաքին և երկու ներքին հոլովում:

Արտաքին (Վերջավոր) հոլովումներն են՝ -ի, -ու, -ան, -վա, -ոջ, -ց :

-ի- սարի, շողի (շոգ), ածխաքրըլի, երեխայի, սկեսրայրի, Վահանի, Մառնի, մարմնի, Անիի, Սոչիի, ընկերների, հայրերի, քույրերի, օրերի, տարիների, այզիների...

-ու-

1) բարին վերջից ավելանում է **-ու** հոլովիչը՝

մարդու, ամուսնու, անկողնու, Աստծու, ծիու, զրելու, խաղալու...

2) բառավերջի **ի-ն** փոխվում է **ու-ի`**

այգու, սոճու, ոսկու, գարու, բարդու, ուղու, ապակու, բժշկուհու, ուտենու, զյուղացու, կղզու, հայելու, շոգու(շոգի), հոգու, ծերունու, զինու, պատանու, աղավնու...

-ան - զարնան, ամռան, աշնան, ձմռան, ծագման, ուսման, մանկան, լեռան, քոռան, ծոռան, եղան, կռան, մկան, բեռան, դռան, նոռան...

-վա - այսօրվա, օրվա, կեսօրվա, տարվա, զիշերվա, ցերեկվա, ժամվա, շարաբվա, առավոտվա, վաղվա, երեկվա, էգուցվա, ամսվա...

-ոջ -կնոջ, քրոջ, ընկերոջ, աներոջ, տիկնոջ, տիրոջ, սկեսրոջ, տալոջ, տեղրոջ...

-ց - քեռոնց, Վարդանանց, Սահակենց:

Ներքին (անվերջավոր) հոլովումներն են՝ -ա-, -ո-:

-ա- ուրախության, անվան, դերանվան, անձնանվան, անկյան, արյան, սյան, ձյան, շան...

-ո- հոր, մոր, եղբոր, հորեղբոր, վանահոր, նախամոր:

Յ ի շ ի ՞ ր

Գոյականի հոլովումը որոշվում է լսու եզակի թվի:

Այլաձև հոլովումներ

պատիվ-պատվի-պատվո	դրւատր-դստեր	փախուստ-փախստյան-փախու/ու/ստի
հույս- հույսի-հույս	կայսր-կայսեր	գալուստ-գալստյան-գալստի
լույս-լույսի-լույս	աղջիկ-աղջկա	հանգիստ-հանգստյան-հանգստի
սուզ-սզի-սզոն	աստված-աստծոն	կորուստ-կորստյան-կորու/ու/ստի
սեր- սիրոն		

Չուզան հոլովումներ

ծոռան-ծոռի	այրու- այրիի	դստեր-դուստրի
գառան-գառի	անկյան-անկյունի	կայսեր-կայսրի
ձյան-ձյունի	անկողնու-անկողնի	մահի-մահու-մահվան
եզան-եզի	անվան-անունի	ձմռան-ձմեռվա
սկեսրոջ-սկեսուրի	արյան-արյունի	ամռան-ամառվա
ժամի-ժամվա	գիշերվա-գիշերի	ամսի-ամսվա

Ի մ ա ց ի՝ ր

Սեռական հոլովը որոշիչ հոդ չի ստանում:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Գտիք սեռական հոլովով գործածված բոլոր գոյականները և արտագրիք առանձին սյունակներում ըստ արտաքին ու ներքին հոլովումների:

Տննոյի տունը դարձել էր մի տեսակ հավաքատեղի. զյուղի ծերերի սիրած վայրը, ուր ամբողջ օրը նստած՝ խոսում էին օրվա եղանակից, բերքի, հարկերի, կառավարության արտաքին և ներքին քաղաքականության մասին:

Տննոն՝ զյուղի ամենասիրված ու հարգված մարդը, մագնիսի պես քաշում էր բոլորին: Շրջանում չկար մեկը, որ չճանաչեր, չակնածեր նրանից:

Այսօր էլ, երբ բոլորին տանջում էր չարարաստիկ լուրերի տեղատարափը, ամենից շատ մտահոգված էր Տննոն: Այդ պատճառով էլ յուրաքանչյուր նոր լուր նա ընդունում էր հոգու ցավով, տանջվում, տառապում, բայց աշխատում էր մյուսներին հանգստացնել: Ահա նորից ամեն օրվա պես մեկ-մեկ տանիք ելան զյուղի մի քանի ծերունիներ: Նրանք բոլորն էլ, կարծես ինչ-որ ծանր բեռան տակ կքած, կորացել էին, կուչ եկել:

(Ա. Խաչատրյան)

Ա ռ ա ջ ա դ ր ա ն ֆ

Լրացրո՛ւ տրված բառերը ո՞ւմ և ինչի՞ հարցերին պատասխանող անդամներով (ուղիղ և փոխաբերական իմաստով) և այդ կապակցություններով կազմի՛ր նախադասություններ:

Կանչ, հրավեր, ստորոտ, բարձունք, հնարամտություն, վերաբերմունք, գնահատական, դիրք, մերենա:

Օրինակ՝ տան (ինչի՞)կտուրը, աղջկա (ո՞ւմ) վարսերը

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Արտագրիք հետևյալ նախադասությունները՝ փակագծերի մեջ առնված բառերը դնելով սեռական հոլովով և կետերի փոխարեն գրելով բաց քողնված տառերը:

Սիրում է Արամայիսը (աշուն) բազմազան երան...ները: Փռվել է գյուղը (լեռ) թեք լան...ին, այգիների մե...: (Հովիտ) մի...ով անցնում է զետակը, որի ջուրը հստակ է բյուրեղի պես: Քայլում է Արամայիսը (այգի) միջով ու հիշում (մանկություն) օրերը: Ահա իրենց այգին: Այստեղ (առու) եղրին նա շատ է խաղացել: Նա (հայր) ձե...քը բռնած գալիս էր այգի և մնում մինչև ուշ երեկո: (Մայր) մասին նա շատ աղոտ հիշողություն ունի: Քայլում է ու լուս թափված (տերեւ) հա...ելի խշշոցը (ոսքը) տակ: (Քամի) հոսանքով բռ...ում են դեղին տերևները ու պար բռնում (օդ) մեջ: Ար...են երեկո է. (մութ) ստվերները տարածվում են այգում: (Հնձան) առ...և՝ (խնձորենի) մեծ (ծառ) կող...ին, դեռ մնում է քարե նստարանը: Մեծ (առու) փայտե կամուր-...ը չկա:

Գ) ՏՐԱԿԱՆ ՀՈԼՈՎԿ

Կայծակն է զարկում լեռան ճակատին:

Ես սիրով այցելեցի իմ առաջին ուսուցչին:

Այս նախադասություններից առաջինում ճակատին բառը ցույց է տալիս այն առարկան, որին հանգում է ենթական, իսկ երկրորդում ուսուցչին բառը ցույց է տալիս այն անձը, որին այցելում է ենթական: Ճակատին և ուսուցչին բառերը բայական անդամի լրացումներ են և դրված են տրական հոլովով:

Տրական հոլովը ցույց է տալիս այն առարկան, որին տրվում կամ մոտենում է մի բան և կամ որին հանգում է ենթակայի գործողությունը:

Տրական հոլովով դրվում են նաև բայական անդամի լրացումներ, որոնք ցույց են տալիս նպատակ, տեղ, ժամանակ: Օրինակ՝ Սուրիկը զնաց հացի (հաց գնելու): Գարնանը գետերը հորդանում են: Էմման ու Աշխենը նստում են միևնույն նստարանին:

Տրական հոլովն իր ձևով նման է սեռականին, բայց ի տարրերություն սեռականի՝ կարող է գործածվել թե՛ անորոշ, թե՛ որոշյալ առումով:

Դ ա մ ե մ ա ս ի՛ ր

Սեռական

Տրական

աշակերտի

Անորոշ

Որոշյալ

ամսվա

աշակերտի

աշակերտին

հոգու

ամսվա

ամսվան

ընկերոջ

հոգու

հոգուն

ընկերոջը

ընկերոջը

եղբոր
ձկան
արյան

եղբոր
ձկան
արյան

եղբորը
ձկանը
արյանը

Տրական հոլովը պատասխանում է ո՞ւմ, ինչի՞ (ն), ինչի՞ համար, ե՞ր, որտե՞ղ հարցերին:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Գտի՛ր տրականով դրված գոյականները և որոշի՛ր, թե ինչ են ցույց տալիս:

Ջուն է զալիս սարին, քարին,
Ջուն է զալիս լուռ անտառին...
Ջուն է զալիս, ձյուն է մաղում
Կախարդական մեծ ծառուղուն,
Ջուն է զալիս սարին, քարին,
Սոճիների լուռ անտառին:

(Հ. Հովհաննիսյան)

Փառք տանք մայր հողին,
Արևի շողին,
Գինի պարզեռող
Հայոց խաղողին:

(Սարմեն)

Արև՛, արև՛, եկ՛, եկ՛,
Զիզի քարին վե՛ր եկ՛,
Աև-սև ամպեր հեռացե՛ք,
Արևին ճամփա տվե՛ք:

(Ղ. Աղայան)

Ա ռ ա ջ ա դ ր ա ն ի

Կազմի՛ր նախադասություններ՝ գործածելով հետևյալ բառերը տրական հոլովով:

Բուժքույր, գարուն, ծաղիկ, մայր, երկինք, տուն, բարություն, ժողովուրդ, աշխատանք, զինվոր:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Արտագրի՛ր հետևյալ նախադասությունները՝ փակագծերի մեջ առնված բառերը դնելով տրական հոլովով, իսկ կետերի փոխարեն գրելով բաց բողնված տառերը:

Գնաց...ը մոտենում է հայրենի (քաղաք): Վահանը կարոսով նայում է նոր (կայարան): Ի...նելով գնացքից՝ մոտենում է մի անձանոր (նարո): Արևի շողերն ընկել են լեռան բար...ը (կատար): Ուսուցիչը գր...երը հան...նեց մի (աշակերտ): (Գարուն) հերկեցին ու ցանեցին նոր յուրացրած հողերը: Գուր...ենը մոտենում է (անտառ), կանգ է առնում անտառի (եզր) և ականջ դնում թ...չունների (երգ): Երգում է դեղ...անիկը.

հեռվից մի որիշը ձայնակցում է նրա (երգ): (Իրիկնապահ) դա...արեց
անձրևը: Կինը (ձեռք) բռնել էր պատվոգիրը: Առ...ևից քայլում էր
հրամանատարը և հրահանգներ էր տալիս (շարք): Աշակերտը իրեն
հետաքրքրող հարցով դիմում է (ուսուցիչ):

Դ) ՀԱՅՑԱԿԱՆ ՀՈԼՈՎ

Բժիշկը վիրահատում է **հիվանդին**:

Արուսյակը բացում **զիրքը**:

Այս նախադասություններում **հիվանդին** և **զիրքը** բառերը ցույց են տալիս այն
անձը և առարկան, որն իր վրա է կրում ենթակայի կատարած գործողությունը:
Հիվանդին և **զիրքը** բառերը բայական անդամի լրացումներ են և դրված են հայ-
ական հոլովով:

**Հայցական հոլովը ցույց է տալիս այն անձը կամ առարկան,
որն իր վրա է կրում ենթակայի գործողությունը:**

Հայցական հոլովով դրվում են նաև բայական անդամի այլ լրացումներ,
որոնք ցույց են տալիս տեղ, ժամանակ, չափ ու քանակ: Օրինակ՝ **Աշակերտները**
զնում են դպրոց: **Հինգ օր նրանք մնացին** անտառում: **Սավառնակը մեկ ժամում**
քոչում է **900 կիլոմետր**:

Հայցական հոլովը պատասխանում է **ո՞մ, ի՞նչ(ը), ո՞ւր, որքա՞ն, որքա՞ն ժա-
մանակ, ե՞րք հարցերին**:

Հայցական հոլովը յուրահատուկ ձև չունի, նա նման է կամ ուղղականին, կամ
տրականին:

Հայցական հոլովն ուղղականի ձև է ունենում, եթե գոյականը իր է կամ գոր-
ծածված է իբրև իր. օրինակ՝

Քաշեց արեւը **ծիրեռը** հողից: (Հ. Շիրազ)

Ամեն շինական հոգու մեջ **երգ** ունի: (Մ.Գալշոյան)

Եղբայրս **շոն** է վարժեցնում:

Հայցական հոլովը տրականի ձև է ունենում, եթե գոյականը անձ է կամ գոր-
ծածված է իբրև անձ. օրինակ՝

Պատգարակի վրա բերում են վիրավոր **մարտիկին**:

Արամը լավ է խնամում իր ընտանի **քոչումներին**:

Ի մ ա ց ի՝ ր

Որպեսզի դու, սիրելի՝ աշակերտ, չղթվարանաս հայցական ու տրական հոլով-
ներով դրված լրացումները տարբերակելիս, պետք է նկատի ունենաս, որ հայցա-
կան հոլովով լրացումը փոխակերպելիս փոխում է իր հոլովը, իսկ տրական հոլո-
վով դրված լրացումը չի փոխակերպվում՝

1.Արամը հարգում է **Աճային** (հայցական հոլով):

Աճանան (ուղղական) հարգում է Արամի կողմից:

2.Արամը մոտենում է **Աննային** (արական հոլով):

Ինչպես տեսնում ես, առաջին օրինակում հայցականով դրված **Աննային**-ը փոխակերպելիս դարձավ ուղղական հոլով՝ **Աննան**:

Երկրորդ օրինակում ունենք տրական հոլովով դրված լրացում՝ **Աննային**, որը փոխակերպել հնարավոր չէ ոչ մի դեպքում:

Դիշիր

Անձ ցույց տվող գոյականները կարող են իբրև իր գործածվել և հայցականում ուղղականի ձևում ունենալ միայն անորոշ լինելու դեպքում: Կարելի է ասել՝ **Ես մի մարդ տեսա**, բայց չի կարելի ասել՝ **Ես այն մարդը տեսա**:

Հայցական հոլովը գործածվում է **թե՛ անորոշ, թե՛ որոշյալ առումով**:

Վարժություն

Արտագրի՛ր հայցական հոլովով դրված բոլոր գոյականները՝ յուրաքանչյուրի դիմաց գրելով, թե ինչ է ցույց տալիս: Լրացրո՞ւ քաց քողած տառերը :

Գարունն Ապարանում ուշ է սկսվում՝ ապրիլի վեր...երին, եր...եմն նոյեմբիսկ մայիսին: ...Ձմեռը Արագածի կի...ճերում ու անձավներում դիմք մտած՝ կատաղի դիմադրում է...: Իր հերթին գարունն էլ է ապավինում Արագածին, նրա արևելոյ լանջերին տաքացնում մարմինը, փեշերը զու...ում հազարանուն ծաղկունքով ու զանազան աղ...յուրներով: Ամպն առաջին անգամ Արագածի գլխին է որտում՝ ու...արկելով կենարար անձրևը, և կայծակի շեղ...ը նրա անդունդերն է լուսավորում զարքնքի դրբությունով: Եվ ա...պրոպածին լեռան ոտքերի տակ տեղի է ունենում բնության մենամարտը, մինչև որ գարնան շունչը տարածվում է չորս կողմը, կանաչ բավիշով ծածկում քար ու ժայռ, առվակների շատախտությամբ լցնում դաշտ ու ձոր: Իսկ ձմեռն իր գունատ ծվենները փա...ցնում, խ...կում է Սևանի լճափնյա խորխորատները: Ամբո...զ ամառը դրանք արտասպում են մի քարի տակից, մի ժայռի խոռոչից, արցունքի կայլակներով ցողում ծաղկները/Չ.Դարյան/:

Առաջադրանքներ

ա) **Կազմի՛ր նախադասություններ՝ հետևյալ գոյականները գործածելով հայցական հոլովով:**

Սաղարք, հյուղակ, շարական, ֆիդայիներ, բագավոր, վարդ, Հասմիկ, հովվուհի:

բ) **Կազմի՛ր նախադասություններ՝ հետևյալ գոյականները գործածելով հայցական հոլովով՝ որպես ժամանակ, տեղ, չափ ու քանակ ցույց տվող լրացումներ:**

ամառ, ամիս, նինջ, կիլոմետր, քաղաք, դասարան, այգի, տարի:

Ե) ԲԱՑԱՌԱԿԱՆ ՀՈԼՈՎԿԱ

Ուսուցիչը գոհ է իր **աշակերտներից**:

Հայրը սիրվում է որդուց:

Այս նախադասություններում **աշակերտներից, որդուց** բառերը ցույց են տալիս այն անձը, ումից բխում, ծագում կամ սկսվում է գործողությունը: Դրանք բայկան անդամի լրացումներ են և դրված են բացառական հոլովով:

Բացառական հոլովը ցույց է տալիս այն առարկան, որից բխում, ծագում կամ սկսվում է գործողությունը:

Բացառական հոլովով են դրվում նաև բայկան անդամի այլ լրացումներ, որոնք ցույց են տալիս **տեղ, ժամանակ, պատճառ**: Օրինակ՝ Գնացքը դուրս եկավ կայարանից: **Ժամը իննից քեզ եմ սպասում: Ցնծությունից** Աստղիկը թռչկոտում էր սենյակում:

Բացառական հոլովը կազմվում է **-ից կամ -ոց վերջավորությամբ և պատասխանում է ումի՞ց, ինչի՞ց, որտեղի՞ց, երբվաճի՞ց հարցերին:**

Ի մ ա ց հ՝ ր

Բացառական հոլովը որոշիչ հոդ չի ստանում:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Արտագրի՛ր բացառական հոլովով դրված գոյականները՝ յուրաքանչյուրի դիմաց գրելով, թե ինչ է ցույց տալիս:

Ծագում է մանուկ արևը գարնան
Կովկաս լեռների ձյունի պատնեշից:
Զարթնում են մեկ-մեկ սարերն աննման
Զնոսն անվորով քնի մշուշից:
... Ամեն մի ձորից աղբյուր է հոսում,
Ամեն մի քից բլրով է խոսում:

(Ա. Միրաքյան)

- Սիրուն մանուկներ, դուք ինձ սիրեցիք,
Իմ ծաղիկներից փնջեր կապեցիք.
Բայց կոշտ ձեռքերից, կոպիտ ճաճկերից
Ինձ չազատեցիք, չպահպանեցիք:

(Ղ. Աղայան)

Գարուն է, գարուն... կապույտ երկնքից
Ուկե արևան է ուրախ դողլանջում...
Լեռներից, դաշտերից, անտառի խորքից
Հողը, իմ հողը կանչում է, կանչում:

(Վ. Դավթյան)

Առաջադրանիւն

ա Կազմիք նախադասություններ՝ հետևյալ բառերը գործածելով բացառական հոլովով:

մանրանկար, երկարուղի, բույր, հայր, դաշտ, սուսամբար, ցորեն, պատուհան, աղբյուր, սարալաճ, երկինք:

բ Կազմիք նախադասություններ՝ նոյն բառերը գործածելով բացառական հոլովով առաջ, բացի, դուռ, հետո, վեր, վերև, ներս բառերի հետ:

Վարժություն

Արտագրիք՝ փակագծերի մեջ առնված բառերը դնելով համապատասխան թվով, հոլովով:

Այդ (օր) անցել է տասնինը տարի: (Խրայել) որդի Օրին դարձել էր համակրելի երիտասարդ: (Առավոտ) մինչև կեսօր իր փոքրիկ սենյակում (գիրք) զանազան իմաստություններ էր բաղում: Եղիշեն նրան (Ավարայր) դաշտն էր առաջնորդում, (Խորենացի) դաստիարակում էր (Հայկ) և Վաղարշակ (Քազակոր) հերոսական կերպարներով:

Քաղցրաձայն (մեղեղի) գերեց (ներկա), կախարդեց ու տարավ այն (երկիր), ուր ծննդնդ էր առել այն: (Նվազ) բովիչ (հնչյուն) մեջ զգացին դեպի երկինք ձգվող մեր (լեռ) ու անառիկ (ժայռ) վեհությունը... Դահլիճը կախարդված լսում էր հայ (երաժիշտ):

2) ԳՈՐԾԻԱԿԱՆ ՀՈԼՈՎԸ

Զբոսաշրջիկները ավտորուսով մեկնեցին Սևան:

Փայտահատը կացնով կոտրում էր ծառը:

Այս նախադասություններում ավտորուսով, կացնով բառերը ցույց են տալիս առարկան, որի միջոցով կատարվում է գործողությունը: Դրանք բայական անդամի լրացումներ են և դրված են գործիական հոլովով:

Գործիական հոլովը ցույց է տալիս այն առարկան, որով կատարվում է գործողությունը:

Գործիական հոլովով դրվում են նաև բայական անդամի այլ լրացումներ, որոնք ցույց են տալիս տեղ, ժամանակ, ձև: Օրինակ՝ **Սերենան անցնում է փողոցով**: Բուն զիշերով է որսի ելնում: Եղբայրս մեկ ամսով զնացել է Մուկվա: Նա ցնծությամբ դիմավորեց ընկերոջը:

Գործիական հոլովը պատասխանում է **ում՞՞վ**, **ինչո՞վ**, **որտեղո՞վ**, **ե՞րբ**, **որք՞ո՞ն** ժամանակով, **ինչպե՞ս** հարցերին:

Գործիական հոլովը կազմվում է **-ով** կամ **-ք** վերջավորությամբ. **-ք** վերջավորությունն են ստանում **-ություն**, հաճախ նաև **-ում** ածանցով կազմված բառերը, ինչպես՝ **շարժում-շարժումով** (նաև՝ **շարժմամբ**), **քաջություն-քաջությամբ**:

Ի Մ Ա Գ Հ՝ Ր

Գործիական հոլովով որոշիչ հոդ չի ստանում:

Վ Ա Ր Ժ Ծ Ո Ւ Թ Ե Յ Ո Ւ Ն

Արտագրի՞ր գործիական հոլովով դրված գոյակաները՝ յուրաքանչյուրի դիմաց գրելով, թե ինչ է ցույց տալիս: Լրացրո՞ւ բաց քողած տառերը:

Ապարանի շորջբոլորը քարե հաստարես... պարիսպ էր՝ աշտարակներով և երկարյա դռներով, որոնց ճակատները նույնակա զար... արված էին տմերի տոհմանիշով: Որդիները տան նահապետի կար... աղբությամբ, մշտապես, որպես ավանդական կար..., մարզվում էին զենքի գործածության, և այդ վարժությունը չէր կատարվում միայն որսագնա... ությամբ, այլև ամեն... ըյա զրադրումով, երբեմն հայրերի ներկայությամբ, հատուկ մի զինավարժի դեկավարությամբ:

Ապարան... ի պատաճները խմբերով ճերմակ աղավնիներ էին թ... ցնում և նետեր ար... ակում նրանց վրա:

Մինչ պատաճները և երիտասարդները տարված էին այս խաղով, տոհմի նահապետ Ներսեն իշխանը ծանրաքայլ երթ... եկում էր մեծ սրահում: Որքան էլ աղավնիներով նետավարժությունը ամեն... ըյա երևույթ էր դղյակի բակում, այնուամենայնիվ իշխանը այսօր տհաճությամբ էր նայում այդ խաղին:

Նար իշխանը հիսունն անց տղամարդ էր՝ բար... քահասակ, տակավին ձի.. ու պինդ կազմվա... քով: Հրավիրված նախարարներից առաջմ եկել էին չորս-հինգը, ոմանք՝ իրենց որդիներով, ոմանք՝ թիկնապահներով:

(Ստ. Չորյան)

Ա ռ ա ջ ա դ ր ա ն ֆ

Կազմի՞ր նախադասություններ՝ հետևյալ բառերը գործածելով գործիական հոլովով:

Գիրք, անուն, ճանապարհ, քաջություն, ուրախություն, արյուն, ընկեր, շարժում, քույր, ծաղիկ:

Վ Ա Ր Ժ Ծ Ո Ւ Թ Ե Յ Ո Ւ Ն

Ա Արտագրի՞ր՝ փակագծերի մեջ առնված բառերը գործածելով գործիական հոլովով:

Վարդանը (հպարտություն) էր նայում իր որդուն: Կարծես դեռ երեկ էր, որ նա մերկ (ոտք) ու կարճ (շալվար) բռչկոտում էր պարտեզում..., իսկ այսօր իր բարեկազմ (հասակ), վերին շրթունքը զարդարող բեղերի (փունջ) և աչքերի խելացի (արտահայտություն) արդեն հասուն տղամարդու կերպարանք էր ստացել: Նրանք գնում էին (անտառ) ձգվող նեղ (արահետ), արևի շողերը ճյուղերի (արանք) բավանցում էին ցած, ուկե (երանգ) վառում բազմերանգ ծաղիկները: Վարդանը կանգ առավ, (գլուխ) ցույց տվեց բարձունքի ճեղքերից բխող բարակ

աղբյուրը: Վճիտ ջուրը (կարկաչ) ցած էր հոսում թփերի (արանք) ու կորչում խոտերի մեջ:

թ Որոշի՞ր, թե ինչ հոլովով են գործածվել նախորդ վարժության մեջ ընդգծված բառերը:

Ե) ՆԵՐԳՈՅԱԿԱՆ ՀՈԼՈՎԸ

Մեսրոպը սովորում է Հովի. Թումանյանի անվան դպրոցում:

Մշուշում դեմքերը լավ չեն նշանարվում:

Այս նախադասությունների մեջ դպրոցում և մշուշում բառերը ցույց են տալիս այն տեղը, որտեղ կամ որի ներսում կատարվում է գործողությունը: Դրանք բայց կամ անդամի լրացումներ են և դրված են ներգոյական հոլովով:

Ներգոյական հոլովը ցույց է տալիս այն տեղը, որտեղ կամ որի ներսում կատարվում է գործողությունը:

Ներգոյական հոլովը ցույց է տալիս նաև այն ժամանակամիջոցը, որի ընթացքում կատարվում է գործողությունը:

Օրինակ՝ Նա մեկ ամսում կատարեց ողջ աշխատանքը:

Ինքնարիոր երեք ժամում Երևանից բռչում է Մոսկվա:

Ներգոյական հոլովը կազմվում է -ում վերջավորությամբ և պատասխանում է որտե՞ղ, ինչո՞ւմ (կամ ինչի՞մ մեջ), որքա՞ն ժամանակում հարցերին:

Անձերի, կենդանիների հասուկ ու հասարակ անունները, ինչպես և -ություն (քաջություն, բանվորություն), -ում (շարժում, ուշացում) ածանցներով կազմված բառերը ներգոյական հոլովով չեն գործածվում. այդ բառերը ներգոյական հոլովի իմաստն արտահայտում են սեռական հոլովով ու **մեջ** բառով:

Օրինակ՝ Գայանեի ուրախության մեջ կար բախծի ինչ-որ ստվեր:

Արտակի մեջ եռում էր աշխատանքի տեսնչը:

Ի մ ա ց հ՝ ր

Ներգոյական հոլովը որոշիչ հոդ չի ստանում:

Ա ռ ա զ ա դ ր ա ն ֆ ն ե ր

ս Կազմի՞ր նախադասություններ՝ ներգոյական հոլովով գործածելով հետևյալ բառերը:

Բիայնա, դաշտավայր, հրապարակ, դասարան, ամիս, տարի, տասնօրյակ, ժամ, բացատ, գիրք:

թ *Դարձվածարանական բառարանից դո՛րս գրիր դարձվածքներ, որոնցում գոյականները տարբեր հոլովներով են դրված, ինչպես՝ ընկույզին քարչնետել ընկույզին- տրական հոլով

քար-հայցական հոլով

Վ Ա Ր Ժ Ծ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ծ

Արտագրի՛ր՝ փակագծերի մեջ առնված բառերը գործածելով ներգոյական հոլովով:

Թեև արդեն մոտենում է ամառը, բայց լեռան (բարձունք) դեռ մնում է ձյունը: Զիավորները բարձրանում էին լեռնալանջով. (ներքև)՝ լեռան (ստորոտ), մարզագետինն է: Ելի են բարձրանում ու հասնում են գոմերին: Անասուններն արածում են (մոտակայք), հովիվները ճատել են մի մեծ կաղնու (ստվեր) ու հսկում են:

Խուստովիի լանջերի մքին(ծմակ) հաճիխատ կյանք էին վայրում եղնիկները, (անձավ) քուն էր մտնում արջն իր ձագերով, եղնիկները անհետանում էին (թվուտ):

Սեր (օրեր) մարդ չգիտի ինչպես պահի իրեն: Վաղ առավոտից նա փակվել էր (ննջասենյակ), և ոչ ոք չէր համարձակվում աղմուկ բարձրացնել (միջանցք):

Ա ռ ա ջ ա դ ր ա ս տ օ ն ե ր

- **Պատմության դասագրքից ընտրի՛ր որևէ հատված, դո՞ւրս գրիր բոլոր գոյականները՝ որոշելով դրանց կազմությունը, հոլովը, թիվը, առումը:**
- **Գրի՛ր փոքրիկ շարադրություն «Ներիր ինձ, մայրիկ» վերնագրով՝ գործածելով տարրեր հոլովներով գոյականներ:**

Բառային տեմարան

մայր, մամ, մա, մատ, մարեկ

«Թեկուզ միայն մայր ունենալու համար արժե աշխարհ գալ», -ասել է Ավ. Իսահակյանը:

Իսկ ի՞նչ ծագում և իմաստներ ունի մայր բառը:

Մայր-ը բնիկ հայերեն բառ է, թեև բոլոր լեզուներն էլ ունեն այդ բառը:

Սեր մամ բառի հետ, որ նախապես նշանակել է «Մայր, մեծ մայր», համեմատելի են հունարեն մամմա, լատիներեն մամա, ուստերեն մամա, ֆրանսերեն մամա, պարսկերեն մամ բառերը: Այս բոլորը փաղաքշական ձևեր են մայր բառից...

Հետաքրքիր է, որ աշխարհի բոլոր երեխաների առաջին բառերից մեկը մա/մամա) բառն է: Հնարավոր է, որ դա լինի բնածայնական բառ:

...Կա մեկ այլ մայր բառ ևս, որ նշանակում է «մքություն, խավար», որն ավելի ուշ, բառերի նմանությունից ազդվելով, կապվեց մայր-մայրիկ բառին, և ստեղծվեց ժողովրդական այն հավատալիքը, որ Արեգակը գնում է մոր մոտ հանգստանալու՝ մայր է մտնում...Այս երկրորդ իմաստից է մարել-ը..

Ժամանակակից հայերենում կա մատ «մառախոտղ» բառը, որ գործածվում է «մուր, մքազուն, մքամած» և փոխաբերաբար՝ «մոայլ, խոտո» նշանակություններով: Մատ-ը և մայր-ը նույնանիշ և նույնարմատ բառեր են: Մայլ բառի արմատն է մուռ, որը մայր, մուր, մրուր բառերի հետ ծագել է նույն «սևացնել, սև, մութ

գույն» նշանակող արմատից:

Այսինքն՝ **Արելը մայր մտավ** նշանակում է «արևը խավարեց, սևացավ, մթով պատվեց»:

(ըստ Վ. Սարգսյանի)

Թ ե ս ա յ ի ն ա ռ ա ջ ա դ ր ա ս ֆ ա ն ե ր

Ա Ո՞ր նախադասության մեջ կա հոգմակիի կազմության սխալ ձև:

- 1.Հեռուստացույցով պարբերաբար տեղեկանում ենք ավտովթարների և վարորդների կողմից վրաբերերի մասին:
- 2.Աղմուկը, որ բարձրացրել էին ամրոցի գավթապահերը, մեծ իրարանցում առաջացրեց:
- 3.Հիվանդի դրությունը փոքր-ինչ լավացնելու համար նա, զանազան դեղատուններ ձեռքին, տարրեր դեղատուններ էր այցելում:
- 4.Վանքի պատերի զարդանախշերն ու զարդատառները առաջին իսկ հայացքից այցելուի ուշադրությունն էին գրավում:

Բ Տրված նախադասություններում ո՞ր հոդը գործածված չէ:

Փառանձեմը չքնաղ, մի՛ տանջիր քեզ,
Չի բարի եմ, քան Գնելը քո...

Այս, մենք բոլո՞րս ենք սիրել հերիաքներն այդ լույս,
Պատմություններն այդ՝ գրված մարդկանց մասին մեծ...

Հայրենի գետի զմրուխտ ափերին
Մեր հիմ տնակն է կըել մենավոր:

Հիմա ո՞վ է ձեզ համբուրում,
Ծովասարիս ծաղիկներ,
Ո՞ւմ արցունքն եք դուք ինձ քերում,
Հանա ծովիս ամպիկներ:

- 1) ստացական
- 2) դիմորոշ
- 3) որոշիչ
- 4) ցուցական

ԱՃԱԿԱՆ

ԱՆՈՒՆ

ԱՃԱԿԱՆ ՈՐԱԿԵՍ ԽՈՍՔԻ ՃԱՍ

1. Ընդհանուր իմաստը՝ *հատկություն, վերաբերություն*
2. Զեարանական առանձնահատկությունը՝ *չքերպող*
3. Տեսակները՝ *որակական, հարաբերական*
4. Շարահյուսական դերը՝ *գոյականական և բայական անդամի լրացում*

Ր ա ր ց Ե ր ֆ ո ա ն ց ա ծ հ ի ց

- ✓ Ի՞նչ է ցույց տալիս աճականը:
- ✓ Ո՞ր անդամներին են լրացնում ընդգծված բառերը տրված բանաստեղծության մեջ:

Եթե մանուկ էի, ընկերներիս հետ Գյուղի կալերում, դաշտերում ծաղկած, ճիպոտներն իրեն նժույզներ հեծած, Մտրակում էինք և սլանում **խենք** Դեռ հեքիաքային աշխարհներ հեռու, Եվ շրջում էինք կախարդ, **հմայուն** Այն վայրերի մեջ՝ անհայտ, անանուն:

Եթե հասակ առա, նստեցի հաճախ Գյուղի կալերում, դաշտերում ծաղկած, Երկարույիներ և շոգենավեր, Անցա երկրներ, կտրեցի ծովեր, Սեսա **պերճ** վայրեր, քաղաքներ չքնաղ, Բայց ավա՞ն, երբեք, երբեք չըհասա՝ Իմ ճիպոտ-ձիով ոտք դրած չքեն Աշխարհներն հեռու և հեքիաքագեղ...

(Ավ. Իսահակյան)

Ա ռ ա զ ա դ ր ա ն ֆ

Ընդգծված ածականների դիմաց գրի՛ր հոմանիշ և հականիշ ածականներ:

Առարկայի հատկություն (որպիսություն) կամ վերաբերություն ցույց տվող այդ բառերը՝ **հեքիաքային, հեռու, պերճ, խենք, հմայուն, չքնաղ**, ածականներ են:

ԱՃԱԿԱՆ ԱՆՈՒՆ ԿԱՄ ԱՃԱԿԱՆ ԵՆ ԿՈՉՎՈՒՄ ԱԹԱՐԿԱՅԻ ՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՄ ՎԵՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆ ՑՈՒՅԾ ՏՎՈՂ ԲԱՌԵՐԸ:

Ածականները պատասխանում են ինչպիսի՞՝ որպիսի՞, ո՞ր հարցերին:

Ածականները խոսքի մեջ գործածվում են որպես նախադասության որևէ անդամի լրացում:

Օրինակ՝ Երգի մեղմ հնչյունները տարածվում էին գիշերվա լուսության մեջ:
Մի մարդ մեղմ երգում էր:

Այս նախադասություններից առաջինում **մեղմ** ածականը գործածվում է որպես գոյականական անդամի լրացում, իսկ երկրորդում՝ որպես բայական

անդամի լրացում:

Ածականը կարող է գործածվել նաև իբրև ստորոգյալի բաղադրիչ:

Օրինակ՝ Մեր դպրոցը մեծ է: Այս աշակերտը ջանաւոր է:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Ա Դուքս գրիր տեքստից ածական անունները և յուրաքանչյուրի դիմաց գրիր, թե ինչ է ցույց տալիս՝ հատկություն, թե՞ վերաբերություն:

Հողեւ հատակին բացված անկողնում պառկած է Դավոն: Խնամքով սափրված է, հազել է բոլորովին նոր սպիտակեղեն (դեռ անցյալ տարվանից եք գնել), հազել ու մաքուր անկողնում մեկնվել էր բիկունքն ի վար: Աչքերը կիսախուփ են, բաց քները՝ ծաղկավոր վերմակին ձգած... Եվ Դավոյի խվլուն կոպերը, ճակատի առնական կնճիռները լարված որոնում են...

Որբերը՝ բափառիկ շների նման, գողոնի ու վախվորուկ հայացքներով, բայց միմյանց դեմ ատամ կոճտացնող ու անողոք... Եվ այս քզկտված, անգույն ու անդեմք որբերի մեջ Դավոն որոնում էր տոհմակից, բարեկամ, ծանոթ... Անհոյւ էր, բայց փնտրում էր...

(Մ. Գալոյան)

Բ Որոշիր, թե այդ ածականներից ո՞րը ի՞նչ կազմություն ունի (պարզ, բարդ, ածանցակոր) և գծիկով բաժանիր բաղադրիչ մասերի:

Ս ո ա ջ ա դ ր ա ն ֆ ն ե ր

Ա Բացատրական բառարանի օգնությամբ պարզիր անցյալ, տոհմակից, բարեկամ, ծանոք, կախարդ, խենք՝ բառերի խոսքիմասային պատկանելությունը և բեր համապատասխան օրինակներ:

Բ Կազմիր նախադասություններ՝ հետևյալ ածականների հետ գործածելով գոյականներ:

Սարմարյա, առատ, պղտոր, մրգառատ, փարթամ, բարե, գեղակերտ, գեղեցիկ, պայծառ, զյուղական:

1. Ա Ծ Ա Կ Ա Ն Ն Ե Ր Ի Տ Ե Ս Ա Կ Ն Ե Ր Ը

Ածական անունները լինում են երկու տեսակ՝ որակական և հարաբերական:

1. Որակական ածականները ցույց են տալիս առարկայի հատկությունը, այսինքն՝ այնպիսի հատկանիշ, որը հատուկ է տվյալ առարկային՝ անկախ ուրիշ առարկաներից:

Օրինակ՝ կամաց տերեւ, բարձրաբերձ լեռ, կարկաչուն առվակ, պղտոր գետ:

Որակական ածականների արտահայտած հատկությունները համեմատելի են, այսինքն՝ տվյալ հատկությունը մի առարկա կարող է ունենալ նվազ, իսկ մի ուրիշ առարկա՝ ավելի շափով: Օրինակ՝ Արաքսը մեծ գետ է, քան Հրազդանը:

Արաքը Հայաստանի ամենամեծ գետն է:

2. Հարաբերական ածականները ցույց են տալիս առարկայի վերաբերությունը կամ հարաբերությունը, այսինքն՝ արտահայտում են առարկայի կապը ուրիշ առարկաների հետ:

Օրինակ՝ փայտե ձի, **մարդկային** խիղճ, **լեռնային** օդ, **մայրական** սեր:

Այս կապակցությունների մեջ **փայտե**, **մարդկային**, **լեռնային**, **մայրական** ածականները ցույց են տալիս **ձի**, **խիղճ**, **օդ**, **սեր** գոյականների հարաբերությունը, կապը **փայտ**, **մարդ**, **լեռ**, **մայր** գոյականների հետ (ձի, որ փայտից է սարքած, խիղճ, որ մարդուն է հատուկ, սեր, որ մայրերին է հատուկ):

Հարաբերական ածականները սովորաբար ցույց են տալիս առարկաների ոչ համեմատելի հատկանիշ: Չի կարելի ասել՝ ավելի փայտն (ձի), ավելի դպրոցական (շենք) և այլն:

Ածականը նախադասության մեջ հանդես է գալիս որպես գոյականական և բայական անդամի լրացում, ինչպես՝

Տխուր երեկոն զարկել է վրան...

Երբ պայծառ օրդդ տխուր կմթնի...

(Վ. Տերյան)

Չ ա ր ց

Ի՞նչ իմաստով են գործածված **տխուր** և **պայծառ** ածականները և ի՞նչ անդամի են լրացնում:

Չ ի ծ ի ՛ ր

Ածականի՝ փոխարերական իմաստով գործածությունը կոչվում է **մակդիր**:

Օրինակներ՝

Ինձ քաղեք, երբ կարմիր վերջալույսն է մարում,

Երբ **տխուր** զգվանքով արեգակը մեռնող

Սարերի **արծաքե** կատարներն է վառում...

(Վ. Տերյան)

Մերը քախտն է մեր **քարքարոտ** ու մեր քարերը **անքախտ**,

Ու մեր **դառը**, **դժվար** պարզեց- մի մինուճար Արարատ:

(Ս. Կապուտիկյան)

Ա ռ ա ջ ա դ ր ա ս ֆ ա ն ե ր

Ա Առանձնացրո՛ որպակական և հարաբերական ածականները ստորև տրված բառախմբում:

Բ Տրված ածականներից առանձնացրո՛ երեք խումբ՝ քեզ և քո ընկերներին քննորոշ:

Գ Կազմի՛ր տեքստ «Այսպիսի ընկեր» քեմայով՝ գործածելով տրված

ածականներից:

Եսասեր, զգայուն, իմաստուն, խոհեմ, հաստատակամ, համակրելի, նպատակալաց, ինքնուրույն, հայրենասեր, ուժեղ, ունակ, պարզամիտ, խիզախ, անտարբեր, ինքնավստահ, համեստ, հանգիստ, հպարտ, ջերմագին, սրտարաց, համառ, պատասխանառու, ինքնարուխ, հնարագետ, հուսալի, ընկերասեր, ճշտապահ, նյարդային, ուշադիր, վստահելի, հասուն, ճարպիկ, ընդունակ:

Վարժություններ

Ա Գտի՞ր որակական և հարաբերական ածականները և գրի՞ր տարբեր սյունակներում:

Մեր Երևանը երփհնավառ
Տուֆերի մեջ չքեղ քաղաք,
Ունի շենքեր վեհակամար,
Որմեր վսեմ, գեղաքանդակ:
Եվ փողոցներն արձակ ու լայն-
Ճառագայթներ արեգակի,
Զրերի կանչը քաղցրաձայն-
Սրմաջում երգը ջուրակի:
Կրծքին լուսերը անհամար
Նման քազմակն մանյակի,
Ամեն մի ակը լուսավառ
Հերքն է Զանզվի մի կոհակի...
Մեր Երևանն արևավառ
Տեսնում է նոր իր ապագան...

Թոշեի մտքով սուն
Ուր իմ մայրն է արքուն
Սպասում իր որդուն
Անհանգիստ ու անքուն
Տեսնեի այն առուն,
Որ ամեն մի զարուն
Զրերով վարարուն
Կարկաշում էր սարուն:
Թեքվեի աղբյուրին,
Կարուտած պաղ ջրին,
Նրա զով համբույրին
Ու քավիշ մամուսին...

(Գ. Սարյան)

Բ Արտագրի՞ր հետևյալ կապակցությունները՝ փակազծերի մեջ առնված գոյականներից կազմելով հարաբերական ածականներ:

(Երկար) դարպաս, (մետաքս) թաշկինակ, (լեռ) գոտի, (ծով) կենդանի, (որդի) սեր, (աշակերտ) պայուսակ, (դպրոց) հասակ, (զինվոր) ջոկատ, (զյուղ) ակումբ, (փողոց) երթևելություն, (անասնապահ) համալիր, (օդ) ուղիներ, (զազան) արարք, (մարմար) սյուն:

Գ Արտագրի՞ր՝ սեռական հոլովով գոյականները փոխարինելով այդ գոյականներից կազմված հարաբերական ածականներով:

Ցանկապատի երկարի ճաղերը ներկված էին սև գույնով: Լուսիկը լեռան ծաղիկների մի փունջ էր բերել իր հետ: Օտար երկներում թափառելով՝

Արմենակը միշտ հոր տան կարուտն էր քաշում: Գյուղի համայնքը իր միջոցներով վերանորոգում է դաշտի ճանապարհները: Փշում էր զիշերվա զով քամին: Հեռվից լսվում էր հովվի սրնագի ձայնը: Համայնքի այգեգործներն այս տարի գրավել են առաջնակարգ տեղերից մեկը: Այստեղից սկսվում է անտառների գոտին: Գյուղի կենտրոնում բարձրանում են կառուցվող դպրոցի շենքի քարի պատերը:

2. ՈՐԱԿԱԿԱՆ ԱԾԱԿԱՆՆԵՐԻ ԴԱՄԵՍԱՏՈՒԹՅԱՆ ԱՍՏԻճԱՆՆԵՐԸ

Որակական ածականները ցույց են տալիս առարկաների համեմատելի հատկություններ:

Ածականի համեմատության աստիճանները ցույց են տալիս առարկայի հատկանիշի չափը:

Համեմատության աստիճանները երեքն են՝ **դրական, բաղդատական, զերադրական**:

1. **Դրական աստիճանը** ցույց է տալիս առարկայի տվյալ հատկությունը՝ առանց ուրիշ առարկաների նույն հատկության հետ համեմատելու: Օրինակ՝ **քաջ** (զինվոր), **հորդ** (առող), **մեծ** (անտառ), **ջանասեր** (աշակերտ), **հմտություն** (վարորդ):

Դրական աստիճանը ածականի սովորական ձևն է:

2. **Բաղդատական աստիճանը** ցույց է տալիս առարկայի տվյալ հատկության առավել կամ պակաս լինելը ուրիշ առարկայի (կամ առարկաների) նույն հատկության համեմատությամբ:

Օրինակ՝ Ավելի գողտարիկ անկյուն ես չեմ ել կարող պատկերացնել:

Բաղդատական աստիճանը կազմվում է .

ա) Ածականի դրական աստիճանի ձևին ավելացնելով **ավելի քառը**, ինչպես՝ **ավելի ջանասեր, ավելի հորդ, ավելի քաջ** և այլն:

բ) Ածականի դրական աստիճանի ձևին ավելացնելով **պակաս, քիչ** կամ **նվազ** քառը, ինչպես՝ **նվազ** կամ **պակաս ջանասեր, պակաս քաջ, քիչ աշխատասեր**:

Նույն հատկանիշով իրար հետ համեմատվող գոյականները միմյանց հետ կարող են կապվել **քանի ջանասեր է, քան Աշոտը, կամ՝ Գուրգենը Աշոտից (ավելի) ջանասեր է:**

Եթե ածականի բաղդատական աստիճանը ստորոգյալի բաղադրիչ է, **ավելի քառը կարելի է չգործածել** և բաղդատական աստիճանի իմաստ արտահայտել

համեմատելի գոյականի բացառական հոլովով:

Օրինակ՝ Մասիս Արագածից ավելի քարձր է, կամ՝ Մասիսը Արագածից քարձր է:

Ավելի բառով կազմված բաղդատականը կոչվում է **առավելական բաղդատական**, որովհետև ցույց է տալիս առարկայի տվյալ հատկության ավելի, առավել լինելը:

Պակաս, քիչ կամ **նվազ** բառով կազմված բաղդատականը կոչվում է **նվազական բաղդատական**, որովհետև ցույց է տալիս տվյալ հատկության նվազ, պակաս լինելը:

3. **Գերադրական աստիճանը** ցույց է տալիս առարկայի տվյալ հատկանիշ-ի գերազանցությունը ուրիշ առարկաների նույն հատկությունից:

Գերադրական աստիճանը կազմվում է .

ա) դրական աստիճանի ձևին ավելացնելով **ամենա-** նախածանցը, ինչպես՝ **ամենաջանասեր,** **ամենաքաջ,** **ամենահորդ:**

բ) դրական աստիճանի ձևին ավելացնելով -(ա)գույն վերջածանցը, ինչպես՝ **ազնվագույն,** **լավագույն,** **գեղեցկագույն:**

գ) դրական աստիճանը գործածելով **ամենից** բառի հետ, ինչպես՝ **ամենից քաջ,** **ամենից ազնիվ,** **ամենից ջանասեր:**

Դիշիր

Սի՛ շփոթիր **գույն** գոյականը **-գույն** ածանցի հետ

դեղնագույն

խստագույն

արծաթագույն

նորագույն

նարնջագույն

խորագույն

Սի՛ շփոթիր **գին** գոյականը **-գին** ածանցի հետ

էժանագին

թախծագին

Սիւալ է **ամենալավագույն,** **ամենախստագույն** ձևերի գործածումը:

Տարբերիր

գերադրական աստիճան

ամեն/ա/- արմատ

ամեն/ա/- ածանց

ամենալարող-ամեն ինչ կարողացող

ամենալավ- ամեն ինչի գիտակ

ամենահաս- ամեն ինչին հասնող

ամենագեղիկ- ամենից գեղեցիկ

ամենակեր- ամեն ինչ ուստող

ամենաքնքուշ - ամենից քնքուշ

ամենածովյլ- ամենից ծովյլ

Ի Մ Ա Գ Հ՝ Ր

Մի շաբթ որակական ածականներ չունեն համեմատության աստիճաններ, ինչպես՝ **ամայի**, ամեհի, ամուլ, ստերջ, անորի, արու, բորիկ, բուն, գոց, զույգ, զուտ, համր, էզ, խուլ, կադ, կույր, հավասար, ձրի, հղի, ճաղատ, մերկ, տկլոր, օժանդակ, վերջին, նախկին:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն ս ե ր

- ա** Դուրս գրիր բոլոր որակական ածականները և բացատրի՛ր դրանց կազմությունը:

Ալեծուփի ծովի ծիրանի ալիք
Գնում են, գալիս, ծեծում են ափունք.
Սիեղամռունչ գոռում է մանկիկ,
Սասում է ալյացն հրավառ շրթունք:
Վահազն... (ծնվեց). լոեցե՛ք, ալիք,
Դու, ծովահալած, դադա՛ր առ, մրրիկ:
Թևերն ոսկեհուռ, հրահեր բաշով
Նժոյյզը տակիմ՝ սլացավ վերև-
Երեսդ ծածկիր համեստ շղարշով,
Տես ո՞վ է գալիս, և դու՛, հուր-արև.
Գլուխդ ալուր, քաջածին Մասիս,
Դուլ էլ խոնարիհի՛ր, Վահազն է գալիս,
Երկինքն ու երկիր ու ծիրանի ծով
Ավետում են քեզ, ցավերի՛ դու ծով՝
Ցնծա՛, բյուրվիշապ Հայաստան աշխարհ,
Փրկության արև Վահազնիդ տեսար:

(Հովհ. Հովհաննիսյան)

- բ** Կազմի՛ր հետևյալ ածականների բաղդատական և գերադրական աստիճանները:

Փարքամ, առատ, հոգատար, գեղեցիկ, ընդունակ, մրգաշատ, ամուր, արդար, ջինջ, հին, խոշոր, ծանր, թանձր, դաժան, բարի, համեստ, լուրջ, վարար, նվազ:

Ա ռ ա զ ա դ ր ա ն ս ե ր

- ս**

Մեր գույները՝

կարմիր-	կապույտ-
կանաչ-	սև-
դեղին-	սպիտակ-

Լրացրո՛ ինքն և ավելացրո՛ հոմանիշ գունանուններ:

¶ Կազմի՞ր գունանուն բարդ բառեր տրված բառերի բաղադրմամբ:

Տ Ե Ւ Ս Ա Յ Ի Ա Ա Ը Խ Ա Տ Ա Ա Բ

Եվ ո՞ր իսկական մարդը, որ սիրում է արիական բարքը և խոհականությունը, չի ուրախանա սրա հիշատակությամբ և չի ձգտի նրա նման մարդ լինել: Նա տղամարդկանց գլուխ կանգնեց և ցույց տալով քաջություն՝ մեր ազգը բարձրացրեց... Ուկու և արծաթի, և՝ պատվական քարերի, և՝ զգեստների, և՝ զանազան գույների, և՝ գործվածքների հարստություններ՝ տղամարդկանց և կանանց համար, առհասարակ բազմացրեց, որոնցով տգեղները գեղեցիկների նման սքանչելի էին երևում, իսկ գեղեցիկներն այն ժամանակի համեմատ աստվածանում էին: Հետևակ կովողները ձիավոր դարձան, պարսերով կովողները զինվեցին սրերով և տեղավոր նիզակներով... Եվ երբ նրանք մի տեղ հավաքվեին, միայն նրանց արտաքին տեսքն ու նրանց պահպանակների ու զենքերի փայլն ու շողքը բավական էին թշնամիներին հալածելու ու վանելու:

... Այս և այսպիսի ուրիշ շատ բաներ բերեց մեր երկրին այս խարտյաշ և մազերի ծայրը գանգուր երվանդյան Տիգրանը, գունեղ երեսով, քաղցր նայվածքով, ուժեղ սրունքներով, գեղեցիկ ոտներով, վայելչակազմ և թիկնավետ, կերակուրների և ըմպելիքների մեջ պարկեշտ, ուրախությունների մեջ օրինավոր, որի մասին մեր հները, որոնք փանդի՛ռներով երգում էին, ասում էին, թե մարմնի ցանկությունների մեջ էլ չափավոր է եղել, մեծամիտ և պերճախոս և լի բոլոր հատկություններով, որ պիտանի են մարդուն: ... Նա ամեն բանի մեջ արդարադատ և հավասարասեր կշեռք ունենալով... չէր նախանձում լավագույններին, չէր արհամարհում նվաստներին, այլ աշխատում էր ընդհանրապես ամենքի վրա տարածել իր խնամքի զգեստը:

(Մ. Խորենացի)

Ք ա ր ց Ե ր և ա ռ ա ջ ա դ ր ա ս Ա ֆ Ա Ե ր

Ա

1. Տեքստի ո՞ր տեսակն է սա՝ նկարագրակա՞ն, թե՞ վերլուծական. ուշադրություն դարձրու երկու պարբերություններին էլ:

- 2.** Տեքստում գտի՞ր նախադասություններ կամ կապակցություններ, որոնք վերլուծական միտք են պարունակում:

F

1. Տեսրում պատվական, զանազան, սքանչելի, տգեղ, խարսյաշ, պարկեշտ, արդարադաս ածականների դիմաց գրի՞ր յուրաքանչյուրի հնամանիշները (որքան կարող ես):
2. Կազմի՞ր որակական ածականների բաղդատական ու գերադրական աստիճանները:

Բառերի տեսմարան

Սովորի՞ր և հիշի՞ր

անէ- անիրական

անգո- անիրական, գոյություն չունեցող

ակաղձուն- հոծ, խիտ, լեցուն

ակնկոր- ամորահար, զլիսիկոր

ասպանջական- հյուրլմկալ, վաճատուր

գեղուղեշ, բարձրուղեշ- գեղեցիկ, բարձր ճյուղերով (ուղեշ-ճյուղ)

դժնդակ- դժոխային

զգիլսիչ- արրեցնող, հմայիչ

լուսնկա- լուսնյակ

մթնկա- մութ, խավար

պարզկա- պարզ՝ անամազ և ցուրտ

մարզաքահուս- մարզաքիտներով զարդարուն

Առաջադրանք

Կազմի՞ր նախադասություններ **Բառերի շտեմարան**-ում տրված բոլոր ածականներով:

Թեսային առաջադրանքներ

- Ա** Տրվածներից ո՞ր որակական ածականը չունի համեմատության աստիճան:
1. տխուր
 2. կարևոր
 3. խըրին
 4. մերկ

Պ Ո՞ր նախադասության մեջ կա ածական:

1. Ինչ-որ տեղ կոչ եկած առումներ ու գետակներ պիտի լինեին, ավերին՝ հեացող հոտեր:
2. Ցերեկվա այն պահն էր, երբ դաշտի բոլոր աշխատողները քաշվել էին վաղոց քաղած խոտերի դեզերի ստվերների տակ:
3. Թեև արդեն մոտենում է ամառը, բայց լեռան բարձունքին դեռ մնում է ձյունը:
4. Ամենից շատ սիրում էր Արամայիսը աշնանային երանգները:

Գ Ո՞ր շարքի բոլոր բառերն են հարաբերական ածականներ.

- 1) լեռնային, հավասար, օգոստոսյան, աճօգուտ
- 2) մարմարակերտ, բծավոր, ուսանողական, ամուրի
- 3) ամենակուլ, ակնոցավոր, արծաթափայլ, ձեռնունայն
- 4) ամենաբարի, ալոր, զանգրահեր, քարե

Դ Ո՞ր նախադասության մեջ կա հարաբերական ածական:

1. Բոլորը հիացած նայում էին երկամյա աղջնակին:
2. Սլրհավի պես էր Սոնան, աչքերը՝ խաղողի սև հատիկներ:
3. Երկար ժամանակ ես զարմացած հետևում էի նրա շփոթեցնող շարժումներին:
4. Կենդանին տիսուր աչքերը հառել էր հեռվում երևացող մշուշված սարերին:

ԹՎԱԿԱՆ

ԱՆՈՒՆ

ԹՎԱԿԱՆԸ ՈՐԱԳԵՏԻ ԽՈՍՔԻ ՄԱՍ

1. Ընդհանուր իմաստը՝ նյութական, թվային հատկանիշ
2. Զեարանական առանձնահատկությունը՝ չթերզող
3. Տեսակները՝ քանակական(բացարձակ, բաշխական, կոտորակային) և դասական
4. Շարահյուսական դերը՝ գոյականական և բայական անդամի լրացում

Առարկաների թիվ կամ թվային կարգ ցույց տվող բառերը կոչվում են թվական անուններ կամ թվականներ:

Ի մ ա ց ի՝ ր

Թվային իմաստ պարունակում են նաև այլ խոսքի մասեր, ինչպես՝ գոյականը՝ տասնամյակ, հիսունամյակ, ածականը՝ եռամսյա, տասնօրյա, երկողմ, թե՛ ածական, թե՛ մակրայ՝ եռակի, հնգակի, եռապատիկ, տասնապատիկ, հարյուրապատիկ և այլն, բայց, ի տարբերություն թվականների, սրանք չեն կարող գրվել թվերով, այլ միայն բառերով:

Թվական անունները լինում են երկու տեսակ՝ քանակական և դասական:

1. ՔԱՆԱԿԱԿԱՆ ԹՎԱԿԱՆՆԵՐ

Առարկաների քանակ ցույց տվող թվականները կոչվում են քանակական թվականներ:

Քանակական թվականները լինում են բացարձակ, կոտորակային և բաշխական:

Ա. **Բացարձակ** են կոչվում այն քանակական թվականները, որոնք ցույց են տալիս առարկաների քանակն ամբողջ թվերով:

Բացարձակ թվականներ են միավորները, տասնավորները, հարյուրավորները և բոլոր ավելի բարձր թվերը:

Հայերենի բացարձակ թվականներից բոլոր միավորները, տասը և քան

տասնավորմերը, հարյուր-ը, հազար-ը, միլիոն-ը, միլիարդ-ը կազմությամբ պարզ թվականներ են, որովհետև կազմված են մեկ արմատից:

Եթեսուն, քառասուն, հիսուն, վարսուն, յոթանասուն, ութուն, իննուն թվականները ածանցավոր են, որովհետև կազմված են **-սուն** ածանցով:

Բոլոր մյուս թվականները **բարդ** են կամ բարդաճանավոր, որովհետև կազմված են մեկից ավելի արմատներից կամ արմատներից և ածանցներից: Օրինակ՝ տասնութ, քսանչորս, հարյուր հինգ, հազար չորս հարյուր քսանմեկ թվականները կազմված են մեկից ավելի արմատներից (**տասն-ութ, քսան-չորս** և այլն), որենու բարդ են, իսկ **ութունվեց, հարյուր երեսունյոթ, հազար իննուններեք** բարդաճանցավոր են, որովհետև կազմված են մեկից ավելի արմատներից և **-սուն** ածանցից:

Բարդ թվականներն իրենց կազմությամբ **կցական** կամ **հարադիր** բարդություններ են:

Կցական բարդություններ են այն բոլոր թվականները, որոնք կազմված են տասնավորից ու միավորից (11-ից մինչև 99-ը), օրինակ՝ **տասնմեկ, քսանյոթ, հիսունվեց, իննուններկու**:

Հարադիր բարդություններ են 100-ից բարձր բոլոր բարդ թվականները, օրինակ՝ **հարյուր մեկ, հազար հինգ հարյուր յոթանասուն, վեց հարյուր քառասուն-հինգ**:

Բոլոր բացարձակ թվականները գրվում են կամ **արաբական թվանշաններով** (1, 2, 3... և այլն) կամ բառերով (**մեկ, երկու, երեք** և այլն): Բարդ թվականներից կցական բարդությունների բաղադրիչները գրվում են միասին, իսկ հարադիր բարդությունների բաղադրիչները՝ առանձին-առանձին, օրինակ՝ **քսանինգ, վարսութ, քառասունչորս, բայց՝ հազար երկու հարյուր վարսուն, մեկ միլիոն երկու հարյուր հազար իննունմեկ**:

Դիշի՛ր

9-ը միշտ եռատառ է՝

քառավերջում՝

ինը/ինն

տասնինը/ինն

հարյուր ինը/ինն

քառամիջում՝

ինն

իննին

իննուննինը

10-ը միշտ քառատառ է՝

քառավերջում՝

տասը

հարյուր տասը

հազար տասը

քառամիջում՝

տասն

տասներորդ

տասնմեկ

Բացառություն՝ տասսական

Վ Ա Ր Ժ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն

Գրիգոր բացարձակ թվականները և գրիգոր բառերով:

Հստ Հերողոստի՝ 610 թ. մ.թ. առաջ փյունիկյան ծովագնացները տեսել են Բարեհուսոս հրվանդանը, իսկ 921 թ. (մ.թ.) ջենվացի Վիվալդի եղբայրները մոտեցել են նրան: Բայց այն հայտնաբերեց Բարթոլոմեո Դիեզը 1486 թ.: Վասկո դե Գամման 1497 թ. նոյեմբերի 20-ին անցավ հրվանդանը: 1497-1648 թթ. պորտուգալացիները և հոլանդացիները անհաջող գաղութացման փորձ կատարեցին: Միայն 1652 թվականին Ժան-Անտոնի Վան-Ռիգբեկը՝ հոլանդական նավատորմի վիրաբույժը, ձեռնարկություն հիմնեց, բերդ կառուցեց և Քեյփթաուն քաղաքի հիմքը դրեց:

... Գաղթականները այնքան լավ էին պահպանել իրենց նախնիների տիպը, սովորությունները, ընավորությունը, ընտանեկան կենցաղը և լեզուն, որ հարավային Աֆրիկայի այդ գաղութը, կարծես, Հոլանդիայից կտրած մի անկյուն լիներ: 1838 և 1839թթ. տեղական սևամորթների ազատագրումից հետո նրանք... չհամաձայնեցին հաշտվել այդ պայմանների հետ, և հինգ հազար հոգի նախընտրեցին գաղթել Օրանժ գետի մյուս ափը:... Անգլիան չուզեց, որ այս համառ մենամարտում վերջին խոսքը նրանց պատկանի: 1848 թ. հունվարի 3-ին համապատասխան հրովարտակ հրապարակվեց: Նրանք գենքի դիմեցին և հեռուսաբար կռվեցին:

(Լ. Բուսենար)

Ա ռ ա ջ ա դ ր ա ն ի ն ե ր

- ա** Ստորև տրված հատվածը կարելի՞ է տեքստ անվանել և ինչո՞ւ: Հիմնավորիք:
- բ** Առանձին սյունակներում տառերով դրվագ գրիգոր բարդ և բարդածանցավոր թվականները:

Հ Ա Յ Կ Ա Կ Ա Ն Լ Ե Ռ Ա Զ Խ Ա Ր Ի

Հայկական լեռնաշխարհը մի ընդարձակ լեռնային երկիր է, որի տարածությունը 40 000 քառ. կմ է, միջին բարձրությունը՝ 1700 մ: Նրա կենտրոնում Արարատ լեռան հրաբխային զանգվածն է՝ Մեծ Մասիս/5156 մ) և Փոքր Մասիս/3914 մ) գագաթներով: Իր բարձրությամբ լեռնաշխարհում երկրորդը Սիփանն է/4434 մ/, երրորդը՝ քառագագաթ Արագածը/4090 մ/: Վերջինս

Հայաստանի ամենաբարձր լեռն է: Հաջորդը կապուտջուղն է (3904 մ)¹ Զանգեզուրի լեռնաշղթայում: Հայկական լեռնաշխարհի մյուս բարձր լեռներն են Բյուրակնը (3650 մ), Սուկավետը (3445 մ), Թոնդրակը (3542 մ), Ծաղկո լեռը (3519 մ), Նեմրութը (3050 մ), Նպատը (2332 մ), Մարութա սարը (2962 մ):

(«Հայաստանի պատմական աշխարհագրություն» գրքից)

Բ. Բաշխական են կոչվում այն քանակական թվականները, որոնք ցույց են տալիս առարկաների բաշխումը որոշ թվային քանակով:

Օրինակ՝ Զորասյուները բաղկացած են **ութական** ջոկատից:

Այս նախադասության մեջ **ութական** բառը ցույց է տալիս, թե յուրաքանչյուր զորամաս թվով քանի՞ ջոկատ է ընդգրկում, այսինքն՝ պարզում է, թե ջոկատներն ինչ քանակով են բաշխված զորասյուների միջև, ուրեմն՝ **ութական** բառը բաշխական թվական է:

Բաշխական թվականները կազմվում են երկու ձևով.

1. Բացարձակ թվականին ավելացնելով **-ական** վերջածանցը, ինչպես՝ **մեկական, իննական, վաքսունական, հարյուրական**:

Այս ձևով կազմված բաշխականները թվանշաններով գրելիս թվանշանից հետո դրվում է զծիկ, ապա՝ **-ական** ածանցը, օրինակ՝ 22-ական, 100-ական, 15-ական:

1. Բացարձակ թվականի կրկնությամբ, ինչպես՝ **մեկ-մեկ, քսանիհնգրսանինգ, հարյուր-հարյուր**:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Հետևյալ բացարձակ թվականներից կազմի՛ր բաշխականներ **-ական** ածանցով և թվականի կրկնությամբ՝ գրելով թվանշաններով և բառերով:

3, 7, 9, 13, 34, 67, 8, 13, 149, 58, 92, 21, 77:

Գ. Կոտորակային կոչվում են այն թվականները, որոնք ցույց են տալիս միավորի մեկ կամ մի քանի հավասար մասերից կազմված թվեր:

Օրինակ՝ Առաջին կուրսի ուսանողների երկու երրորդը քննական պարտքեր չունի, իսկ **մեկ երրորդը՝** ունի:

Այս նախադասության մեջ **երկու երրորդ** և **մեկ երրորդ** բառերը ցույց են տալիս ուսանողների քանակ՝ ամբողջի մասեր ցույց տվող թվերով: Դրանք կոտորակային թվականներ են:

Կոտորակային թվականները հասարակ և տասնորդական կոտորակներ են:

Դիշեր

Կոտորակային թվականները հարադիր բարդություններ են, որոնց առաջին բաղադրիչը՝ համարիչը, բացարձակ թվական է, իսկ երկրորդ բաղադրիչը՝ հայտարարը, կազմվում է -քորդ, -երորդ կամ -երրորդական ածանցներով, ահա թե ինչու կոտորակային թվականները գրվում են առանձին:

Հասարակ կոտորակների երկրորդ բաղադրիչը կազմվում է -քորդ կամ -երորդ ածանցով, ինչպես՝ երկու երրորդ, իինգ վեցերորդ, ինը տասնինգերորդ, քսաներեք հարյուր հիսուններորդ: Հասարակ կոտորակների այս բաղադրիչները ձևով նույնն են դասական թվականների հետ, բացի 1-ից, որ կոտորակային թվական լինելու դեպքում ունենում է մեկերորդ ձևը: Օրինակ՝ հարյուր մեկերորդ:

Տասնորդական կոտորակների երկրորդ բաղադրիչը կազմվում է բացարձակ թվականներին ավելացնելով -երորդ և -ական ածանցները, ինչպես՝ երեք հարյուրորդական, քսանուր հազարերորդական, հարյուր քսաննեկ տասը հազարերորդական:

Վարժություն

Հետևյալ բացարձակ թվականներից կազմիր կոտորակային թվականներ՝ գրելով թվանշաններով և բառերով:

3 և 4, 5 և 9, 3 և 100, 8 և 10, 1 և 2, 7 և 20, 37 և 100, 53 և 1000, 13 և 66, 41 և 100:

Վարժություն

Գտի՛ր քանակական թվականները և առանձին սյունակներում գրի՛ր բացարձակ, բաշխական ու կոտորակային թվականները՝ բառերով:

Երեանը գրեթե ամբողջապես նորակառույց քաղաք է: Հին երեանն ուներ 50 հազար բնակիչ, այսինքն՝ բնակչության այժմյան թվի 1/22-ից էլ պակաս: Այն ժամանակ, երբ կազմվում էր քաղաքի նոր հատակագիծը, ենթադրվում էր, թե երեանն ունենալու է բնակչության այժմյան թվի 0,27-ը: Այժմյան երեանի բնակչության թիվը 1 միլիոն հարյուր հազարից ավելի է: Խորհրդային իշխանության օրոք՝ մինչև 1963 թվականը, երեանում կառուցվել է մոտ 2 միլիոն քառակուսի մետր բնակելի տարածություն:

Աշխարհի առաջին տիեզերագնացն է Յուրի Գագարինը, որը 1961 թ. ապրիլի 12-ին երկրի շուրջը մեկ պտույտ գործեց՝ անցնելով 42000 կմ տարածություն: Պավել Պոպովիչը և Վալենտինա Տերեշկովան երկրի շուրջը քառասունությական պտույտ են գործել՝ անցնելով 2000000-ական կմ տարածություն: Վալերի Բիկովսկին 1963 թվականին, տիեզերական տարածության մեջ մնալով 110 ժամ, կատարել է 81 պտույտ՝ յուրաքանչյուր պտույտի ժամանակ անցնելով շուրջ 40740-ական կմ տարածություն (ընդամենը՝ 3300000 կմ):

2. ԴԱՍԱԿԱՆ ԹՎԱԿԱՆՆԵՐ

Առարկայի թվային կարգը ցույց տվող թվականները կոչվում են դասական թվականներ:

Օրինակ՝ առաջին, երկրորդ, տասներորդ, քսանիհնգերորդ, քսաներորդ, հարյուրերորդ:

Դասական թվականները կազմվում են -րորդ կամ -երրորդ վերջածանցներն ավելացնելով բացարձակ թվականներին. երկու, երեք, չորս թվականներին ավելացվում է -րորդ, ինչպես՝ երկրորդ, երրորդ, չորրորդ, բոլոր մյուս թվականներին՝ -երրորդ ածանցը, ինչպես՝ հինգերորդ, վեցերորդ, հիսուներորդ, երեք հարյուրերորդ, հազարերորդ, միլիոններորդ և այլն:

Մեկ բացարձակ թվականից դասական ձև չի կազմվում. դրա փոխարեն գործածվում է **առաջին** բառը: Սակայն եթե **մեկ** թվականը բարդ թվականների վերջին բաղադրիչն է, ապա կազմվում է **մեկերորդ** ձևը, օրինակ՝ **տասնմեկերորդ, հարյուր մեկերորդ** և այլն:

Երկու, երեք, չորս թվականները բարդությունների վերջին բաղադրիչ լինելու դեպքում դասականի համար նույնպես ստանում են **-երրորդ** ածանցը, ինչպես՝ **տասներկուերորդ, տասներեքերորդ, տասնչորսերորդ, հարյուր երկուերորդ** և այլն:

Կցական և հարադիր բարդություններով կազմված բացարձակ թվականների դասականը կազմվում է **-երրորդ** մասնիկը միայն վերջին բաղադրիչին ավելացնելով, ինչպես՝ **վաքսունիհնգերորդ, հարյուր իննսունութերորդ, հազար ինը հարյուր վաքսունիհնգերորդ** և այլն:

Սուվորի՛ր և հիշի՛ր

Դասական թվականները գրվում են.

1. Արաբական թվանշաններով. այս դեպքում թվանշանից հետո դրվում է գծիկ, ապա՝ **-րդ**, որը կարդացվում՝ **-երրորդ** կամ **-րորդ**, օրինակ՝ 5-րդ (հինգերորդ), 100-րդ (հարյուրերորդ), 12-րդ (տասներկուերորդ), 4-րդ (չորրորդ), 2-րդ (երկրորդ) և այլն:

Առաջին բառը գրվում է **1-ին** և կարդացվում է **առաջին**, բայց կարող է կարդացվել նաև **մեկին**, եթե գործածվում է որպես քանակական թվական: Օրինակ՝ Գոհարիկը սովորում է համալսարանի **1-ին (առաջին)** կուրսում, բայց՝ Հունվարի **1-ին (մեկին)** աշակերտները շնորհավորեցին իրենց ուսուցիչների Նոր տարին:

2. Հայերեն այրութենի տառերով՝ նրանց թվական արժեքի համապատասխան. **օրինակ՝ ա (1-ին), բ (2-րդ), ծ (10-րդ), ծգ (13-րդ), լա (31-րդ), ճ (100-րդ)** և այլն:

3. Հռոմեական թվանշաններով՝ I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XX, XXX, XL (40-րդ), L (50-րդ), LX (60-րդ), C (100-րդ), CD (400-րդ), D (500-րդ), DC (600-րդ), M (1000-րդ):

4. Լրիվ տառերով՝ առաջին, երկրորդ, վարսուներորդ, հարյուրերորդ, հազարերորդ և այլն:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ս ս ե ր

Ա Կազմի՞ր դասական թվականներ հետևյալ բացարձակ թվականներից և գրի՞ր բառերով:

6, 2, 3, 169, 2124, 13, 92, 3, 4, 5, 31, 47, 59 :

Բ Հետևյալ դասական թվականները գրի՞ր հայկական այբուբենի տառերով, հռոմեական թվանշաններով և բառերով:

2-րդ, 15-րդ, 9-րդ, 41-րդ, 27-րդ, 10-րդ, 56-րդ, 68-րդ, 130-րդ, 23-րդ:

Ա ռ ա ջ ա դ ր ա ն ի

Կազմի՞ր դասարանի աշակերտների ցուցակը, դասավորի՞ր այբբենական կարգով և հերթականությունը նշանակի՞ր հայերեն տառերով:

3. ԹՎԱԿԱՆՆԵՐԻ ԳՈՐԾԱԾՈՒԹՅՈՒՆԸ ԳՈՅԱԿԱՆՆԵՐԻ ԴԵՏ

Նախադասության մեջ թվական անունը՝ որպես լրացում, գործածվում է սովորաբար գոյականի հետ:

Օրինակ՝ Խորհուրդ չի ընդունում ապագայի երգը

Եվ այս է խորհուրդը իմ յոթերորդ... (Ե.Չարենց)

Ժվականի լրացյալ հանդիսացող գոյականը կարող է լինել հոգնակի կամ եզակի թվով:

Գոյականը սովորաբար եզակի է լինում՝

ա) եթե չափի, գնի, քանակի, ժամանակի միավոր է կամ առնվում է իրեն այդպիսին: Օրինակ՝ Գարեգինը քան օր մնաց Մոսկվայում: Ավտոմեքենան սլանում է ժամում վարսուն կիլոմետր արագությամբ: Վարդանը գտեց տասներկու մատիտ: Ակումբում հավաքվել է երկու հարյուր հոգի:

բ) Եթե ուշադրությունը բևեռվում է առանձնապես թվականով արտահայտված քանակի վրա:

Օրինակ՝ Հին աշխարհը ամեն օր,

Հազար մարդ է մտնում նոր,

Հազար տարվան փորձն ու գործ

Սկսվում է ամեն օր:

(Հովհ. Թումանյան)

*Թվականները ածականների նման կարող են գործածվել գոյականաբար: Օրինակ՝ **Երեխաններից տասնութը զնացին քանզարան**, իսկ քսանը՝ **սրճարան**:

Այս նախադասության մեջ տասնութը և քսան թվականները գործածվել են գոյականաբար:

Գոյականաբար գործածվող թվականները հոլովվում են **ի** հոլովումով և հոգնակի չեն ունենում: Միայն **երկու** թվականը հոլովվելիս տարբեր ձև է ստանում՝ **երկուսը**, և ունենում է հետևյալ պատկերը:

Ուղղ.	Երկուսը
Սեռ.	Երկուսի
Տր.	Երկուսին
Հայց.	Երկուսը, Երկուսին
Բաց.	Երկուսից
Գործ.	Երկուսով
Ներգ.	Երկուսում

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Գտիր թվականները և որոշիր նրանց տեսակը՝ գրելով յուրաքանչյուր տեսակի թվականները առանձին սյունակում:

Արհեստանոցներից մեկում պատանի Մկրտիչ Փափուշյանն արդեն ուսդիոյով լծի վրա ղեկավարում է իր իսկ ընկերների ստեղծած նավերը: Նրա մոտ նստած՝ 59-րդ դպրոցի աշակերտ, փոքրիկ Հովակիմը ուսդիորնդունիչ է պատրաստում: 8-րդ դասարանի աշակերտուհի Ծովինար Հարությունյանը, առաստ գիսակներն ուղղելով, իր բանաստեղծությունն է կարդում: 5-րդ դասարանի աշակերտուհի Հոփիսիկ Մադաֆյանը քանդակում է «Քարայծն սպանված ձագի մոտ»:

Միայն Կոմիտասի պողոտայի վրա 7 նոր դպրոց ունենք, իսկ ամբողջ քաղաքում՝ 162 դպրոց՝ 84500 աշակերտներով: 40 տարի առաջ երևանն ուներ միայն մեկ արական և մեկ իգական գիմնազիա (Գայանյան դպրոց), թեմական ու սեմինարիա:

(Հ. Սկրտչյան)

Աշխարհի առաջին հրաշալիքները կառուցվել են Հին Եգիպտոսում: Այսօր էլ այդ երկիրը հնէաբանների առանձնահատուկ ուշադրության կենտրոնում է: Եգիպտական խոշոր բուրգերը երեքն են՝ Քեռփսի, Քեփրենի և Միքերինի: Դրանք կառուցվել են մ.թ.ա. 3-րդ հազարամյակում: Քեռփսի բուրգն ունի 147մ բարձրություն: Այն կառուցված է 2 միլիոն 3 հարյուր հազար քարաբեկորներից, որոնցից յուրաքանչյուրը կշռում է միջին հաշվով 2,5 տոննա: Այս բուրգը կա-

ոռւցվել է որպես Խուփու փարավոնի դամբարան, կառուցման աշխատանքը տևել է 20 տարի, աշխատանքներին մասնակցել է 100 հազար ատրուկ: 17-րդ դարում բուրգ այցելած անգլիացի մաթեմատիկոս Ջոն Գրելվոր նկատել է, որ բուրգի մեջ կան անցքեր, որոնք ծառայել են իբրև աստղագիտական դիտափողեր:

(Ո. Ալեն)

Ի Մ Ա Գ Ի՛ Ր

Մեր թվարկության սկիզբը համարվում է Քրիստոսի ծնունդը՝ 1 թվականը:
Ուստի ունենք համառոտագրություններ՝

Ք.ա.- Քրիստոսից առաջ,

Ա.Ք.- նախքան Քրիստոսը,

մ.ք.ա.- մեր թվարկությունից(թվականությունից)առաջ:

Ա ռ ա ջ ա դ ր ա ն ի ն ե ր

Ա Բառերով գրի՞ր հետևյալ թվականները:

III, IX, XI, XXII, XXXXV, XLVI, L, LXVII, LXX, CXIX, V, CII:

Բ Կազմի՞ր հետևյալ թվականների դասականները և գրի՞ր բառերով,
հայկական այբուբենի տառերով ու հռոմեական թվանշաններով:

36, 61, 103, 1247, 301, 78, 94, 752, 18, 14, 23, 41:

Գ Կազմի՞ր նախադասություններ՝ գործածելով հետևյալ դասական
թվականները:

1-ին, 3-րդ, 4-րդ, 28-րդ, 46-րդ, 9-րդ, 11-րդ:

Դ Կազմի՞ր նախադասություններ՝ հետևյալ թվականները գործածելով
գոյականարար:

2, 7, 19, 53, 24, 16, 41, 22, 18:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն .

Տերասի թվականները դուրս գրիր քառերով և որոշի՞ր նրանց տեսակը:

Երկիրը տիեզերքում հայտնի միակ մոլորակն է, որտեղ հնարավոր
է մարդկային կյանքը: Երկրի բնակչության $1/4$ մասը օգտագործում
է համաշխարհային բնական ռեսուրսների $2/3$ -ը, իսկ մարդկանց $1/2$
մասը հազիվ է ծայրը ծայրին հասցնում:

Եթե բնահողերի էրողիայի տեմպերը հետագայում էլ մնան նախ-
կինը, ապա մոլորակի ամբողջ գյուղատնտեսական հողերի $1/3$ մա-
սը կոչնչանա մոտ 20 տարվա ընթացքում: Յուրաքանչյուր տարում
ամայացվում է 60000 քառ.կմ, որը 2 անգամ մեծ է Բելգիայի տա-
րածքից: Ներկայումս անապատ դառնալու եղրին են գտնվում
20.000000 քառ. կմ զանազան հողեր, որը 2 անգամ գերազանցում է

Կանադայի մակերեսը: ԱՄՆ-ում և Կանադայում պարենաբույսերի աճեցման հնարավորությունները կրծատվել են 10-15%-ով, իսկ գուցեկ ամբողջ 35%-ով:

(Ո. Ալեք)

ՏԵՖՍԱՅԻՆ ԱԾԽԱՏԱՆԻ

Էջմիածնի Մայր տաճարն ունի հազար յոթ հարյուր տարվա պատմություն: Այն կառուցվել է չորրորդ դարում՝ երեք հարյուր մեկ-երեք հարյուր երեք թվականներին: Տաճարը աշխարհի այն հազվագյուտ կառույցներից է, որտեղ չուրջ տասնութ դար կյանքը շարունակվել է առանց ընդմիջման: Չորս հարյուր հիսուներեք թվականին Մայր Աթոռը էջմիածնից տեղափոխում են Դվին, ապա ինը հարյուր ութսունութ թվին կրկին հաստատում էջմիածնում: Հինգերորդ դարի սկզբին այստեղ բացվել է առաջին դպրոցը:

ՔԱՐԳԵՐ և ԱՌԱՋԱԴՐԱՆԻ ԵՐ

Ա

1. Տեքստի ո՞ր տեսակն է սա՝ նկարագրակա՞ն, թե՞ դատողական, փորձիք հիմնավորել:
2. Հնարավո՞ր՝ որիշ պարբերություններ առանձնացնել:

Բ

1. Ի՞նչ տեսակի և քանի՞ թվական կա այս տեքստում:
2. Դարձրո՞ւ տեքստի բացարձակ թվականները բաշխական և դասական:

ԹԵՍԱՅԻՆ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆԻ ԵՐ

Ա Ո՞ր շարքի բոլոր բառերն են թվականներ:

1. մի, մեկ երկրորդ, մեկուկես, քառորդ
2. մեկ-երկու, առաջին, միակ, քասմական
3. բյուր, հիսունուր, երրորդ, երկու-երկու
4. եռակի, կես, մեկական, հարյուր ութ

Բ Ո՞րն է բաշխական թվական:

1. հինգերորդ
2. հիգամյա
3. հիգական
4. հիգապատիկ

Գ Ո՞ր նախադասության մեջ կա թվական:

1. Ստացած զույգ առաջադրանքներն ել կրկնակի հաճելի էին մեզ համար:
2. Արդեն վաղուց ես տասինզանց խմբի հետ եմ պարապում:
3. Դասարանների միջև անցկացվող մրցույթն ավարտվեց, և նրանք՝ և պարտված ութերորդցիները, և հաղթած յոթերորդցիները, բարձր աղաղակեցին:
4. Մարզիչը հրահանգեց, որ առաջին խումբը պիտի վազի մինչև մոտակա անտառ, մյուս խումբը՝ մինչև լիճը:

ԴԵՐԱՆՈՒՆ

Դերանունը որպես խոսքի մաս

1. Ընդհանուր իմաստը՝ Այութական- առարկա, առարկայի և գործողության հատկանիշ
2. Զնարանական առանձնահատկությունը՝ մասամբ թեքվող, մասամբ չթեքվող
3. Տեսակները՝ անձնական, ցուցական, փոխադարձ, հարցական, հարաբերական,
4. Անորոշ, որոշյալ, ժխտական
5. Շարահյուսական դերը՝ ենթակա, ստորոգյալ կազմող բառ, գոյականական և բայական անդամի լրացում

Դերանուն նշանակում է անվան դեր կատարող բառ:

Խոսքում գոյական, ածական, թվական անունները չկրկնվելու համար հաճախ փոխարինվում են անվան դեր կատարող բառերով, այսինքն՝ դերանուններով:

Դերանունները գոյական, ածական, թվական անունների և նակրայնների փոխարեն գործածվող բառեր են:

Դերանվան նշանակությունը նախադասությունից դուրս ընդհանուր է, և միայն նախադասության մեջ կարելի է իմանալ, թե տվյալ դերանունը ի՞նչ կոնկրետ առարկա կամ ինչախիք որոշակի հատկություն է ցույց տալիս:

Դերանուն կոչվում են այն բառերը, որոնք մատնացույց են անում առարկա, հատկանիշ, քանակ՝ առանց դրանք անվանելու:

Տարբերում են դերանունների ուր տեսակ՝ անձնական, ցուցական, փոխադարձ, հարցական, հարաբերական, որոշյալ, անորոշ, ժխտական:

Հարցեր և առաջադրանքներ

Կարդա՛ և որոշի՛.

- w** Ընդգծված դերանունները ի՞նչ նշանակությամբ կամ ո՞ր բառի փոխարեն են գործածված:
- p** Դրանցից որո՞նք են առարկա (անձ) ցույց տալիս, որո՞նք հատկանիշ:
- q** Այդ դերանուններից ո՞րը ի՞նչ հարցի է պատասխանում և որպես նախադասության ի՞նչ անդամ է գործածված:

«ԱՂԱՍՈՒՑ ՕՐԻՆԱԿ ԱՌ...»

Սովորում էր նա Վանի կենտրոնական վարժարանում, բայց նրա մասին խոսում էին բոլոր դպրոցներում:

- **Սովորեցե՞ք Աղասի Խանջյանի նման, - հաճախ լսում էինք մենք՝ երամյան դպրոցի աշակերտներս, մեր ուսուցիչներից:**

- **Աղասի Խանջյանի մայրն էլ կասի տղաս դպրոց կերթա, քո մայրն էլ, - դատում էին մայրերը՝ դատապարտելով իրենց զավակներին:**

Բայց եթե Վանի զանազան դպրոցների աշակերտները դպրոցներում միայն լսում էին նրա մասին, ապա ինձ վիճակված էր լսել նրա անունը նաև տանը: Ամեն անգամ, երբ մայրս լինում էր նրանց մոտ, մի ամբողջ շաբաթ խոսում էր Աղասու մասին:

- **Մարդ այդպիսի տղա ունենա. խելոք, սուս-փուս, ժամերով՝ գրքի, տետրակի հետ... Բոլոր դասերից հինգ ու խաչ, հինգ ու խաչ...**

Ամեն անգամ մայրիկը վերադառնում էր ավելի հարուստ տպավորություններով, պատմում նորանոր մանրամասներ նրա մասին, պատմում եռանդով ու ոգևորությամբ և վերջացնում անփոփոխ եղակացությամբ. «Աղասուց օրինակ առ...»:

(Գ. Մահարի)

1. ԱՆՁՆԱԿԱՆ ԴԵՐԱՎՆՈՒՆԵՐ

Անձնական դերանունները մատնացույց են անում խոսող, խոսակից կամ մի երրորդ անձ՝ առանց անվանելու:

1. Խոսքի մեջ խոսողը առաջին դեմքն է, խոսակիցը՝ երկրորդ, իսկ այն անձը կամ առարկան, որին մասին խոսվում է՝ երրորդ: Ըստ այդմ՝ անձնական դերանունները լինում են երեք դեմքի:

ա. Առաջին դեմքի են **ես, ինքս** դերանունները, որոնք մատնացույց են անում խոսող անձ կամ **դեմք**:

Օրինակ՝ Կենսական ծովի հույզերի միջին

Ես ժայռի նման կանգնած եմ ամուր:

Ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ եմ ուզում:

(Ավ. Խսահակյան)

բ. Երկրորդ դեմքի են **դու, ինքդ** դերանունները, որոնք գործածվում են խոսակից անվան փոխարեն և մատնացույց են անում խոսակից անձ կամ **դեմք**:

Օրինակ՝ - Քեռի՛ Դանիել, ամենքից շնորհքով **դու** գտնվեցիր:

Ինքդ կհամոզվես:

գ. Երրորդ դեմքի են նա, ինքը դերանունները, որոնք գործածվում են մի երրորդ անձի անվան փոխարեն և մատնացույց են անում ո՛չ խոսող, ո՛չ էլ խոսակից, այլ մի որիշ անձ կամ դեմք:

Օրինակ՝

Հին հոդագործն որիշ բան էր որոնում. նա ուզում էր տեսնել ողկույզի առաջին ժպիտը:

Դուռը բացեց ինքը՝ Սհարոնը՝ ծխախոտը բռնած ատամներով:

2.Անձնական դերանուններն ունեն երկու թիվ՝ **Եզակի և հոգնակի:**

Եզակի

- I դեմք – ես , ինքս
- II դեմք - դու , ինքդ
- III դեմք – նա, ինքը

Հոգնակի

- մենք, ինքներս
- դուք, ինքներդ
- նրանք, իրենք

Հիշե՛ր

Ինքները ձևն այլևս մերժելի է:

Դրա փոխարեն գործածի՛ր **իրենը**:

3. Գործող անձը կամ դեմքը հատկապես շեշտելու համար **ինքս**, **ինքդ**, **ինքը** դերանունները հաճախ գործածվում են **ես**, **դու**, **նա** դերանունների հետ միասին՝ **ես ինքս, դու ինքդ, նա ինքը**:

Օրինակ՝

Խսկ ձեր վերքերին, պարոն, **ես ինքս** քժիշկ կլինեմ:

Դու ինքդ քեզ շատ լավ ես բուժել, ոչինչ չկա:

Նա ինքը չեր լսում իր ձայնը. և ամենից սարսափելի նրան թվաց այդ:

Ես ինքս, դու ինքդ, նա ինքը դերանունները գրվում են անջատ և կետադրական որևէ նշանով չեն բաժանվում:

4. Անձնական դերանունները գործածվում են նաև կենդանիների և առարկաների անունների փոխարեն, երբ սրանք խոսողի կամ գրողի կողմից դիտվում են որպես անձ:

Օրինակ՝

Ես մի անտեր ծերուկ եմ,

Բայց պատվավոր մի մուկ եմ:

(Աք. Խնկոյան)

Կմենանեմ, միայն թե **դու** դարերում ազատ խշշաս,

Իմ հեռու՝, հեռու՝, հեռու՝, նաիրյան դալար բարդի...

(Հ. Սահյան)

Րիչը

Քաղաքավարության համար դրուի փոխարեն գործածվում է նույն դերանվան դրուի հոգնակին իր հոլոված ձերով, որը գրվում է մեծատառով՝ Դուք, Ձեր, Ձեզ, Ձեզ/ա/նից, Ձեզ/ա/նով, Ձեզ/ա/նում:

Օրինակ՝

Այս երեկո կրկին Դուք

Եկաք, որպես հուշ...

(Վ. Տերյան)

Առաջադրանք

Կազմիր այդ ձևերով նախադասություններ իմքդ:

Վարժություններ

- ա** Տրված տեքստում գտնիր անձնական դերանունները, որոշիր դրանց դեմքն ու քիվը:
- բ** Անձնական դերանունների եզակին դարձորու հոգնակի՝ համապատասխան փոփոխություն կատարելով դրանց հետ համաձայնող անդամների մեջ:
- Կես ժամ էր մնում, որ ես տանից դուրս եկա և դիմեցի դեպի նրանց ամառանոցը:

Երբ ես ներս մտա բակ, նա, նստած պատշգամբում, կարդում էր: Ինձ նկատելով՝ նա թողեց գիրքը և արագ իջավ.

– Դուք բարկացած եք ինձ վրա:

Ես լուռ էի. ոչինչ չէի գտնում ասելու:

– Ներեցեք, – շարունակեց նա, – ես չէի կարող տեսնել Ձեզ:

Մենք լուռ անցանք պատշգամբը: Նա առաջարկեց նստել: Մոտ մի րոպե լուռ էինք. նա կախ էր ձգել գլուխը, ես նայում էի նրան... Հանկարծ նա անսպասելի բարձրացրեց գլուխը և հարցրեց.

– Կուզե՞ք տամ Ձեզ Ձեր նամակները:

(Մ. Մանվելյան)

- գ** Արտագրիր՝ լրացնելով բաց քողնված անձնական դերանունները: Բանավոր որոշիր դրանց դեմքն ու քիվը:
- Տղաներն այնքան հոգնած էին, որ գուցե քնեին մինչև առավոտ, եթե դրսից եկող աղմուկը չարթնացներ...:
- Ուրեմն, ... «Անտառի տունն» եք որոնում, իսկ ինչու՞:
- Զգիտեմ, – պատասխանեց Արմենը, – դա առաջադրանք է խորհրդի կողմից: Եվ ... պետք է կատարենք այդ առաջադրանքը:
- Ջունգլիների բնակիչները գիշերային անձրեսից հետո դեռ չէին դուրս եկել... թաքստոցներից: ... շատ մըսկան են և երբեք որսի համար անմիջապես չեն սկսում դեղերումները:

... Քայլում էին խիտ թափուտով: Արմենը գնում էր Միմբեռուի հետքերով ու մտածում, թե ինչու՞ է այդ դոկտորը թափառում ջունգ-լիներում:

- Միմբեռ՝,
 - ասաց Արմենը,
 - ... առաջ հանդիպե՞լ ես դոկտորին:
 - Ո՞չ:
 - ... Էլ չեմ հանդիպել:
- Քիչ հետո ... արդեն գետափին էին:

(Կ. Սիմոնյան)

ԴԵՐԱՆՎԱՆԱԿԱՆ ՀՈԼՈՎՈՒՄ

Դերանունների մի մասը, այդ թվում նաև անձնական դերանունները ունեն առանձնահատուկ՝ գոյականից տարբեր հոլովում: Սրանք սեռական հոլովում հոլովական վերջավորություն չեն ստանում, այլ ունենում են մի ուրիշ հիմք:

Ա Ա Գ Ի Ռ Ի Մ Ա Գ Ի Ր

Ե զ ա կ ի թ ի վ

Առաջին դեմք	Երկրորդ դեմք	Երրորդ դեմք	
Ուղ.	Ես, ինքս	Դու, ինքդ	Նա, ինքը
Սեռ.	իմ	քո	նրա, իր
Տր.	ինձ	քեզ	նրան, իրեն
Հայց.	ինձ	քեզ	նրան, իրեն
Բաց.	ինձնից, ինձանից	քեզնից, քեզանից	նրանից, իրենից
Գործ.	ինձնով, ինձանով	քեզնով, քեզանով	նրանով, իրենով
Ներգ.	ինձնում, ինձանում	քեզնում, քեզանում	նրանում, իրենում

Հ ե զ ն ա կ ի թ ի վ

Առաջին դեմք	Երկրորդ դեմք	Երրորդ դեմք	
Ուղ.	մենք, ինքներս	դուք, ինքներդ	նրանք, իրենք
Սեռ.	մեր	ձեր	նրանց, իրենց
Տր.	մեզ	ձեզ	նրանց, իրենց
Հայց.	մեզ	ձեզ	նրանց, իրենց
Բաց.	մեզնից, մեզանից	ձեզնից, ձեզանից	նրանցից, իրենցից
Գործ.	մեզնով, մեզանով	ձեզնով, ձեզանով	նրանցով, իրենցով
Ներգ.	մեզնում, մեզանում	ձեզնում, ձեզանում	նրանցում, իրենցում

Անձնական դերանունները նախադասության մեջ լինում են **ենթակա**, ստորոգյալ **կազմող բառ**, **լրացում**:

Օրինակ՝ Նա է արժանի կյանքին, ով ամեն օր մարտի է գնում հանուն այդ կյանքի:

Նա – ենթակա

Ես նախանձում եմ **քեզ**, ծովի որդի խիզախ :

Ես- ենթակա, քեզ- բայական անդամի լրացում

Որդին, հիմա տան տղամարդը **դու** ես:

դու- ստորոգյալ կազմող բառ

Անցնում էին և պիտի որ անցնեին դեռ

Իրենց ճամփան անմահության ու սխրանքի

իրենց- գոյականի լրացում:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Տրված հատվածից դուրս գրիր անձնական դերանունները և որոշիր դրանց դեմքը, քիվը և հոլովը:

Արդյոք դու միշտ սիրալի՞ր ես հյուրերիդ նկատմամբ:

Ահա թակեցին դուռը: Քեզ մոտ են եկել ընկերներդ: Նրանք քո հյուրերն են: **Առաջին իսկ բոպեից նրանք պետք է զգան, որ դու ուրախ ես նրանց գալու համար:**

Հյուրերին դիմավորի՞ր սիրալիր և ժպտերես: Եթե քո տրամադրությունը վատ է, աշխատի՞ր, որ նրանք չնկատեն, թե չէ կարող են զղշալ իրենց գալու համար:

Օգնի՞ր հյուրիդ հանելու և կախելու վերաբերյալ: Հետո իրեն ուղեկցի՞ր քո սենյակը և թույլ տուր, որ առաջինը ինքը ներս մտնի:

Եթե սենյակում մարդիկ կան, նրանց ծանոթացրո՞ւ նորեկի հետ, ասելով՝

- Ծանոթացե՞ք, իմ ընկերն է:

Եթե սենյակ է մտնում քեզնից մեծը, ընկերոջդ ներկայացրո՞ւ նրան:

Հյուրեր ընդունելիս աշխատի՞ր քեզ պահել այնպես, որ նրանք քեզ հետ ուրախ և հաճելի ժամանակ անցկացնեն: Մտածի՞ր նրանց և ոչ թե քո մասին:

(Ա. Դորոխյան)

Ա ռ ա ջ ա դ ր ա ն ֆ Ա Ե Ր

ա Կազմի՞ր կամ գեղարվեստական գրականությունից դուրս գրիր նախադասություններ անձնական դերանունների տարբեր հոլովներով:

բ Գրիր «Եկե՛ք զվարճանանք» թեմայով կապսկցված խոսք՝ հնարավորինս շատ դերանուններ գործածելով:

2. ՑՈՒՑԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆՆԵՐ

**Ցուցական դերանունները մատնացույց են անում առարկա,
հատկություն, քանակ, գործողության տեղ և ձև՝ առանց
դրանք անվանելու:**

Օրինակ՝ Այնպես զգվող է երեկոն անափ,
Ծաղիկներն այնպես նազով են փակվում:

(Վ.Տերյան)

Ա Ա Գ Ի Ր Ի Մ Ա Գ Ի Ռ

Ցուցական դերանուններն են՝ սա, դա, նա, այս, այդ, այն, սույն, նույն,
միևնույն, մյուս, այսպես, այդպես, այնպես, նույնպես, այսպիսի, այդպիսի,
այնպիսի, նույնպիսի, այսքան, այդքան, այնքան, նույնքան, այսչափ, այդչափ,
այնչափ, նույնչափ, այստեղ, այդտեղ, այնտեղ, նույնտեղ:

Սա, դա, նա դերանունները գործածվում են և անձի, և իրի փոխարեն:

Օրինակ՝

Դա առաջին աղջիկն էր, որի հետ Դիանան խոսում էր այդքան մտերիմ:

Դա առաջին զերմակելեկտրակայանն է հայոց լեռնաշխարհում:

ՑՈՒՑԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆՆԵՐԻ ՀՈԼՈՎՈՒՄԸ Ե զ ա կ ի թ ի վ

Ուղղ.	սա	դա	նա
Սեռ.	սրա	դրա	նրա
Տր.	սրան	դրան	նրան
Հայց.	սա (սրան)	դա (դրան)	նա (նրան)
Բաց.	սրանից	դրանից	նրանից
Գործ.	սրանով	դրանով	նրանով
Ներգ.	սրանում	դրանում	նրանում

Հ Ա Գ Ա Կ Ի թ ի վ

Ուղղ.	սրանք	դրանք	նրանք
Սեռ.	սրանց	դրանց	նրանց
Տր.	սրանց	դրանց	նրանց
Հայց.	սրանք (սրանց)	դրանք (դրանց)	նրանք(նրանց)
Բաց.	սրանցից	դրանցից	նրանցից
Գործ.	սրանցով	դրանցով	նրանցով
Ներգ.	սրանցում	դրանցում	նրանցում

1. Իրի անվան փոխարեն գործածելիս **սա, դա, նա** դերանունների հայցական հոլովք նման է լինում ուղղականին, իսկ անձի անվան փոխարեն գործածելիս՝ տրականին:

2. **Այս, այդ, այն** դերանունները երբեմն գործածվում են գոյականաբար՝ ունենալով միայն եզակի թիվ և ուղղական կամ հայցական հոլովաճն: Օրինակ՝ Ես **այն** եմ սիրում: **Այն** ի՞նչ է:

3. **Այստեղ, այդտեղ, այնտեղ** դերանունները հոլովվում են գոյական անվան պես՝ ենթարկվելով ի հոլովման, օրինակ՝ **այստեղ, այստեղի, այստեղից** և այլն:

Մնացած ցուցական դերանուններից հոլովվում են միայն գոյականաբար գործածվողները՝ դարձյալ ենթարկվելով ի հոլովման. օրինակ՝ **այսքանը, այսքանի, այսքանին, մյուսը, մյուսի, մյուսին, մյուսից...** այդպիսիները, այդպիսիների, այդպիսիներից և այլն:

4. Ցուցական դերանունները կազմությամբ լինում են **պարզ և բարդ**: Բարդ ցուցական դերանունները կազմվում են **այս, այդ, այն, նույն** դերանուններից ու **քան, պես, չափ, տեղ** բառերից և գրվում են միացած, օրինակ՝ **այսքան, այդպիսի, այնպիսի, այնչափ, նույնտեղ** և այլն:

Քան, չափ, տեղ բառերով բարդված **այսքան, այդչափ, այնտեղ** և այլ ցուցականները հոգմանակի թվով չեն գործածվում:

5. Ցուցական դերանունները նախադասության մեջ լինում են՝ **ենթակա, ստորոգյալ կազմող քառ, լրացում**:

Օրինակ՝ Սա (ենթակա) իմձ համար ամեն ինչ է :

Ահա **սրանք** (ստորոգյալ կազմող քառ) են բնակարանի հավակնորդները:

Այստեղից (ստորոգյալի լրացում) սկսվում է դաշտը:

Այս (գոյականի լրացում) գիշեր նորից լալիս էր քամին

Իմ դրան առաջ, իմ պատերի տակ... (Վ. Տ.):

ՅՈՒԹԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆՆԵՐԻ ԳԾԱՊԱՏԿԵՐԸ

Առարկա մատնանշող դերանուններ	Առարկայի հատկություն մատնանշող դերանուններ	Առարկայի քանակ մատնանշող դերանուններ	Գործողության հատկանիշ մատնանշող դերանուններ
սա, դա, նա	այս, այսպիսի, այդ, այդպիսի, այն, այնպիսի, նույն, նույնպիսի, միևնույն, մյուս սույն,	այսքան, այդքան, այնքան, նույնքան, այսչափ, այդչափ, այնչափ, նույնչափ	այսպես, այդպես, այնպես, նույնպես, այստեղ, այդտեղ, այնտեղ, նույնտեղ

Վ Ա Ր Ժ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ծ

Գտիր ցուցական դերանունները և որոշիր, թե ինչ են մատնացույց անում դրանք:

Ես չեմ տա այս մարդու ո՛չ անունը, ո՛չ ազգանունը, կասեմ մի-
այն, որ ես նրան հանդիպեցի երկաթուղային վագոնում, նոյեմբերյան
մի գիշեր:

Այդ գիշերը... կրկին անգամ պատկերանում է ինձ այդ մռայլ գի-
շերը վագոնում:

... Զինվորները լուռ են:

Ուղեկիցս շարունակում է.

- Ես էլ ահա գնում եմ այնտեղ՝ պարտքս կատարելու: Զնայած
հայրս չէր թողնում, բայց այսպիսի մի ժամանակ հայ տղամարդը կա-
րո՞ղ է տանը նստել...

Այո՛, նա գնում է ուղղակի զորքի մեջ մտնելու և մտադիր է ծառա-
յել իբրև հասարակ զինվոր, որովհետև այդ ձևով կարելի է սպասա-
վորել հայրենիքին: Հեշտ է, իհարկե, բարձր պաշտոնները վերցնել և
հրամաններ տալ, սակայն հայրենասիրությունը դրա մեջ չէ. Հայրե-
նասիրությունն այն է, որ մարդ, արհամարհելով ամեն տեսակ
վտանգ, գնա՛ առաջին շարքում կռվելու իբրև հասարակ զինվոր:

- Այդպիս չէ[՝], հայրենակիցնե՛ր:

-Իհարկե՛,-ասում են զինվորները:

(Ստ. Զորյան)

Վ Ա Ր Ձ Ա Ր Գ Ա Ր Ա Բ Ա Ե Ր

ա Հոլովիր մույն(ը), այդքան(ը), մյուս(ը) դերանունները:

բ Կազմիր նախադասություններ՝ օգտագործելով այդ դերանունների
տարբեր հոլովաճները:

գ Կազմիր նախադասություններ այս, այդ, այն դերանունների՝ թե՛
առարկա, թե՛ առարկայի հատկություն ցույց տվող իմաստներով:

Վ Ա Ր Ժ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ծ

Գտիր ցուցական դերանունները և որոշիր, թե նախադասության ինչ անդամ
են:

Գյուղն էր նրան պահում. մի օր մեկի տանը, մյուս օրը մյուսի գրմում կամ
մարագում քնում էր մինչև լուսաբաց և էլի վեր կենում, նախիրը քշում (Ա. Բ.):

- Այդքան խիստ մի՛ լինեք, ընկե՛ր, - շարունակում է իմ պաշտպանը (Աղ.):

- Համակրելի երիտասարդ է, ինձ դուր եկավ. այ, այդպիսի մարդիկ կյանքում
չեն մոլորվի (Ար. Ավ.):

Դա նեղ ճանապարհ էր, բայց նա տանում,

Իմ աշխարհն էր կապում աշխարհի հետ (Հր. Հովհ.):

Սա արյուն քարն է: Սրա տակ գետի այն կողմից եկած Նադիր շահի ավագակները մորթել են իմ մեծ պապին ու ջորին տարել (Ս. Խ.):

«Աբու-Լալան» գրել եմ այդպես՝ գյուղում, գրքերից կտրված (Ավ. Խ.):

Վայսան ուզեց նշանակութեարքը, բայց դրանք չկային (Կ. Խ.):

Բայց հեռավոր այս ճորում մնում է այս գերեզանք և նրա մեջ ամփոփված մարդու պատմությունը (Ս. Խ.): Այստեղ իր միակ փոքրիկ որդու հետ բնակվում էր մի այրի կին (բաֆ.): Նույն պահին գետի հանգիստ մակերեսը հանկարծ հուզվեց (Կ. Ս.):

3. ՓՈԽԱԴԱՐՁ ԴԵՐԱՆՈՒՏՆԵՐԸ

Փոխադարձ դերանունները մատնացույց են անում գործողությամբ իրար հետ կապված առարկաներ կամ անձեր, առանց դրանք անվանելու:

Օրինակ՝

Իրար հետ կյանքի երգն ենք լսում...

(Վ. Տերյան)

Ա Ա Գ Ի Ր Ի Մ Ա Գ Ի Ռ

Փոխադարձ դերանուններն են՝ իրար, միմյանց, մեկմեկու կամ մեկմեկի:

ՓՈԽԱԴԱՐՁ ԴԵՐԱՆՈՒՏՆԵՐԻ ՀՈԼՈՎՈՒՄԸ

Հոգմակի թիվ

Ուրդ.				
Սեռ.	իրար	միմյանց	մեկմեկու	մեկմեկի
Տր.	իրար	միմյանց	մեկմեկու	մեկմեկի
Հայց.	իրար	միմյանց	մեկմեկու	մեկմեկի
Բաց.	իրարից	միմյանցից	մեկմեկուց	մեկմեկից
Գործ.	իրարով	միմյանցով	մեկմեկով	մեկմեկով
Ներգ.				

1. Փոխադարձ դերանունները եզակի թիվ և ուղղական ու ներգոյական հոլովներ չունեն: Սրանց սեռական, տրական և հայցական հոլովները ձևով նույն են:

2. Փոխադարձ դերանունները նախադասության մեջ լինում են միայն լրացում:

Օրինակ՝

Մի մոռացկուտ անձը

Ու մի երկչուտ քամի

Դաշնագիր են կնքել մեկմեկու հետ՝

Բնավ չհարցնելով կամքն աշխարհի:

(Պ. Սևակ)

Մեկմեկություն – բայական անդամի լրացում:

Չարաձճի երեխանները բարձրացել էին **իրար** շալակ:

Իրար- գոյականի լրացում

Վարժություն

Գտիք փոխադարձ դերանունները և որոշիք դրանց հոլովը:

Սկսեցին իրար կտրելով, իրար ուղղելով, որը սկզբից, որը վերջից, որը միջից պատմել ամբողջ եղելությունը (Ն. Դ.): Բոլորի դեմքին էլ տիրություն կար. հարցնում էին իրար, թե որտեղից կարող էր ցավը պատահած լինել (Ա. Բ.): Մոտ քանի մետք բարձրության վրա մեկմեկությունը պատճենագործ մի կենդանի շղթա կազմեցին (Կ. Սիմ.):

... Կանչում են, մայում գառն ու մաքին,

Անուշ ձայներով փնտրում միմյանց.

... Սարեր ու ձորեր իրար երեսի

Նայում են, ժպտում ամպի մշուշով...

... Սև ստվերները հսկա լեռներից

Զորերն են ընկել, մեկմեկի գրկել (Վ. Միք.):

Չուռնաշին փշեց կոխսի եղանակ,

Ահել ու ջահել իրարով անցան (Հ. Թ.):

Մեզ կյանքը նետեց միմյանցից հեռու,

Եվ մենք չուզեցինք մեկմեկություն կանչել (Վ. Տ.):

Առաջադրանք

Գրիք շարադրություն «Խաղ ամձրկի հետ» վերնագրով՝ օգտագործելով անձնական, ցուցական և փոխադարձ դերանուններ:

4. ԴԱՐՑԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆՆԵՐ

Դարցական դերանունները արտահայտում են հարցում խոսողին ծանոթ անձի կամ առարկայի, սրանց հատկության, թվի, գործողության տեղի, ժամանակի, ծնի և այլնի մասին՝ առանց դրանք անվանելու:

Օրինակ՝ Աշում, քաղցր ու բաղձալի,
 Ի՞նչ խոսքերով երգեմ քեզ...

(Վ. Տերյան)

Ա Ա Գ Ի Ր Ի Մ Ա Գ Ի Ռ

Հարցական դերանուններն են՝ ո՞վ, ի՞նչ, ինչպիսի՞ն, ինչքա՞ն, ինչչա՞փ, ինչպի՞ս, ինչո՞ւ, ո՞ր, ո՞րը, որքա՞ն, որչա՞փ, որպիսի՞ն, ո՞րերորդ, որտե՞ղ, ե՞րբ, ու՞ր, քանի՞նը, քանի՞նը, քանի՞նը:

ՀԱՐՑԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆՆԵՐԻ ՀՈԼՈՎՈՒՄԸ

1. Հարցական դերանուններից միայն **ո՞վ** դերանուն է, որ գոյականներից տարբեր հոլովում ունի: Սա ներգոյական հոլով չունի. սեռականը լինում է **ո՞ն**, որից կազմվում են մյուս հոլովաձևները. այս պատճենը՝

Ուղ.	ո՞վ	Բաց.	ումի՞ց
Սեռ.	ո՞ն	Գործ.	ումնի՞վ
Տր.	ո՞ն	Ներգ.	—
Հայց.	ո՞ն		

Ո՞վ դերանվան հոգնակին լինում է **ովքե՞ր**, որն ունի միայն ուղղական հոլովաձև:

2. **Ե՞ր** դերանունը ենթարկվում է **-վա** հոլովման: Սա հոգնակի թիվ չունի, իսկ եզակի թվում հոլովվում է **ե՞րը**, **երբվա՞ն**, **երբվա՞ն**, **ե՞րը**, **երբվանի՞ց**:

3. Մնացած հարցական դերանունները հոլովվելիս ենթարկվում են **ի** հոլովման:

Գոյական անվան փոխարեն հարցումով գործածվող և հոլովվող դերանուններն են՝ **ի՞նչ**, **ո՞ր**, **քանի՞սը**, **որտե՞ղ**:

Ի Մ Ա Գ Ի Ռ

Քանի՞սը դերանունը **քանի՞ր** դերանվան գրաբարյան հոգնակի հայցականի ձևն է, որը ժամանակակից հայերենում արդին լընկալվում է գոյական անվան փոխարեն գործածվող առանձին դերանուն, իսկ **քանի՞ն**՝ ածականի և մակրայի:

Քանի՞ս(ը) դերանվան հոգնակին (**քանիսնե՞րը**) գործածական չէ:

Օրինակ՝ - **Քանի՞սն** ես ուզում:

- Մեկը կամ, ավելի շուտ, տվե՛ք երեքը:

Ո՞ր դերանվան հոգնակին լինում է **որո՞նք** և ենթարկվում է **ց** հոլովման, իսկ **որտե՞ղ** դերանունը հոգնակի թիվ չունի, այն լրացվում է **ո՞ր** **տեղերը** (**ո՞ր** **տեղերի**, **ո՞ր** **տեղերից** և այլն) հարադրությամբ:

Եզակի թիվ

Ուղ.	ի՞նչ(ը)	ո՞ր(ը)	քանի՞սը	որտե՞ղ
Սեռ.	ինչի՞-	որի՞-	քանիսի՞-	որտեղի՞-
Տր.	ինչի՞(ն)	որի՞(ն)	քանիսի՞ն	որտեղի՞ն
Հայց.	ի՞նչ(ը)	ո՞ր(ը), որի՞(ն)	քանի՞սը (ին)	որտե՞ղ
Բաց.	ինչի՞ց	որի՞ց	քանիսի՞ց	որտեղի՞ց
Գործ.	ինչո՞վ	որո՞վ	քանիսո՞վ	որտեղո՞վ
Ներգ.	ինչո՞ւմ	որո՞ւմ	քանիսո՞ւմ	

Հոգմակի թիվ

Ուղղ.	ինչե՞ր(ը)	որո՞նք		
Մեռ.	ինչերի՞՝	որո՞նց		
Տր.	ինչերի՞(ն)	որո՞նց		
Հայց.	ինչե՞ր(ը)	որո՞նց (որոնք)	Չունի	Չունի
Բաց.	ինչերի՞ց	որոնցի՞ց		
Գործ.	ինչերո՞վ	որոնցո՞վ		
Ներգ.	ինչերո՞ւմ	որոնցո՞ւմ		

4. Որքա՞ն, որչա՞փ, ինչչա՞փ, ինչպիսի՞, որպիսի՞, քանի՞երորդ, ո՞րերորդ դերանունները հոլովկում են միայն գոյականաբար գործածվելիս և դարձյալ ենթարկվում են ի հոլովման այսպես՝ որքա՞նը, որքանի՞, որքանի՞ց..., քանի՞երորդը, քանի՞երորդի, քանի՞երորդից..., ինչպիսինե՞րը, ինչպիսիների՞, ինչպիսիների՞ց և այլն:

5. Հարցական դերանունները նախադասության մեջ լինում են՝ ենթակա, ստորոգյալ կազմող բառ, լրացում:

Օրինակ՝

Սասմա քար ու հող հեղեղի, տանի

Ո՞վ (ենթակա) դեմք կերպա, ո՞վ կրիվ կանի:

Մեր ուզածն ի՞նչ (ստորոգյալ կազմող բառ) է. – մի կտոր չոր հաց,

Են էլ հրե՝ն, հա՝ – երկնքից կախված:

- Ու՞ր (ստորոգյալի լրացում) կորար, Անու՝շ, այ մազդ կտրած... (Հ. Թ.):

Հարցական դերանունների վերջին ձայնավորի վրա դրվում է հարցական նշան, օրինակ՝ ո՞վ, ե՞րբ, որքա՞ն, ինչպիսի՞, որտե՞ղ և այլն:

Բացառություն են կազմում քանի՞երորդ, ո՞րերորդ դերանունները:

Հարցական դերանունները երբեմն գրվում են բացականշական նշանով:

Օրինակ՝ Ա՛խ, ինչքա՞ն, ինչքա՞ն կուզեի լինել զինվոր հասարակ... (Ավ. Իս.):

Վ Ա Ր Ժ Ո Ւ Թ Ե Յ Ո Ւ Թ

Գտիր հարցական դերանունները, որոշիր դրանց պաշտոնն ու հոլովը:

-Ասա՛ ինձ՝ ինչու՞՝ են քանդվում մարդկանց՝ իրար միացնող կամուրջները, հայրի՛կ: Ի՞նչը քեզ քայքայեց, հայրի՛կ, ինչի՞ց փշրվեց քո ազնվական հոգու կարմիր տուֆը... Դու մայրիկի հետ կովե՞լ ես, ինչի՞ համար...

Ո՞ր որդին է հասկանում հորը և ինչու՞ պիտի հասկանա: Հայրերն են, որ պիտի հասկանան որդիներին՝ դա նրանց պատիժն է և երջանկությունը միաժամանակ:

(Վ. Պետրոսյան)

- Ո՞վ ասաց՝ հիվանդ եմ: Մա՞յրս: Նա միշտ կամ իրեն է հիվանդ երեակայում, կամ ինձ:... - Այս բոլորը լավ, - ասացի ես, - բայց դու

ինչո՞վ ես կերակրում քեզ ու մորդ:

- Դու որտեղի՞ց իմացար...
- Ի՞նչ էր Լեռնի նախագիծը՝ բացատրել չեմ կարող...
- Բայց ի՞նչ է գողացել իմ որդին և ումի՞ց է գողացել, Հարցրեց

Սիմոնը:

Առաջադրանք

(Ծիրվանգաղե)

ա Գեղարվեստական գրականությունից դուքս գրիք հարցական դերանուններով նախադասություններ:

բ Գրիք կապակցված խոսք «Ես հաշվում եմ աշնան գույները...» թեմայով:

5. ՀԱՐԱԲԵՐԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆԵՐ

Հարաբերական դերանունները նույն հարցական դերանուններն են, որոնք, սակայն, արտահայտում են ոչ թե հարցում, այլ մի նախադասության կապը, հարաբերելը մյուսին:

Օրինակ՝ Երբ բաց եղան զարնան կանաչ դռնները,

Քնար դառան աղբյուրները Բինգոյի... (Ավ. Իս.):

Անգիր իմացիր

Հարաբերական դերանուններն են՝ ով, ինչ, ինչպիսի, ինչքան, ինչչափ, ինչպես, որ, որքան, որչափ, որպիսի, որերորդ, որտեղ, երբուր, քանի, քանիսը, քանիերորդ:

Հարաբերական դերանունները հոլովվում են հարցական դերանունների պես և նախադասության մեջ կատարում են նույն պաշտոնները, ինչ որ հարցականները, այն է՝ ենթակա, ստորոգյալ կազմող բառ, լրացում:

Օրինակ՝ Ով ալարի, ոչ դալարի (Ժող.): Ով – ենթակա:

Մեր պահանջը որքան է, այնքան էլ տվեք:

Որքան- ստորոգյալ կազմող բառ:

Ինչ ցանես, այն էլ կինձես (Ժող.): **Ինչ-** ստորոգյալի լրացում:

Ում սային որ կնատի, նրա հորովելը կկանչի (Ժող.): **Ում-** գոյականի լրացում:

ՀԱՐՑԱ - ՀԱՐԱԲԵՐԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆԵՐԻ ԳԾՎՊԱՏԿԵՐԸ

Առարկայի մասին հարցում-հարաբերություն արտահայտող դերանուններ	Առարկայի հատկության մասին հարցում-հարաբերություն արտահայտող դերանուններ	Առարկայի քանակի մասին հարցում-հարաբերություն արտահայտող դերանուններ	Գործողության հատկանիշի մասին հարցում-հարաբերություն արտահայտող դերանուններ
ո՞վ, ի՞նչ(ը) ո՞ր(ը)	ինչպիսի՞՝, որպիսի՞՝	ինչքա՞ն, ինչչա՞փ, որքա՞ն, որչափ, ո՞րերորդ, քանի՞ներորդ, քանի՞՝, քանի՞սը	ինչպե՞ս, ինչո՞ւ, ե՞րբ, ո՞ւր, որտե՞ղ

Վարժություններ

ա) Ցույց տուր հարաբերական դերանունները, բացատրի՛ր դրանց դերը նախադասության մեջ:

Ուր էլ լինեմ - չե՛մ մոռանա ևս ողբածայն երգերը մեր,
Չե՛մ մոռանա աղոթք դարձած երկաթագիր գրքերը մեր,
Ինչքան էլ սուր սիրտս խոցեն արյունաքամ վերքերը մեր -
Էլի՛ ևս որբ ու արնավառ իմ Հայաստան - յարն եմ սիրում:

(Ե. Զարենց)

Ինչ աղբյուրից մարդ ջուր խմի, էն աղբյուրը քար չի գցի:
Ինչքան որ գիտուն լինես, չիմացածդ մի անգետից հարցրու:
Ով աշխատի՝ նա կուտի:
Որտեղ տանձ, պոչը հետն է:
Քանի լեզու գիտես, այդքան մարդ ես:
Ում բախտը ծովեց, նրա ձին ախոռում էշ կդառնա:

(Ժողովրդական, Ա. Ղ.)

բ) Օրոշի՛ր ընդգծված հարաբերական դերանունների պաշտոնն ու հոլովը:

Այն գեղեցկությունն է իսկապես անեղծ,
Որի սպիտակ ու կարմիր գույնը համադրված է
բնության քնքուշ ու ճարտար ձեռքով:
Թող նա կորչի անպտուղ, ով տձեւ է ու կոպիտ,
Ում չի ընտրել բնությունն՝ իր սերունդը պահպանելու...
Մեծությունը միշտ չարիք է դառնում,
Երբ բաժանվում է գութը նրանից:
Հիմարությունը հիմարների մոտ այնքան ցայտուն չէ,
Որքան իւննթացած խելոքների մոտ:
Ով կամենում է հանգիստ ապրել, նա պետք է ապավինի
սեփական ուժերին:
Ով որ քսակը գողանա, քիչ բան գողացած կլինի...
Բայց ով ինձնից անունս չորթի՝
Մի բան կշորթի, որ բնավ նրան չի հարստացնի,
Իսկ ինձ իսկապես կաղքատացնի:

(Ծեքսպիր)

Առաջադրանքներ

- ա) Արտազրի՛ր տրված վարժությունների առածներն ու ասացվածքները, բացատրի՛ր դրանց ուղղակի և այլարանական նշանակությունը:
- բ) Կազմի՛ր նախադասություններ՝ ինչպիսի, ուր, քանի դերանունները գործածելով մեկ որպես հարցական, մեկ որպես հարաբերական դերանուն:

6. ՈՐՈՉՅԱԼ ԴԵՐԱՍՈՒՆՆԵՐ

Որոշյալ դերանունները մատնացույց են անում առարկաների կամ անձերի հայտնի, որոշյալ ամբողջություն՝ միասնաբար կամ առանձին-առանձին վերցրած, առանց դրանք անվանելու:

Օրինակ՝

Ես սիրում եմ մքնշաղը նրբակերտ,
Երբ ամեն ինչ երազում է հոգու հետ...

(Վ. Տերյան)

Ա Ա Գ Ի Ր ի մ ա գ ի ՛ ր

Որոշյալ դերանուններն են՝ ամբողջ(ը), ամեն(ը), ամեն ինչ, ամեն մի, ամեն մեկը, ամեն ոք, ամենքը, բոլորը(ը), յուրաքանչյուրը, յուրաքանչյուր ոք, ողջ(ը), համայն, ամենայն:

1. Որոշյալ դերանունները գոյականի փոխարեն գործածվելիս հոլովվում են՝ ենթարկվելով ի հոլովման: Օրինակ՝ բոլորը, բոլորի, բոլորին, բոլորից..., ամեն ինչ, ամեն ինչի, ամեն ինչից, ամեն ինչով և այլն:

2. Որոշյալ դերանունները նախադասության մեջ լինում են **ենթակա, ստորոգյալ կազմող բառ կամ լրացում:**

Օրինակ՝

Ողջը կրառնա կրակի բաժին,
Սեղան, մահճակալ, գորգ ու տեղաշոր... (Ն. Զարյան)

Ողջը- ենթակա:

Չո խոսքը ինձ համար **ամեն ինչ** է:

Ամեն ինչ- ստորոգյալ կազմող բառ:

Ծաղկի՛ր, համր հող՝ հոգնած աշխարհի,

Շոայլ կանաչով ծածկիր **ամեն ինչ** (Մ. Մարգարյան):

Ամեն ինչ – ստորոգյալի լրացում:

3. Հարադրական կազմություն ունեցող որոշյալ դերանունների բաղադրիչները գրվում են անջատ: Դրանք են՝ ամեն ինչ(ը), ամեն մեկը, ամեն մի, յուրաքանչյուր ոք, ամեն ոք:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Գտիիր դերանունները, որոշիիր դրանց տեսակը, պաշտոնը, իսկ եթե հոլովված են՝ նաև հոլով ու քիվը:

Նրան այնպես թվաց, թե ֆետրե զլխարկով մարդու սպիտակ թղթերը արտացոլում են ամեն ինչ, ինչպես աղբյուրի վճիռ ջուրը (Ա. Բ.):

Նա ինքն էր իրեն կամավոր դուրս գրել այն ամենից, ինչին եռանդով ձգտում էին բոլորը (Ան. Ստ.):

Ամրող զիշեր այդ հարցը խռովել է հոգիս (Ստ. Ա.):

Ամեն տեսակ երգ երգեցի – ամենից լավ տաղմ է ելի... (Ե. Չ.):

Ողջ զիշերը հովը պարեց, աշխա, այնքան, այնքան թերև (Գ. Մ.):

Ամեն հոգի մի վիշտ ունի, ամեն մի ցավ՝ ամոքում (Ն. Զ.):

Սենք մեկտեղ անցանք ճանապարհն այն ողջ,

Ուր մահն էր սուլում իր դաժան իհմնը... (Վ. Դ.):

Ուզում էի մոռանալ ամենքին, ամեն ինչ (Ն. Դ.):

Երջանիկ կին, համ ինքն է ապրում իր ահագին ընտանիքով, համ էլ սենյակի վարձը տալիս ամենայն ճշտությամբ (Ն. Դ.):

Յուրաքանչյուրս մեր քաժին կշտամբանքն ու ապտակներն ստացանք, բայց
քե ինչի համար էինք թշնամացել, չասացինք (Խ. Գ.):

Առաջադրանք

Կազմիր կամ գեղարվեստական գրականությունից դրուս գրիր նախադասություններ որոշյալ դերանունների տարրեր հոլովներով:

7. ԱՆՈՐՈՇ ԴԵՐԱՆՈՒՆՆԵՐ

Անորոշ դերանունները մատնացույց են անում անորոշ անձ, առարկա և կամ անձի ու առարկայի անորոշ հատկություն, քանակ՝ առանց դրանք անվանելու:

Օրինակ՝

Մեկն աշխարհում հիմա գուցե

Ինձ կարոտի երգ է ձոնում... (Մ. Մարգարյան):

ԱՆԳԻՌ Ի Մ Ա Գ Ի Ր

1. Անորոշ դերանուններն են՝ ինչ-որ, ինչ-ինչ, ոմն, մեկը, մեկնումեկը, մի, մի քանի, մի քանիսը, որիշ, այլ, այսինչ, այնինչ, որոշ, որևէ, ովևէ, երբեկցե, որկիցե:

Անորոշ դերանունները գոյականի փոխարեն գործածվելիս հոլովվում են՝ ենթարկվելով ի հոլովման. օրինակ՝ որիշը, որիշի, որիշին, որիշից..., մի քանիսը, մի քանիսի, մի քանիսից..., այսինչը, այսինչի, այսինչին և այլն:

2. Ոմն դերանվան միայն հոգնակին է գործածվում ինքնուրույն, գոյական անվան փոխարեն և հոլովվելիս ենթարկվում է ց հոլովման, այն է՝

Ուղղ. ոմանք

Հայց. ոմանց

Սեռ. ոմանց

Բաց. ոմանցից

Տր. ոմանց

Գործ. ոմանցով

Ներգոյական չունի:

3. Անորոշ դերանունները նախադասության մեջ լինում են՝ **ենթակա, ստորոգյալ կազմող բառ, լրացում**:

Օրինակ՝

Ոմանք արդեն անուշ երազներ էին տեսնում: Ոմանք- ենթակա:

Եվ ուրիշ է կարոտս հիմա... (Գ. Ա.): **Ուրիշ – ստորոգյալ կազմող բառ:**

Հիմա իմ հոգում ինչ-որ բան կատարվեց (Գ. Արշ.):

Ինչ-որ – գոյականի լրացում:

4. Անորոշ դերանունները կազմությամբ լինում են պարզ և բարդ:

Բարդ անորոշ դերանունները կազմված են երկու դերանուններից կամ մեկ դերանունից և որևէ այլ բառից. օրինակ՝ **ինչ-որ, այնինչ, մի քանի, որևէ** և այլն:

Անջատ գրություն ունեն **մի** անորոշ դերանվաճ հարադրությամբ կազմված **մի երկու, մի երկուսը, մի շաբք, մի խումք բառերը, որոնք գործածվում են անորոշ դերանվաճ նշանակությամբ:**

Դ. Ովեւ, որևէ, երբեւ, դերանունները կազմված են **ով, որ, երբ** դերանուններից, **և շաղկապից** ու **է բայից:** Այդ պատճառով էլ սրանց վերջում գրվում է **է :**

Ե. Երբեւիցն, որեւիցն, դերանունների **-իցն** բաղադրիչը գրաբարյան բայաձև է և այժմ գրվում է **ե-ով:**

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն ս ե ր

Ա Գտի՞ր անորոշ դերանունները, որոշի՞ր դրանց պաշտոնը, իսկ երեւ հոլովկած են՝ նաև հոլովն ու թիվը :

Ոտարորիկ այն աղջկան

Ես երբեւ չեմ մոռանա...

Բայց երեւ մեկն ինչ-որ մեկին

Ինձ ասում է, որ կա հեքիաբային

Վարսակի արտն է կանչել,

Ինչ-որ մի ուրիշ, ուրիշ մի աշխարհ...

Ու գրկել է մեկն այդ մեկին,

(Շ.Պետեֆի)

Ի՞նչ կարող ես պահանջել:

(Ո. Բյորնս)

Հավասարության ու եղբայրության

Եվ ուրիշ է կարոտս հիմա,

ազնիվ քարոզով

Այլ սիրով եմ այսպես դժգունել,

Ուրիշի տուն ու երկիր էր մտնում

Ու հոգուս ճամփերի վրա

Օտար վարք ու բարք...

Վրնջում են ուրիշ նժույգներ:

(Գ. Սահարի)

Չէ՞ որ կարող էր նա ինձ էլ գուցե

Ուրիշների հիմար դրության մեջ գցել.

(Պ. Սևակ)

Ա Լրացնել...

Առաջադրանք

Կազմիր նախադասություններ իմշ-որ, ուրիշ, մի քանիսը դերանուններով՝ վերջին երկուսը գործածելով տարբեր հոլովներով:

8. ԺԽՏԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՐՆԵՐ

ԺԽՏԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆՆԵՐԸ ՄԱՏՆԱցՈՒՅՑ ԵՆ ԱՆՈՒՄ ԱՄԲՈՂՋՈՒԹՅԱՄԲ ԺԽՏՎՈՂ Առարկաներ կամ անձեր, առանց դրանք անվանելու:

Օրինակ՝

Ոչի՞նչ, ոչի՞նչ չկարողացավ հիշել Խոդեդանը այդ վշտալի պահին (Խ. Դաշտենց):

Ա ն գ ի ր ի մ ա ց ի ր

Ժխտական դերանուններն են՝ **ոչ ոք, ոչինչ, ոչ մի, ոչ մեկը**:

1. Ոչ ոք, ոչ մեկը, ոչինչ ժխտական դերանուններն ունեն միայն եզակի թիվ և հոլովվում են ի հոլովվումով. օրինակ՝ ոչ ոք, ոչ ոքի, ոչ ոքից..., ոչինչ, ոչնչի, ոչնչից, ոչնչով և այլն:

Ոչ մի դերանունը գոյականաբար չի գործածվում և չի հոլովվում:

2. Ժխտական դերանունները նախադասության մեջ լինում են՝ **ենթակա, ստորոգյալ կազմող բառ, լրացում**:

Օրինակ՝ Գաղտնիքին հաղորդ մանուկն էր լալիս,

Որ ոչ ոք, ոչ ոք չի դառնա էլ տուն... (Ա. Բլոկ)

Ոչ ոք- ենթակա:

Ոչինչ են անջատ տարիները ձիգ... (Մ. Մ.): Ոչինչ- ստորոգյալ կազմող բառ:

Իմ կարոտած սրտի համար ոչ մի ուրիշ հեքիաթ չկա ... (Ե. Չ.):

Ոչ մի – գոյականի լրացում:

Հիշո՞ւմ ես երկար դասերն այն խրթին,

Որ հաճախ ոչինչ չէնք հասկանում (Մ. Մ.):

Ոչինչ – ստորոգյալի լրացում:

3. Ժխտական բոլոր դերանունները կազմությամբ բարդ բառեր են: Դրանցից մեկը՝ **ոչինչ-ը**, գրվում է բաղադրիչները միացած, իսկ մյուս երեքը՝ **ոչ ոք, ոչ մի, ոչ մեկը**, գրվում են անջատ:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Արտագրի՞ր՝ կետերի փոխարեն դնելով համապատասխան ժխտական դերանունը:

Ժխորի մեջ... ուշը չէր դարձնում նրա վրա, ... մտքով չէր անցնում, որ Պետու սկրտը բրոռում էր, հենց որ բժիշկը մոտենում էր մի կովի և ավելի երկար սկսում զննել (Ա. Բ.):

Նրանք կգան, կավերեն, և չի մնա էլ (Ե. Չ.):
 Դեղին տերևն ընկավ քարին, Շշուկ չլսվեց,
 Աշուն իջավ ողջ աշխարհին, ... շշուկ չլսվեց (Մ. Մ.):
 Ժրության վրա այնքան ապուշ չի կտրում, որքան ծույլ մարդը (Շ.):
 Շատ տեսնել և չունենալ, նշանակում է ունենալ հարուստ աշքեր և աղքատ
 ձեռքեր (Շ.):

Նա ... ահ չուներ, բացի հորից:

Ամեն ինչ մոռացել է, ... չի հետաքրքրվում, նույնիսկ քատրոնով (Շիրվ.):

Առաջադրանիւններ

Կազմի՞ր նախադասություններ՝ գործածելով **ոչ ոք** և **ոչինչ** դերանունները
 բոլոր հոլովներով:

Թեսային առաջադրանիւններ

Ա Քանի՞ տեսակ դերանուն կա տրված է շարադրանքում:

Ինչքան որ հուր կա իմ սրտում – բոլորը քեզ.
 Ինչքան կրակ ու վառ խնդում – բոլորը քեզ .
 Բոլո՞րը տամ ու նվիրեմ, ինձ ո՞չ մի հուր թող չմնա՝
 Դու չմըսե՞ս ձմռան ցրտում – բոլո՞րը քեզ...

- 1) վեց
- 2) հինգ
- 3) երեք
- 4) չորս

Բ Քանի՞ դերանուն կա տրված շարադրանքում:

Երբ սկսեց աճյունն իջնել
 Շիրիմ կոչված այն փոսի մեջ,
 Որ հիրավի պիտի կոչվեր նոր իոր Վիրապ,
 Նույն այդ պահին հայ երկնքից
 Հանկարծակի անձրկ՝ տեղաց:

- 1) երկու
- 2) հինգ
- 3) չորս
- 4) երեք

Կիսամյակային ամփոփիչ կրկնություն

Զմեռային տեսարան

<p>Հազա՞ր ասացի Այդ Աշուն կոչված խենթ նկարիչին. «Ներկերն ափսո՞ս են, Իզո՞ւր ես այդքան շոայլ շաղ տալիս Քո ունեցա՞ծը. — Այս կարմիր գո՞ւյնը, Այս դեղին գո՞ւյնը, Այս կանաչ գո՞ւյնը...»:</p>	<p>Ոգեշնչվա՞ծ էր, Ականջ չդրեց. Եվ հիմա, Հազա՞ր գույն ու երանգից Մե՛կն է մնացել՝ Լոկ ճերմակ գո՞ւյնը, Որ քսո՞ւմ է նա Հարկիւանհարկի.</p>
--	---

Քա՞ր լինի,
Տանի՞ք,
Այգեստան, թե լեռ...
... Նկարելով մի ձանձրալի ձմեռ...

(Գ. Էմին)

Ր ա ր ց ե ր և ա ռ ա ջ ա դ ր ա ն ֆ ն ե ր

Ա

1. Համամի՞տ ես հեղինակի ձանձրալի ձմեռ արտահայտությանը:
2. Նկարագրի՛ քո երազած ձմեռը բանավոր:
3. Գրի՛ շարադրություն «Եթե ես ձմռան տիրակալը լինեմ» վերնագրով:

Բ

1. Տեսրումդ դո՛րս գրիր բանաստեղծության բոլոր գոյականները՝ նշելով նրանց ձևաբանական հատկանիշները:
2. Տեսրումդ դո՛րս գրիր բանաստեղծության ածականները, թվականներն ու դերանունները՝ յուրաքանչյուրի դիմաց նշելով նրա ձևաբանական հատկանիշները:

Տ ե ժ ո ւ ս ա յ ի ն ա ս ի ա ս ա ն ֆ

Հեռավոր այդ երկրում ապրում էր մարդկային հզոր մի ցեղ: Ոչ ոք, ոչ մի թշնամի չէր համարձակվում խախտել նրանց անդորրը:
Բայց մի անգամ երկնքից իջավ մի արծիվ և փախցրեց ցեղի աղջիկներից մեկին, որը սև մազեր ուներ և քնքուշ էր գիշերվա պես:

Անցավ քսան տարի, և ահա մի օր աղջիկն ինքը եկավ: Նա հյուծվել էր: Նրա հետ կար մի երիտասարդ, որը գեղեցիկ էր, առնական: Ու երբ աղջկան հարցրին, թե որտեղ է եղել նա այդքան ժամանակ, պատմեց, որ արծիվն իրեն տարել է լեռները ու այնտեղ ապրել իր

Հետ:

Բոլորը զարմանքով նայեցին արծվի որդուն: Սա ուներ սառն ու գոռող հայացք, հպարտ էր ու ամբարտավան, ինչպես թուշուների արքան: Ամեն ոք ուզում էր զրուցել նրա հետ, բայց սա արհամարդում էր բոլորին:

-Դու,- ասացին նրանք տղային,- անպետք ու բութ նետի ես նման: Քո կրկնակի տարիք ունեցողներն են մեզնից ակնածում: Քեզ համար մեզ մոտ տեղ չկա: Գնա՛, ուր ուզում ես:

Արծվի որդին ծիծաղեց, մոտեցավ մի աղջկա ու ասաց.

-Դու ինձ դուր ես գալիս. գնանք ինձ հետ:

Բայց աղջիկը հրեց նրան և ուզեց հեռանալ, բայց տղան այնպես հարվածեց, որ աղջկա բերանից արյուն հոսեց: Նա օձի պես գալարվեց ու մեռավ: Երկյուղը բռնեց բոլորին, ովքեր տեսան այդ ամենը: Ու երկար լուսմ էին ամենքը՝ նայելով աղջկան:

Երբ մարդիկ խելքի եկան, բռնեցին նրան, կապեցին ու այդպես էլ թողին՝ գտնելով, որ անմիջապես սպանելը իրենց չի բավարարի:

Մի իմաստուն երկար մտածելուց հետո ասաց.

-Հարցնենք նրան, թե ինչո՞ւ արեց այդ:

Նա պատասխանեց.

-Ես առաջինն եմ աշխարհում: Ինձնից բարձր ոչ ոք չկա:

Լսելով այդպիսի պատասխան՝ իմաստունն ասաց.

-Թողե՞ք դրան, թող ազատ լինի, մեզնից մերժված, մեզանից հեռու....

Այսպես տղան ուրուի նման շրջում էր ու շարունակ փնտրում ինչոր բան: Նրա համար կյանք չկար. մահն էլ չէր ժպտում նրան:

(Ըստ Մ.Գորկու)

Ս ո ա ջ ա դ ր ա ն ֆ ն ե ր

Ա

- Վերնազրի՛ր այս տեքստը և բանավոր արտահայտվի՛ր, թե ինչն էր հետաքրքիր այս տեքստում:
- Փորձի՛ր մտածել ինչպես արծիվը:
- Թեման կապիր մեր օրերի հետ. զրի՛ր կապակցված խոսք՝ «Հպարտ մարդը իմ պատկերացմամբ» թեմայով:

Բ

- Տեքստից դուքս զրի՛ր աղջիկ, արծիվ, լեռ, տղա բառերն իրենց բառաձևերով և վերլուծի՛ր ձևաբանորեն:
- Տեքստից դուքս զրի՛ր որակական և հարաբերական ածականները բացատրի՛ր դրանց տարրերությունը. կազմի՛ր որակականների համեմատության աստիճանները:
- Գտի՛ր դերանունները, որոշի՛ր դրանց տեսակը, պաշտոնը, բիվը և հոլովը (թե հոլովված են):

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Բազմակետերի փոխարևն պահանջվող հոլովով տեղադրի՛ր համապատասխան գոյականը կամ դերանունը:

...Իմ համարը շատ բարձր է՝ տասվեցերորդ հարկում: Այդպես լավ է: Մենք կարոտում ենք հազար ու մի..., բայց մտածե՞լ ենք, որ ... շատ կարոտում ենք ... մեզ, և ինչ հազվագյուտ մետաղ է դարձել մենակուրյունը:

Քանի տարի էր, ինչ ես կարգին չէի տեսել, թե ինչպես է մայր մտնում արևը. այսօր տեսա մանրամասն: Խեղճ արև, ամեն օր վեր է կենում նույն..., աշխատում է նույնախի... տիեզերքի այս տանջված աշխատավորը: Քանի՞ միլիոն տարի նա դեռ կաշխատի, ո՞վ գիտե՞:

Մեղանին դրված է հեռախոսը, բայց գիտեմ, որ նա լուս կմնա... Գուցե Վահեն ինչ-որ ... արդեն հասցերէ տալ մեր հեռախոսի համարը: Ոչինչ, ես կվերցնեմ խոսափողը: Դուռը ծեծում են. ո՞վ կլինի... (Վ.Պետրոսյան):

Բարեխորդություն, ինքը, ժամ, հյուրանոց, մեկը, բան, ամեն:

Թ ե ս ա յ ի ն ա ռ ա ջ ա դ ր ա ն ֆ ն ե ր

Ա Նշվածներից ո՞րը խոսքի մաս չէ:

- 1)Վերաբերական
- 2)մակրայ
- 3)դերբայ
- 4)շաղկապ

Բ Ո՞ր խոսքի մասը նյութական իմաստ չի արտահայտում:

- 1) դերանուն
- 2) մակրայ
- 3) ածական
- 4) վերաբերական

Գ Ո՞ր շարքի բոլոր բառերն են անձնանիշ:

- 1) Մանուկ, խոյ, հովվուիի, վարպետ
- 2) գառնարած, երիտասարդ, արամբի, շահեն
- 3) ուղտապան, հավալուսն, դիպուկահար, լաճ
- 4) դրանիկ, հոտաղ, ասպետ, հեծյալ

Դ Տրված հոլովներց ո՞րն է ստանում որոշիչ հոդ:

- 1)սեռական
- 2)հայցական
- 3)բացառական
- 4)ներգոյական

Բ Ա Յ Յ

Բայբ որպես խոսքի մաս

1. Ընդհանուր իմաստը՝ Այուրական, գործողություն
2. Զեաբանական առանձնահատկությունը՝ թերվող
3. Տեսակները՝ դիմավոր-սեռ, եղանակ, ժամանակ, դեմք, քիվ, անդեմ-սեռ
4. Շարահյուսական դերը՝ ստորոգյալ, գոյականական և բայական անդամի լրացում

**Առարկայի գործողություն ցույց տվող բառերը կոչվում են
բայ:**

Գործողություն ասելով հասկանում ենք՝

1. Առարկայի մի բան անելը:
2. Առարկայի մի բան լինելը, դառնալը:

Առարկայի մի բան անելը ցույց տվող բայերը պատասխանում են ի՞նչ անել, ի՞նչ է անում, ի՞նչ է արել, ի՞նչ արեց, ի՞նչ անող, ի՞նչ է անելու, ի՞նչ կանի և նման հարցերի:

Առարկայի մի բան լինելը, դառնալը ցույց տվող բայերը պատասխանում են ի՞նչ լինել, ի՞նչ է լինում, ի՞նչ է եղել, ի՞նչ եղավ, ի՞նչ է լինելու, ի՞նչ եղող և նման հարցերի:

Վ ա ր ժ ո ւ թ յ ո ւ ն

Արտազրիք, հարցերի օգնությամբ գտիք բայերը և ընդգծիք:

Գարունը եկավ, հավերը եկան,
Սարեր ու ձորեր ծաղիկներ հագան:
Մի աղջիկ եկավ, մի մենակ քաղվոր,
Գետի եղերքին շրջում է մոլոր,
Շրջում է մոլոր, խնդում ու լալիս,
Երգեր է ասում ու ման է գալիս:

(Հովհ. Թումանյան)

Իմ ճամփան անվախճան մի գիշեր,
Ինձ շոյող ոչ մի շող չի ժպտա.-
Հեռացի՛ր, մոռացի՛ր, մի՛ հիշի՛ր,
Ինձ այդպես, քրոջ պես մի՛ գթա...

(Վ.Տերյան)

1. ԲԱՅԻ ԿԱԶՄՈՒԹՅՈՒՆԸ

Պարզ և ածանցակոր բայեր

Բայի կազմությունը որոշվում է անորոշ դերբայով՝ **գրել, կարդալ**:

Անորոշ դերբայը բայի սկզբնական ձևն է, նրանով անվանվում է գործողությունը:

Բայերը կազմությամբ լինում են պարզ և ածանցակոր: Բայի կազմությունը պայմանավորված է անորոշ դերբայի կազմությամբ:

Անորոշ դերբայի կազմությունը

1. Անորոշ դերբայը կազմված է -ել կամ -ալ վերջավորությունից և բայի հիմքից:

Հիմքը բայի վերջավորությունից առաջ ընկած մասն է: Օրինակ՝ **գրել, դեկապարել, մոտենալ, խաղալ** բայերի -ել, -ալ վերջավորություններից առաջ ընկած **գր-, դեկապար-, մոտեն-, խաղ-** մասերը հիմքեր են:

2. Անորոշ դերբայի հիմքը կազմությամբ լինում է **պարզ և ածանցակոր:**

ա. Բայի հիմքը պարզ է, եթե վերջավորությունից առաջ բայածանց չկա: Օրինակ՝ **կարդալ, շողշողալ, վազել, արտագրել** բայերի **կարդ-, շողշող-, վազ-, արտագր-** հիմքերը պարզ են:

բ. Բայի հիմքը ածանցակոր է, եթե վերջավորությունից առաջ կա որևէ բայածանց: Օրինակ՝ **մոտենալ, բարձրացնել, գլորվել** բայերի **մոտեն-, բարձրացն-, գլորվ-** հիմքերը ածանցակոր են:

Անորոշ դերբայի պարզ հիմք ունեցող բայերը կոչվում են պարզ բայեր:

Ածանցակոր հիմք ունեցող բայերը կոչվում են ածանցակոր բայեր:

գ. Բայական ածանցներն են՝ **ան, են, ն, չ, ացն, եցն, ցն, ատ, ոտ, տ, կոտ, վ:**

3. Անորոշ դերբայի -ել և -ալ վերջավորությունները միաժամանակ ածանցներ են: Նրանց միջոցով բայարմատներից ու այլ խոսքի մասերից կազմում են բայեր:

Օրինակ՝

ա. Բայարմատներից – **վազել, բերել, կարդալ:**

բ. Գոյականներից – **վարել, ջրել, շողալ, խաղալ:**

գ. Ածականներից – **դեղնել, մանրել, սևանալ:**

դ. Մակրայներից – **շտապել, դանդաղել, մոտենալ, ուշանալ:**

ե. Զայնարկություններից – **թշուալ, բզզալ, ֆսֆսալ:**

զ. Թվականներից – **երկրորդել, երրորդել:**

4. Անորոշ դերբայի -ել և -ալ վերջավորությունների **եւ** և **ա** ձայնավորները

խոնարհիչներ են: Դրանցով է որոշվում, թե անորոշ դերբայը այլ դերբայների և դիմավոր ձևերի փոփոխվելիս ինչ կանոնների է ենթարկվում:

Անորոշ դերբայում **-ել** վերջավորություն ունեցող բայերը կոչվում են **ե** խոնարհման բայեր: Օրինակ՝ **հասնել, ազատել, զարդարել** եխոնարհման բայեր են:

Անորոշ դերբայում **-ալ** վերջավորություն ունեցող բայերը կոչվում են **ա** խոնարհման բայեր: Օրինակ՝ **զգալ, հուսալ, քարմանալ** ախոնարհման բայեր են:

Ի Մ Ա Գ Ի՛ Ր և Ի Ի Ծ Ի՛ Ր

Սի շարք բայեր զուգածն՝ **թէ՛ ա,** **թէ՛ ե** խոնարհման բայեր են.

Ճիշտ

ափսոսալ

կարկրալ

հաշալ

որոճալ

սարսոռալ

մորմոքալ

Ճիշտ

ափսոսել

կարկրել

հաշել

որոճել

սարսոռել

մորմոքել

Ճիշտ

կարմրացնել (կարմրանալ)

դեղնացնել (դեղնանալ)

սարսուցնել (սարսոռալ)

պարզացնել (պարզանալ)

Ճիշտ

կարմրեցնել (կարմրել)

դեղնեցնել (դեղնել)

սարսուցնել (սարսոռել)

պարզեցնել (պարզել)

ԱԾԱՆՏԱՎՈՐ ԲԱՅԵՐԻ ՏԵՍԱԿՆԵՐԸ

Ըստ իրենց իմաստի՝ հայերենի ածանցավոր բայերը լինում են չորս տեսակ՝ սոսկածանցավոր, պատճառական, բազմապատկական և կրավորական:

Ա) ՍՈՍԿԱԾԱՆՑԱՎՈՐ ԲԱՅԵՐ

Ան, են, ն, չ ածանցները, միանալով անորոշ դերբայի **-ել** կամ **-ալ** վերջավորությանը (-անալ, -ենալ, -նել, -չել), արմատներից ու բառերից կազմում են բայեր:

Օրինակ՝ քար-անալ, վերակենդան-անալ, զիտ-ենալ, վախ-ենալ, անց-նել, տես-նել, կպ-չել, սառ-չել և այլն:

Բայի սոսկածանցները որոշ ժամանակաձևերում դուրս են լնկնում՝ առանց ազդելու բայի նշանակության վրա: Օրինակ՝ թոշում եմ, թոշեմ, կթոշեի, բայց՝ թոել եմ, թոել էի և այլն:

Այդ նշանակում է, որ **ան**, **եցն**, **ցն**, **չ** ածանցները բայի նշանակությանը նոր, երկրորդ նշանակություն չեն ավելացնում, դրանք ունեն սոսկ բայակազմական արժեք: Միա համար էլ անվանվում են սոսկածանցներ (**սոսկ ածանցներ**):

Սոսկածանցներով կազմված բայերը կոչվում են սոսկածանցավոր բայեր:

Առաջադրանք

Գրի՞ր յուրաքանչյուր սոսկածանցով հինգական բայ և դրանցով կազմի՞ր նախադասություններ:

Բ) ՊԱՏճԱՌԱԿԱՆ ԲԱՅԵՐ

Ացն, **եցն**, **ցն** ածանցները պատճառական ածանցներ են: Պատճառական ածանցները, միանալով անորոշ դերբայի **չ** վերջավորությանը (-ացնել, -եցնել, -ցնել), պարզ և սոսկածանցավոր բայերի արմատներից կազմում են նոր բայեր:

Օրինակ՝ **վազել** – **վազեցնել**, **խաղալ** – **խաղացնել**, **հագնել** – **հազցնել**, **կպչել** – **կպցնել** և այլն:

Վազել, **խաղալ**, **խմել** բայերը ցույց են տալիս սոսկ ենթակայի գործողությունը, մինչդեռ **վազեցնել**, **խաղացնել**, **խմեցնել** բայերը ցույց են տալիս ենթակայի գործողության պատճառով նաև մի ուրիշի վազելու, **խմելու**, **խաղալու** գործողությունը: Դրա համար **ացն**, **եցն**, **ցն** ածանցները անվանում են պատճառական ածանցներ:

Պատճառական ածանցներով կազմված բայերը կոչվում են **պատճառական բայեր**:

Պատճառական բայերը կազմվում են՝

1. **Ա** խոնարհման պարզ և **ան** սոսկածանցավոր բայերից՝ **ացն** ածանցով:
Օրինակ՝ խաղալ-խաղացնել, զարմանալ-զարմացնել
2. **Ե** խոնարհման պարզ և **ա** խոնարհման **են** սոսկածանցավոր բայերից՝ **եցն** ածանցով:
Օրինակ՝ խմել-խմեցնել, մոտենալ-մոտեցնել
3. **Ն**, **չ** սոսկածանցավոր բայերից՝ **ցն** ածանցով:
Օրինակ՝ հագնել-հազցնել, փախչել-փախցնել
4. Կատ շատ բայեր, որոնցից ածանցներով պատճառական բայ չի կազմվում: Այսպիսի բայերի պատճառականը կազմվում է **տալ** բայի հարադրությամբ:
Օրինակ՝ բերել – բերել տալ, լարել-լարել տալ, հերկել-հերկել տալ, աղալ-աղալ տալ և այլն:

Հիշեր

Ախալ

թարմեցնել
խմցնել
խոնավեցնել
խոսացնել
ծիծաղացնել
կռվացնել
նստացնել
վախացնել
վազացնել

Ճիշտ

թարմացնել
խմեցնել
խոնավացնել
խոսեցնել
ծիծաղեցնել
կռվեցնել
նստեցնել
վախեցնել
վազեցնել

Վարժություն

Հետևյալ բայերից բայածանցների կամ **տալ** բայի միջոցով կազմի՛ր պատճառական բայեր:

Ամաչել, գաղրել, եռալ, բազմանալ, հիշել, ծփալ, ընկերանալ, նկարել, հազար, բանձրանալ, տեսնել, մոլորել, խենքանալ, որոշել, կսկծալ, հիանալ, պայթել, շողալ, հագենալ, նրբանալ, շիկանալ, սահել, որսալ, սարսափել, սքանչանալ, մտնել, վերջանալ, թռչել, փայլել:

Առաջադրանք

Գրի՛ր յուրաքանչյուր պատճառական ածանցով հինգական բայ և դրանցով կազմի՛ր նախադասություններ:

Գ) ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱԿԱՆ ԲԱՅԵՐ

Առ, ոտ, կոտ, տ ածանցները բազմապատկական ածանցներ են: Բազմապատկական ածանցները, դրվելով ե խոնարիման որոշ բայերի ավելացնելիքությունից առաջ, դրանցից կազմում են նոր բայեր:

Օրինակ՝ **կտրել-կտրատել, մորթել-մորթոտել, ծեծել-ծեծկրտել, թռչել-թռչկրտել, պատռել-պատռտել:**

Առ, ոտ, կոտ, կոտ, ոտ, տ ածանցներով կազմված բայերը ցույց են տալիս գործողության կրկնություն, բազմապատիկություն, որի համար էլ այդ ածանցները կոչվում են բազմապատկակական ածանցներ:

Բազմապատկական ածանցներ ունեցող բայերը կոչվում են բազմապատկական բայեր:

Հիշեր

Ծառ քիչ բայերից է հնարավոր բազմապատկական բայ կազմել:

Մի շարք բայերից բազմապատկական բայ է կազմվում բայարմատի

կրկնությամբ:

Օրինակ՝ ծալել-ծալծել, վազել-վազվել, քաշել-քաշքել, խշալ-խշչալ և այլն:

Առաջադրանք

Հետևյալ բայերից կազմիր բազմապատկան բայեր.

կապել տաշել, ցատկել, ծախել, կոտրել, թափել, ջարդել, թշնալ, նստել, գզել, կախել, ծամել, ծակել:

Դ) ԿՐԱՎՈՐԱԿԱՆ ԲԱՅԵՐ

Վ ածանցը կրավորական ածանց է: Այն միանում է անորոշ դերբայի -ել վերջավորությանը (վել) և բայերի անորոշ դերբայի հիմքից կամ բայարմատից կազմում է նոր բայաձևեր:

Օրինակ՝ **հրավիրել-հրավիրվել, լարել-լարվել, աղալ-աղացվել, լվանալ-լվացվել:**

Հրավիրվել, լվացվել բայերը, որոնք կազմված են **հրավիրել, լվանալ,** բայերից՝ վ ածանցով, ցույց են տալիս այնպիսի գործողություն, որը ենթական կամ կրում է մեկից, մի առարկայից, կամ կատարում է ինքը իր նկատմամբ: Օրինակ՝ Խաչիկը հրավիրվեց (ու՞մից) Սիրանի կողմից: Գեղամը (ի՞նչ արեց) լվացվեց:

Վ ածանցը կոչվում է կրավորական ածանց: Կրավորական ածանց ունեցող բայերը կոչվում են կրավորական բայեր:

Կրավորական բայերը կազմվում են՝

1. **Ե** խոնարհման բայերի անորոշ դերբայի հիմքից՝ վ ածանցով և -ել վերջավորությամբ:

Օրինակ՝ շարել-շարվել, բերել-բերվել, գտնել-գտնվել, կոտրատել-կոտրատվել:

2. **Ա** խոնարհման բայերի արմատից՝ **-աց+վ** ածանցներով և -ել վերջավորությամբ:

Օրինակ՝ կարդալ-կարդացվել, զգալ-զգացվել, հասկանալ-հասկացվել: Այս ձևերում **աց+ը** հիմքի ածանց է:

3. **Պ**ատճառական բայերի կրավորական ձևերը կազմելիս վ ածանցը դրվում է պատճառական ածանցի **ն-ի** փոխարեն:

Օրինակ՝ զարմացնել-զարմացվել, նստեցնել-նստեցվել, թաքցնել-թաքցվել:

Դիշի՛ր

Կրավորական բայեր են կազմվում ոչ բոլոր բայերից: Վազել, քայլել, դողալ, ծփալ և նման բայերը, որոնց ցույց տված գործողությունը մեկից մի այլ անձի,